A NAGYKANIZSAI
BATTHYÁNY LAJOS GIMNÁZIUM
ÉS EGÉSZSÉGÜGYI SZAKKÖZÉPISKOLA

ÉVKÖNYVE

A 2009—2010-ES TANÉVRŐL

Szerkesztette:
Tislérné Tóth Zsuzsanna igazgatóhelyettes

Fotók:
Kepe Tiborné Magyar Klára
Novák János
Pécsi László
BLG-rajzszakkör
Tislérné Tóth Zsuzsanna

Borítóterv:
Györek László

Kiadja:
Batthyány Lajos Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola
igazgatósága

Felelõs kiadó:
Balogh László igazgató

A szerkesztés lezárult:
2010. július 19-én

Megjelent 1000 példányban

Nyomdai munkálatok:
Kanizsai Papír-Nyomda Kft, Nagykanizsa
Felelõs vezetõ: Brenner Árpád

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetõ 5
Tanulmányi statisztika 8
Akikre büszkék vagyunk 11
Kitûnõ tanulmányi eredményt elért tanulók 12
Jeles tanulmányi eredményt elért tanulók 15
Országos jelentõségû tanulmányi versenyeredményeket elért tanulóink 18
Legfontosabb regionális, megyei szintû tanulmányi versenyeredmények 22
Akik a kultúra és a sport területén a legtöbbet tették 26
Kiváló tanulóink dicsõségtablója 28
A tanári kar 32
Ügyviteli és technikai dolgozók 34
Az iskola tanulói 35
Tüskés Tibor emlékezete (Balogh László és Pozsgai Zsolt beszéde) 45
„Miért nõ a fû, hogyha majd leszárad” 50
Múlnak a gyermekévek... — szalagavatói búcsúbeszéd 52
Igazgatói beszéd a szalagavatón 54
A kevesebb néha több? 56
Ars longa — vita brevis est 58
Elmegyek, elmegyek.. 60
Igazgatói beszéd a ballagáson 61
„Minden tükröt tart eléd, /Falak közt, semmi közepén” 63
Igazgatói beszéd a tanévzárón 65
Interjú iskolánk új igazgatójával 67
Bright Green Youth — környezetvédõ batthyánysok Dániában 69
A világ közepén, avagy üzenet a tengerentúlról 70
A gólyákról 72
Megyei Prima – díj 73
Idegen Nyelvi Fesztivál 74
Batthyánysok az ûrközpontban 75
Alapítványi bál a Batthyányért XVII. alkalommal 76
Világjáró batthyánysok...— Egy hónapom Bielefeldben 77
Az Origami Klub 79
Bad Marienberg — ahogy mi láttuk 80
Tisztán, bátran, lelkesen 81
Napsütötte Toszkána 82
Az életmódváltás napja 83
Projektzáró találkozó Máltán 84
Helikoni Ünnepségek, Keszthely – 2010 86
Rendhagyó interjú Kanász Viktorral 87
Útkeresõk és útvesztõk 89
Van egy csapat! — tájfutó projekt a Batthyányban 90
Öregdiák-találkozó elsõ alkalommal 92
Erdei iskola, avagy batthyánys Világfalu — egy nyolcadikos szemével 93
„Tarka rét” a Batthyányban 95
A Batthyány Lajos Gimnázium munkarendje 96
A Szülõi Munkaközösség vezetõsége 100
Osztályfotók 101
Képek innen-onnan, errõl-arról 116



BEVEZETÕ

Minden tanév ugyanaz és mégis más. A tanév legvége mindig alkalmas az évkönyvben is az értékelésre. Különösen akkor, ha oly sok értékkel bír egy iskola, mint a miénk. Sikeresnek érzem iskolám és a magam szempontjából (elsõ igazgatói évem után) az elmúlt tanévet, mert tudom, hogy jó iskolába járnak diákjaink. Ebben benne van minden egyes itt dolgozó munkája is. Azt szeretném, ha a BLG több lenne, mint „csak munkahely". Hiszek benne, hogy batthyánys diáknak és dolgozónak lenni jó – az igényesség és a minõség jegyében.

Mindezt tükrözi és visszaigazolja a tanév sok szép eredménye és sikere. A 2009/2010-es tanév a Batthyány Lajos Gimnázium történetének **különösen sikeres éve volt**. Ezt húzza alá: a sok kiváló országos szintû tanulmányi versenyeredmény, a helikoni sikerek, sok kiváló sportolónk, a különbözõ tanulmányi statisztikák által jelzett mutatók, az országos kompetenciamérésben elért kitûnõ eredményünk, az érettségi eredményeink kimagasló mivolta, ennek megfelelõen a kiváló beiskolázásunk; s az, ami számokkal nem mérhetõ, hogy diákjaink nagy többsége szeret „batthyánysnak" lenni…! Mindezek a változások idején is stabilan tartják iskolánk sok évtized alatt kiküzdött és megérdemelt helyzetét. Ezt bizonyítja évkönyvünk is részletesen, köszönet érte a szerkesztõnek – arra is büszkék lehetünk, hogy a mi iskolánknak már régóta van tartalmas, évrõl-évre megjelenõ ilyen kiadványa.

A BLG épületegyüttese a város centrális helyén van: városképi jelentõségû. Patinája így is megvan, de azonnali felújításra szorul. Tisztelettel kérjük így is a fenntartó önkormányzatot, sürgõsen lépjen a teljes épületkomplexum felújítása ügyében. A költségvetési szorításban mégis tudtunk elõrelépni odafigyeléssel, esztétizáló megoldásokkal, külsõ támogatók megnyerésével. Mert tudjuk, az esztétikusabb külsõ környezetnek is van nevelõ ereje! Büszkék vagyunk arra, hogy volt elõrelépés a tanévben a következõ megvalósításokban: a menza felújítása; a büfé felújítása; egy könyvtári multimédiaterem kialakítása; több teremben villanyrekonstrukció; „Iskolamúzeum"létrehozása; a szakképzési támogatás megszûnése ellenére a HEFOP 3.1.3/B pályázat keretében 90 db notebookot kapott iskolánk közel 10 millió Ft értékben; diákjaink nagyméretû falimozaikot készítettek iskolánkban.

Pályázati nyerésben ebben az évben is hoztuk jó formánkat, sõt még jobban teljesítettünk a szokásosnál. Tudjuk, hogy a jövõben még inkább az innováció eszköze lesz a jó pályázás. Ezért kívánunk „Tehetségponttá" is válni, s minél több pedagógiai „jógyakorlatot" felmutatni a közeljövõben!

Iskolánk személyi feltételei rendben vannak. A 915 diák, 67 pedagógus és a 46 technikai dolgozó jól végzi feladatát. A múltbeli történések és a jelenlegi folyamatok kiindulási bázisán az iskolánkon belüli sokszínû együttmûködési rendszerben **nevelõ – oktató munkánk fõ céljai és feladatai teljesültek:**

1.Céltudatos és eredményes **tehetséggondozásunk** országosan is elismert. A jövõben még inkább tehetséggondozó iskola, „tehetségpont" szeretnénk lenni. Már ma is az vagyunk, de „tömegiskolaként" is létezünk, így nem válhatunk „elitiskolává". Nem is akarunk, viszont a minõség és az igényesség továbbra is a fõ jelszavunk! 11 OKTV döntõsünk volt és 42 diákunk ért el országos szintû kiváló eredményt. Oly sok lett az országos szintû jó eredményünk, hogy gondot okoz a versenyekre való eljutás finanszírozása!

2. Az érettségire és a felvételire való felkészítésünk továbbra is nagyon eredményes. Ez nem csak belsõ mérés, de külsõ mérés is! A tanévvégi tanulmányi átlag 4,33 volt – az érettségi érdemjegyek átlaga 4,59 lett (455 vizsgázó 1189 vizsgaszáma mellett!). Továbbtanulási, kimeneti statisztikánk továbbra is jók, sõt egyre jobb: jelenleg diákjaink kb. 90%-a bekerül a felsõoktatásba!

3. A nyelvi elõkészítõ osztály beiskolázásában áttörés történt! Végre 34 fõvel (nagy volt a valódi túljelentkezés!) és jó eredményekkel sikerült beiskolázni ezt az osztályunkat is. Figyelemfelhívásban sokat tettünk érte, de a legjobb hírvivõ a már két végzett 5-évfolyamos osztályunk lett: kiválóan érettségiztek. A tavaly végzettek mindegyikét felvették felsõoktatási intézménybe!

4. Egészségnevelési programok terén továbbra is jól állunk. Köszönhetõ ez a jól mûködõ városi rendszernek, még egészségügyi szakközépiskolai mivoltunknak is, néhány karizmatikus kollégámnak. A negyedik alkalommal rendezett „Életmód-változtató Napunk" immár országos hírû. Büszkék vagyunk rá, hogy **„ÖKOISKOLÁVÁ"** váltunk terveinknek megfelelõen!

5. Hagyományápolásban továbbra is nagyon jók vagyunk. Megalakítottuk a Batthyánys, Landleros, Irányis Öregdiákok Egyesületét; megrendeztük az I. Batthyánys Öregdiák Napot; Iskolamúzeumot avattunk; lett Tüskés Tibor Iskola Könyvtár, dr. Gulyás Mihály Fizikai Elõadó;…! A következõ tanév nagy feladata lesz egy ún. „Emlékfal" létrehozása. Ez a képzõmûvészeti alkotás volt tanítványunk, Szemenyey-Nagy Tibor szobrászmûvész mûve lesz iskolánk legkultikusabb helyén. A bekerülési költsége kb. 3,5 millió Ft, melynek összegyûjtését már elkezdtük. Számítunk az öregdiákok és a fenntartó segítségére is!

A tanórán kívüli tevékenységünk karakterisztikusan jó. Mindez hagyományrendszerünk által is alátámasztott, és tehetséges, sokszínû diákságunk is igényli. Valójában a nevelés iskolánk (mint minden iskola) legfõbb feladata. Kiindulásunk az, hogy: diákjaink „tiszták és neveletlenek"; így a család méltó partnere lehetünk, hogy a nevelõdésben elõrelépjünk. De a család a legfõbb nevelési színtér. Ez persze nem csökkenti a felelõsségünket. A távolról hozzánk jövõk mind rácsodálkoznak a tanár – diák között nálunk uralkodó bensõséges hangulatra. Valójában ez lehet oktatási, kulturális és sport területen is sikereink titka. Benne van ebben: hagyományrendszerünk; az, hogy nálunk valóban a legfontosabb munkaközösség az osztályfõnöki munkaközösség; kiváló kapcsolatrendszerünk gyermekkel – szülõvel – fenntartóval – külsõ szolgáltatókkal;… . Hiszünk abban, hogy létezik egy ún. „BLGén", amely afféle közösségi „gén": összetartó erõ. Ezt kerestük és meg is találtuk: az Öregdiák Napon ezért volt a kulturális kavalkádunk címe: „BLGén"!

A Batthyány Lajos Gimnázium nem véletlenül létezik Nagykanizsa centrális helyén. Igenis, ennek a potenciálnak megfelelünk, és meg is kell felelnünk a jövõben is. Diákjaink, kollégáink nagy számban vesznek részt városi eseményeken, „motorjai" városi rendezvényeknek. Tudatos törekvés részünkrõl, hogy ennek még inkább így kell lenni. Kiemelem néhány, nevelési céljainkat jól szolgáló sikeres **nagyrendezvényünket**:

— XXI. Batthyány –Tungsram Kanizsa Kupa Nemzetközi Ifjúsági Sakkverseny
— Ünnepi megemlékezéseink országos színvonalúak
— XII. Zemplén Gyõzõ Fizikaverseny
— Báljaink is fontosak a normális szórakozást szolgálva
— A nyílt napok, a szülõi értekezletek, szülõi fogadónapok gördülékenysége jól szolgálja az oly fontos beiskolázást!

— Egy bensõséges karácsonyi mûsor, szalagavató, ballagás értékébõl és hangulatából nem szabad leadnunk!

— A „kalandozó batthyánysok” is hozzák – viszik jó hírünket (az idén helyszín volt pl. Olaszország, Németország, Málta, Törökország, Spanyolország, Dánia,…)

— IV. Életmód-változtató Nap

— 30 órás foci

— Helikon!

— Az érettségi vizsgák nálunk különös odafigyeléssel zajlanak, ezért is lehet „örömünnep”!

— Erdei Iskolánkat immár 5. alkalommal rendeztük meg az utolsó tanítási héten az 5-8. évfolyamosoknak

— I. Batthyánys Öregdiák Nap

Évkönyvünk is tükrözi a megvalósult tervek sokaságát. Így talán nem véletlen, hogy az idei tanév beiskolázása különösen jól sikerült!! A Batthyány Lajos Gimnázium diáksága és pedagógusai, dolgozói gazdag, sokszínû, tartalmas és nagyon eredményes tanévet zártak. **Köszönöm** ezt minden együttmûködõ partnerünknek: fenntartó önkormányzatunknak, a Polgármesteri Hivatalnak, különösen a Mûvelõdési és Sport Osztálynak, külsõ szolgáltatóknak, Szülõknek, Kollégáimnak és Diákjainknak.

Nagykanizsa, 2010. július 15.

Tisztelettel és köszönettel:

Balogh László igazgató



TANULMÁNYI STATISZTIKA

Létszámadatok

Beiratkozott:	915 tanuló
Év közben kimaradt:	4 tanuló
Év közben jött:	5 tanuló
Év végi létszám:	916 tanuló

	Fiú	*Lány*	*Összesen*
8 osztályos gimnázium:	112	135	247
4 osztályos gimnázium:	262	407	669
Összesen:	**374**	**542**	**919**

Felnõttoktatás

Levelezõ ápolóképzés: 44

(A következõ táblázatok a felnõttoktatás adatait nem tartalmazzák.)

Helybeli:	619
Kollégista:	16
Bejáró:	282

Mulasztás

	8-osztályos	*4-osztályos*	Összesen
Igazolt:	15108	44978	60086
Igazolatlan:	121	723	844
Átlag (óra/fõ):	62	68	66
Nem mulasztott:	35	21	56
1—30 órát mulasztott:	42	142	184
31—60 órát mulasztott:	66	180	246
61—120 órát mulasztott:	69	237	366
120 óra felett mulasztott:	35	89	124

Tanulmányi eredmények

Bukott: 1 tantárgyból 13 tanuló, 2 tantárgyból 3 tanuló, több tantárgyból 1 tanuló.

	8-osztályos	*4-osztályos*	*Összesen*
Magatartás:	4,60	4,57	4,58
Szorgalom:	4,51	4,22	4,36

Tantárgyi átlagok

Magyar nyelv és irodalom	4,44
Történelem	4,27
Angol nyelv	4,29
Német nyelv	4,10
Latin nyelv	4,63
Francia nyelv	4,60
Olasz nyelv	4,30
Matematika	4,07
Fizika	3,82
Biológia	4,10
Kémia	3,99
Földrajz	3,95
Informatika	4,78
Filozófia	4,17
Ének-zene	4,67
Rajz	4,73
Testnevelés	4,64
Átlag	**4,33**

Az osztályok tanulmányi sorrendje

Helyezés	*Osztály*	*Átlag*	*Helyezés*	*Osztály*	*Átlag*
1.	5. A	4,84	8.	11. D	4,57
2.	11.E	4,81	9—10.	9. D	4,56
3.	10. D	4,70	9—10.	8. A	4,56
4.	12.E	4,65	11.	12. D	4,54
5—7.	12. A	4,58	12—13.	11. A	4,50
5—7.	7. A	4,58	12—13.	10. A	4,50
5—7.	6. A	4,58	14.	10. B	4,41

Helyezés	*Osztály*	*Átlag*	*Helyezés*	*Osztály*	*Átlag*
15.	12. G	4,39	24.	10. E	4,07
16.	12. B	4,35	25.	9. E	4,04
17.	11. B	4,33	26.	9. C	3,99
18.	10. F	4,16	27.	13. F	3,95
19.	9. F	4,15	28.	11. C	3,82
20.	9. A	4,14	29.	9. B	3,81
21—22.	12. F	4,12	30.	10. C	3,69
21—22.	11. F	4,12			
23.	12. C	4,09			

Az érettségi vizsga eredményei

Tantárgy	*12. A*	*12. B*	*12. D*	*12. E*	*12. F*	*12. G*	*13.F*	*átlag*	*elõre hozott*
Magyar nyelv és irodalom	4,62	4,42	4,69	4,75	4,60	4,79	4,32	4,60	
Történelem	4,83	4,61	4,52	4,69	4,72	4,67	4,43	4,64	
Német nyelv	4,88	4,71	4,82	4,73	4,23	4,56	4,84	4,78	4,95
Angol nyelv	5,00	4,84	4,68	4,95	3,79	4,76	4,89	4,79	5,00
Francia nyelv						5,00		5,00	
Latin nyelv			5,00					5,00	
Matematika	4,57	4,58	4,66	4,00	2,68	3,15	3,57	3,92	5,00
Fizika	5,00	5,00	4,60	3,00		3,67	3,00	4,29	5,00
Kémia	4,88	5,00	4,80	3,00	5,00	5,00	5,00	4,71	5,00
Biológia	4,63	4,25	4,63	3,75	4,33	4,40	4,25	4,39	
Földrajz	5,00	4,80	5,00	5,00	3,00	5,00	4,67	4,74	4,71
Ének-zene	5,00					5,00		5,00	
Rajz és vizuális kultúra						5,00		5,00	
Testnevelés		5,00	5,00	5,00	3,17	5,00		4,21	
Informatika	4,92	4,41	4,92	4,60	5,00	4,75	4,73	4,80	4,84
Filozófia			5,00	5,00		5,00		5,00	
Emberismeret, etika	4,67			5,00	5,00	5,00	4,83	4,97	5,00
Társadalomismeret						5,00		5,00	
Gazdasági ismeretek	5,00	5,00		5,00				5,00	
Bibliaismeret							5,00	5,00	
Osztályátlag	**4,77**	**4,61**	**4,68**	**4,58**	**4,09**	**4,41**	**4,59**		**4,89**

Iskolaátlag (rendes): **4,52**
Iskolaátlag: **4,59**

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

A kitûnõ tanulók száma:	146
A jeles rendû tanulók száma:	191
A tantárgyi dicséretek száma:	521
„C” típusú középfokú nyelvvizsgát tett tanulók száma:	306
„C” típusú felsõfokú nyelvvizsgát tett tanulók száma:	42

Emlékláncot kapott:

Tolnai Judit (12.D)
Kanász Viktor (12.G)

Tüskés Tibor író által felajánlott díjat kapott:

Kisgyura Kata (12. D)

Dr. Háncs Gábor-emlékdíjat kapott:

Bárkovics Bonita (12. A), Tóth Benjámin (12.B)

Garzó Gábor-emlékdíjat kapott:

Szabados Márta (12.A), Szentes Katalin (13.F)

Emléklapot kapott:

Balogh Júlia (12. A)
Dezsõ Dóra (12. A)
Dezsõ Virág (12. A)
Gayer Mátyás (12. A)
Gyana Dániel (12. A)
Horváth Heléna (12. A)
Németh Fanni (12. A)
Bányai Fanni (12.B)
Bobály Boglárka (12.B)
Kovács Zsolt (12.B)
Krasznai Virág (12.B)
Lajtai Ádám (12.B)
Mihovics Szabina (12.B)
Csorba Zsuzsanna (12.D)
Horváth Szabolcs (12.D)
Marton Zsófia (12.D)
Mikó Szandra (12.D)
Billege Barbara (12.E)
Poszovecz Eliza (12.E)
Sulán Emese (12.E)
Csente Andrea (12.F)
Sárkány Dorottya (12.F)
Vida Ágota (12.F)
Busa Zsófia (12.G)
Cseke Bence (12.G)
Doszpoth Dóra (12.G)
Etler Anna (12.G)
Faits Brigitta (13.F)
Kiskovács Beáta (13.F)
Orsós Gyöngyi (13.F)

KITÛNÕ TANULMÁNYI EREDMÉNYT ELÉRT TANULÓK

5. A osztály

Bécsi Bálint
Bene Barbara
Darnai Máté
Hegedüs Ákos
Herman Aliz
Horváth Dóra
Kálovics Milán
Kertész István
Kiss Benedek Gyõzõ
Koncz Balázs
Kovács Alex
Molnár Flóra
Németh Petra
Perger Kitti
Salamon Kata
Simán Dániel
Takács Anna

6. A osztály

Antal Nóra
Budai Bence
Csik Daniella Alexandra
Erdõs Márton
Stefics Attila
Tóth Zsófia
Zsirai Péter

7. A osztály

Boa András
Fehér János
Herbel Péter
Herman Adél
Iványi Réka
Kiss Georgina
Lukács-Borbély Péter
Nagy Diána
Nagy Krisztina
Németh Dóra
Plöchl Ádám
Szendrei Lilla
Veszely Krisztina

8. A osztály

Balázs Fruzsina
Horváth Barbara
Pásztor Patrícia
Richter Zsóka
Stamler Lili
Szerdahelyi Péter
Tóth Erika
Vida Ágnes

9. A osztály

Dabi Zsófia Borbála
Szokol Krisztina

9. B osztály

Csaplár Dávid

9. C osztály

Ecsedi Noémi

9. D osztály

Berke Fruzsina
Göncz Gábor Balázs
Poszavecz Roland
Szilágyi Dezsõ
Szlávecz Tamás

9. E osztály

Szatai Evelin Bernadette

9. F osztály

Dömötör Bettina
Geiszl Dorottya
Várkonyi Dana

10. A osztály

Erdõs Gergely
Fekete Bálint
Kisgyura Eszter
Tomasics Sára

10. B osztály

Kovács Eszter

10. C osztály

Havanecz Bianka

10. D osztály

Dely Dániel
Fábián Eszter
Kolonics Ádám
Koszoru Péter
Patus Eszter
Tanai Marianna
Tislér Tamara

10. E osztály

Geiszl Zsófia

10. F osztály

Boros Dóra
Buvári Réka
Hegedüs Veronika
Kiszelák Zsófia
Rábavölgyi Eszer
Törõ Daniella

11. A osztály

Bányai Nikoletta
Nagy Eszter

11. B osztály

Horváth Eszter
Knapp Orsolya
Kotnyek Bálint
Megyes Melinda
Olasz Vivien

11. C osztály

Szakáll Maja

11. D osztály

Gawin Nikolett
Kálóczi Anita
Kavcsák Réka
Kovács Kinga
Kunics Eszter Anna
Lelner Zsófia
Szilágyi Katalin
Tislér Dina
Tóth Pajor Mátyás

11. E osztály

Balázs Szabina
Buzsics Katalin
Cseh Zsófia
Gaál Krisztina
Horváth Lilla
Juhász Dóra
Katona Orsolya Csenge
Kovács Nóra
Ledniczky Mónika
Magyar Dóra
Magyar Lilla
Mihalecz Orsolya
Németh Nóra
Óvári Viktória
Varga Viviána

11. F

Anek Rebeka
Anlauf Zsanett
Musztács Marietta

12. A osztály

Balogh Júlia
Bárkovics Bonita
Benczik Judit
Bilicz Zsolt
Dezsõ Dóra
Dezsõ Virág
Gyana Dániel Sándor
Horváth Heléna
Szabados Márta
Varga Zita

12. B osztály

Bányai Fanni
Bobály Boglárka

12. C osztály

Bálint Helga
Csernela Zsófia
Kiss Mirella
Lõrincz Petra

12. D osztály

Csorba Zsuzsanna
Hamusics Orsolya
Horváth Szabolcs
Mikó Szandra Éva
Ruskó Eszter
Strommer Benjámin
Tolnai Judit
Weier Zsuzsanna

12. E osztály

Böcskei Balbina
Németh Vivien
Poszovecz Eliza
Sulán Emese
Szalai Zsófia

12. F osztály

Sárkány Dorottya
Vida Ágota

13. F osztály

Faits Brigitta



JELES TANULMÁNYI EREDMÉNYT ELÉRT TANULÓK

5. A osztály

Csányi Csilla
Dávid Afrodité
Horváth Miklós Kristóf
Hunya Anna Laura
Kapin Péter
Kondákor Karolina Mónika
Kovács Máté Koppány
Porgányi Anna
Sipos Vivien

6. A osztály

Fodor Adél
Fodor Lõrinc Döme
Gayer Márton
Lakatos Liliána
Rózsa Luca
Szermek András
Tóth Zsigmond
Vernyel Sára
Vida Stefánia

7. A osztály

Krausz Fanni
Sümegi Bence
Tóth Kata
Trepess Beatrix Ilona
Zámodics Márk

8. A osztály

Bujtás Ferenc
Dolezsár Bence
Herjavecz Lilla
Karádi Dávid Árpád
Salamon Sára
Zsirai András

9. A osztály

Horváth Eszter
Kiss Klaudia
Kovács Dorina
Krausz Bernadett
Németh Babett
Sneff Regina
Szilágyi Bernadett

9. B osztály

Nagy Renáta
Svélecz Klaudia

9. C osztály

Csordás Balázs
Nagy Réka
Scháb Bereniké Éva
Takács Csaba

9. D osztály

Hajdu Viktória
Horváth Pálma
Kápolna Éva Eszter
Kónya Alexa Ariella
Mirkó Dániel
Rajnai Kamilla Eszter
Sernek Dóra
Takács Tamás
Tóth Viktória Ninetta
Vadász Kinga

9. E osztály

Bedi Blanka
Hetési Bianka

9. F osztály

Szalóki Fanny
Vékási Vanda

10. A osztály

Gerõly Júlia
Horváth Lilla
Juhász Sára
Kiss Zsóka
Magdics Dóra
Muzslai Borbála Rebeka
Németh Krisztina
Rátfai Réka
Simon Richárd
Szabados Gyula
Szmodics Bálint Dávid
Vass Réka

10. B osztály

Áttal Szabina
Budai Réka
Gábor Viktória Lili
Godinek Edit
Mészáros Lilla
Mihalecz Zsófia
Nagy Szilárd
Toperczer Dorina
Tóth Tekla
Várkonyi Mendi Vanessza

10. C osztály

Huszár Nóra
Kiss Gréta

10. D osztály

Abonyi József
Bedõ István
Benedek Ádám
Benkõ Viktória
Erdõdi Bence Tamás
Göncz Csaba András
Horváth Kristóf
Horváth László
Szakáll Péter
Szentes Richárd
Takács Diána

10. E osztály

Anek Dorina
Gelencsér Fanni
Majlinger Réka

10. F osztály

Büki Nikolett
Horváth Bence
Papp Viktor
Szalai Zsanett

11. A osztály

Aranyodi Anita
Baráth Éva
Bilicz Dávid
Bujtás László
Czigány András
Horváth Krisztina
Iván Dóra
Leibinger Evelin
Neubauer Gergõ Tibor
Oláh Zsanett
Virth Veronika

11. B osztály

Czuczi Fanni
Dávid Márk
Jakus Anikó
Ladányi Dóra
Milassin Luca
Nagy Ákos
Smolcz Bence

11. C osztály

Kiss Anna
Stelkovics Réka Éva

11. D osztály

Bíró Dániel
Böröczki Viola Anna
Csöndör Izabella
Erdélyi Dávid
Horváth Gábor
Kárász Klaudia
Kiszelák Katalin
Kóbor Klaudia
Kocsis Eszter
Skoda Péter

11. E osztály

Dömötör Nikolett
Horváth Bálint
Horváth Eszter
Kovács Kristóf
Lukács Dalma
Péntek Júlia
Polai Eszter
Tóth Zsófia
Varsányi Márk
Vlasics Vivien

11. F osztály

Gilicze Nikolett
Heitz Vivien

12. A osztály

Bodzai Gréta
Csányi Gabriella
Erdõs Gergely
Gayer Mátyás
Németh Fanni

12. B osztály

Baticz Brigitta
Kovács Zsófia
Krasznai Virág
Rodek Fanni
Rózsás Éva

12. C osztály

Düh Zsófia
Kánnár Gergõ
Pintér Adrienn

12. D osztály

Banka Zsófia
Gaál Szabina
Kisgyura Kata
Kiss Kinga
Kolonics Dorina
Komlós Zsóka
Marton Zsófia
Rádi Bettina

12. E osztály

Billege Barbara
Bognár Alexandra
Czapári Dóra
Fenyvesi Orsolya
Ferincz Nóra
Grabarics Barbara
Kánnár Veronika
Kucsebár Eszter
Kuzma Lívia
Méhes Barbara
Pásztor Patrícia
Szabó Barbara

12. F osztály

Csente Andrea Alexandra
Hajdu Anett
Marton Evelin

12. G osztály

Busa Zsófia
Cseke Bence
Doszpoth Dóra
Erdélyi Mónika
Etler Anna
Kovács Lilla
Martinecz Ilka
Pintér Enikõ
Simon Péter
Somogyi Zoltán
Szoliva Zsolt

12. F osztály

Dominkó Anna
Hepp Katalin
Kiskovács Beáta
Orsós Gyöngyi Eszter

ORSZÁGOS JELENTÕSÉGÛ TANULMÁNYI VERSENYEREDMÉNYEKET ELÉRT TANULÓINK (zárójelben a felkészítõ tanárok nevei)

Erdõs Márton (6.A) Logo Országos Számítástechnikai verseny 1.hely
(Erdõsné Németh Ágnes, Kele Krisztián)
Nemes Tihamér Országos Középiskolai Szám.tech. verseny 11. hely
(Erdõsné Németh Ágnes, Kele Krisztián)
Zrínyi Ilona Országos Matematikaverseny 14. hely
(Zsovár Anita)

Lukács- Borbély Péter (7.A) Varga Tamás matematikaverseny 3. díjazott
(Lábodi Gyöngyi)
Logo Országos Számítástechnikai verseny 14.hely
(Erdõsné Németh Ágnes)
Zrínyi Ilona Országos Matematikaverseny 15. hely
(Lábodi Gyöngyi)

Gayer Mihály (8.A) Curie Környezetvédelmi Emlékverseny csapatban 1. hely
(Takácsné Róka Katalin)
Balogh János Országos Környezet- és egészségvédelmi csapatverseny 1. hely
(Takácsné Róka Katalin)

Rajkó Petra (8.A) Curie Környezetvédelmi Emlékverseny csapatban 1. hely
(Takácsné Róka Katalin)
Balogh János Országos Környezet- és egészségvédelmi csapatverseny 1. hely
(Takácsné Róka Katalin)

Richter Zsóka (8.A) Curie Környezetvédelmi Emlékverseny csapatban 1. hely
(Takácsné Róka Katalin)
Balogh János Országos Környezet- és egészségvédelmi csapatverseny 1. hely
(Takácsné Róka Katalin)
Bolyai Matematika Csapatverseny 5. hely
(Erdõs Gábor)

Stamler Lili (8.A) Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Verseny 6. hely
(Horváth Éva)

Kovács Dóra (9.A) Lázár Ervin Országos Anyanyelvi Verseny csapatban 1. hely
(Knausz Ágnes)

Szokol Krisztina (9.A) Lázár Ervin Országos Anyanyelvi Verseny csapatban 1. hely
(Knausz Ágnes)

Horváth Eszter (9.A) Lázár Ervin Országos Anyanyelvi Verseny csapatban 1. hely
(Knausz Ágnes)
Balogh János csapatverseny 1. hely (2008/2009-ben)
(Takácsné Róka Katalin)

Kovács Dorina (9.A) Balogh János csapatverseny 1. hely (2008/2009-ben)
(Takácsné Róka Katalin)

Krausz Bernadett (9.A) Balogh János csapatverseny 1. hely (2008/2009-ben)
(Takácsné Róka Katalin)

Szilágyi Dezsõ (9.D) Nemzetközi Magyar Matematikaverseny dicséret
(Zsovár Anita)
Arany Dániel Matematikai Tanulóverseny országos 15. hely
(Zsovár Anita)

Erdõs Gergely (10.A) Logo Országos Számítástechnikai verseny 1.hely
(Erdõsné Németh Ágnes, Kele Krisztián)
Kenguru Matematikaverseny 2. hely
(Zsovár Anita, dr. Pintér Ferenc)
XXXIV. Felvidéki Magyar Matematikaverseny 3. hely
(Zsovár Anita, dr. Pintér Ferenc)
Nemzetközi Magyar Matematikaverseny 2. díj
(Zsovár Anita, dr. Pintér Ferenc)
Nemes Tihamér Országos Középiskolai Szám.tech. Verseny 7.
(Erdõsné Németh Ágnes, Kele Krisztián)
„Fizikatúra 2009" csapatban 3. hely
(Dénes Sándorné)

Benedek Ádám (10.D) „Fizikatúra 2009" csapatban 3. hely
(Dénes Sándorné)
Curie Kémia Emlékverseny 12. hely
(Dénes Sándorné)
Irinyi János Középiskolai Kémiaverseny 20. hely
(Dénes Sándorné)
VegyÉSZtorna - országos 6. hely
(Dénes Sándorné)

Göncz Csaba (10.D) OKTV német nyelv 24. hely
(Baloghné Harkány Judit)

Patus Eszter (10.D) „Fizikatúra 2009" csapatban 3. hely
(Dénes Sándorné)
Curie Környezetvédelmi Emlékverseny csapatban 2. hely
(Takácsné Róka Katalin)
Curie Kémia Emlékverseny 4. hely
(Dénes Sándorné)
Irinyi János Középiskolai Kémiaverseny 10. hely
(Dénes Sándorné)
Dr. Árokszállásy Zoltán országos biológia-környezetvédelmi verseny 13. hely
(Takácsné Róka Katalin)

Májlinger Réka (10.E) Arany János irodalmi verseny 12. hely
(dr. Hámori Zsoltné)

Hegedüs Veronika (10.F) „Széchenyi István és kora" mûvelõdéstörténeti vetélkedõ csapatban 1. hely
(Alexa Péter)
Ránki György Középiskolai Regionális Történelemverseny 1.
(Alexa Péter)

Bujtás László (11.A)	OKTV angol nyelv 5. hely (Kornay Andrea) Kenguru Matematikaverseny 5. hely (Zsovár Anita, Erdõs Gábor)
Virth Veronika (11.A)	OKTV biológia 26. hely (Takácsné Róka Katalin) Georgikon Biológia Tanulmányi Verseny 4. hely (Takácsné Róka Katalin)
Fehér Péter (11.B)	OKTV informatika 38. hely (Erdõsné Németh Ágnes)
Nagy Ákos (11.B)	OKTV történelem 25. hely (Andl Melinda)
Skoda Péter (11.D)	OKTV földrajz 1. hely (Alexa Péter, Gaál Mercédesz) Less Nándor Országos Földrajzverseny 3. hely (Alexa Péter, Gaál Mercédesz) „Kiváló ifjú geográfus" Földgömb Nemzetközi Földrajzverseny csapatban 3. hely (Alexa Péter, Gaál Mercédesz)
Bárkovics Bonita (12.A)	OKTV biológia 37. hely (Bagarusné Szabó Katalin, Martonné Pálfalvi Katalin)
Bányai Fanni (12.B)	„Széchenyi István és kora" mûvelõdéstörténeti vetélkedõ csapatban 1. hely (Alexa Péter)
Kovács Zsolt (12.B)	„Szép magyar beszéd"-verseny: Kazinczy-érem (Borók Erzsébet)
Tóth Benjamin (12.B)	XXXIV. Felvidéki Magyar Matematikaverseny 3. hely (dr. Pintér Ferenc) Nemzetközi Magyar Matematikaverseny 3. díj (dr. Pintér Ferenc)
Tolnai Judit (12.D)	OKTV biológia 8. hely (Bagarusné Szabó Katalin, Martonné Pálfalvi Katalin, Csörgicsné Balogh Edit) Dr. Árokszállásy Zoltán országos biológia-környezetvédelmi verseny 1. hely (Martonné, Bagarusné, Csörgicsné) „Kiváló ifjú geográfus" (Csorba Zsuzsanna) Ordass Lajos Országos Retorikaverseny primer fokozat 2. hely (dr. Hámori Zsoltné)
Kisgyura Kata (12.D)	Ordass Lajos Országos Retorikaverseny magiszter fokozat 1. (dr. Hámori Zsoltné) Kossuth Lajos Szónokverseny különdíj (dr. Hámori Zsoltné)

Cseke Bence (12.G)	„Széchenyi István és kora” mûvelõdéstörténeti vetélkedõ csapatban 1. hely (Alexa Péter)
	OKTV történelem 24. hely Németh Ferenc**,** Alexa Péter)
Kanász Viktor (12.G)	„Széchenyi István és kora” mûvelõdéstörténeti vetélkedõ csapatban 1. hely (Alexa Péter)
	OKTV történelem 17. hely (Németh Ferenc**,** Alexa Péter)
Szentes Katalin (13.F)	OKTV német nyelv 32. hely (Benedekné Stadler Éva)



Skoda Péter (11.D), a földrajz OKTV országos 1. helyezettje átveszi a díjat

REGIONÁLIS ÉS MEGYEI SZINTÛ TANULMÁNYI VERSENYEKEN ELÉRT LEGJOBB EREDMÉNYEK

„Édes anyanyelvünk" országos nyelvhasználati verseny megyei forduló

2. Csejtei Dóra (11.A) (Hidvégi Györgyné)
(továbbjutás az országos döntõre, mely 2010 októberében lesz)
3. Mészáros Lilla (10.B) (Borók Erzsébet)

Kõrösi megyei szövegértõ verseny - saját évfolyamon

4. Szermek András (6.A) (Kovácsné Nemes Adél)
1. Veszelyi Krisztina (7.A) (Simon József)
1. Gerencsér Lilla (8.A) (Tislérné Tóth Zsuzsanna)

Péterfy tanulmányi verseny – nyelvtan – saját évfolyamon

6. Stefics Attila (6.A) (Kovácsné Nemes Adél)
1. Gerencsér Lilla (8.A) (Tislérné Tóth Zsuzsanna)
2. Pásztor Patrícia (8.A) (Tislérné Tóth Zsuzsanna)

Simonyi Zsigmond helyesírási verseny megyei forduló

2.Gerencsér Lilla (8.A) (Tislérné Tóth Zsuzsanna)

Nyelvész verseny megyei forduló – saját évfolyamon

3. Tóth Zsigmond (6.A) (Kovácsné Nemes Adél)
1. Gerencsér Lilla (8.A) (Tislérné Tóth Zsuzsanna)
5. Balázs Fruzsina (8.A) (Tislérné Tóth Zsuzsanna)

Savaria Országos Történelemverseny

11. Kiszelák Zsófia (10.F) (Alexa Péter)

Ránki György Középiskolai Regionális Történelemverseny

4-osztályos gimnázium
10. Szücs Zoltán (11.B) (Andl Melinda)
6-8 osztályos gimnázium
6. Czupi Áron (11.A) (Andl Melinda)
7. Balogh Péter (11.A) (Andl Melinda)

Bolyai matematika csapatverseny

5. osztály - Nagy Agyak (Hegedüs Ákos, Kálovics Milán, Kiss Benedek Gyõzõ, Kapin Péter) országos 15. hely (Tolnainé Horváth Ágnes)
6. osztály - Matekkirályok (Nagy Csongor, Stefics Attila, Szermek András, Tóth Zsigmond) megyei 3. hely (Zsovár Anita)
7. osztály – Gyöngyszemek (Lukács Borbély Péter, Porgányi Márk, Trepess Beatrix, Veszelyi Krisztina) megyei 1. hely (Lábodi Gyöngyi)
8. osztály – Aranycsapat (Bujtás Ferenc, Horváth Balázs, Richter Zsóka, Szerdahelyi Péter) országos 5. hely (Erdõs Gábor)

Megyei matematikaverseny – saját évfolyamon

1. Erdõs Gergely (10.A) (Zsovár Anita, dr. Pintér Ferenc)
2. Abonyi József (10.D) (Erdõsné Németh Ágnes)
4. Patus Eszter (10.D) (Erdõsné Németh Ágnes, dr. Pintér Ferenc)
5. Nagy Máté (10.B) (dr. Pintér Ferenc)
1. Bíró Dániel (11.D) (Zsovár Anita, Erdõs Gábor)
4. Bujtás László (11.A) (Zsovár Anita, Erdõs Gábor)
8. Bilicz Dávid (11.A) (Zsovár Anita, Erdõs Gábor)
3. Tóth Benjamin (12.B) (dr. Pintér Ferenc)

Kalmár László matematikaverseny - saját évfolyamon

Kálovics Milán – megyei 1. – országos döntõbe jutott (Tolnainé Horváth Ágnes)
Porgányi Anna – megyei 4. – országos döntõbe jutott (Tolnainé Horváth Ágnes)
Erdõs Márton – megyei 1. – országos döntõbe jutott (Zsovár Anita)
Lukács-Borbély Péter – megyei 1. (Lábodi Gyöngyi)
Herbel Péter – megyei 3. (Lábodi Gyöngyi)
Porgányi Márk – megyei 3. (Lábodi Gyöngyi)

Zrínyi Ilona matematikaverseny

Kiss Benedek Gyõzõ (5.A) – megyei 6. (Tolnainé Horváth Ágnes)
Stefics Attila (6.A) – megyei 5. (Zsovár Anita, Tolnainé Horváth Ágnes)
Porgányi Márk (7.A) – megyei 4., csapat 1. (Lábodi Gyöngyi)
Trepess Beatrix (7.A) – megyei csapat 1. (Lábodi Gyöngyi)
Szerdahelyi Péter (8.A) – megyei 5. (Erdõs Gábor)
Richter Zsóka 88.A) – megyei 9. (Erdõs Gábor)
Bujtás Ferenc (8.A) – megyei 10. (Erdõs Gábor)

Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny

Porgányi Márk (7.A) – 3. hely (Lábodi Gyöngyi)

A Varga Tamás Matematikaverseny országos döntõjébe jutottak

Horváth Balázs (8.A) (Erdõs Gábor)
Richter Zsóka (8.A) (Erdõs Gábor)

Gordiusz Matematika Tesztverseny megyei eredményei saját évfolyamon

5. Nyizsnyik Bence (9.A) (Kasztl Csilla)
6. Szilágyi Dezsõ (9.D) (Zsovár Anita, Kasztl Csilla)
1. Erdõs Gergely (10.A) (Zsovár Anita, dr. Pintér Ferenc)
6. Abonyi József (10.D) (Erdõsné Németh Ágnes, dr. Pintér Ferenc)
7. Bíró Dániel (11.D) (Erdõs Gábor, Zsovár Anita)
10. Bilicz Dávid (11.A) (Erdõs Gábor, Zsovár Anita)
1. Tóth Benjamin (12.B) (dr. Pintér Ferenc)

A Nemzetközi Magyar Matematikaversenyen

Abonyi József (10.D) 3. díj (Erdõsné Németh Ágnes, dr. Pintér Ferenc)

Megyei középiskolai német verseny

3. Göncz Csaba András (10.D) (Baloghné Harkány Judit)

Péterfy tanulmányi verseny – német nyelv – saját évfolyamon

3. Trepess Beatrix (7.A) (Artner Katalin)
3. Kovács Adél (8.A) (Kovács Lívia)

Kenguru országismereti verseny német nyelvbõl – saját kategóriában

8. Muzslai Borbála (10.A) (Benedekné Stadler Éva)
16. Megyes Melinda (11.B) (Baloghné Harkány Judit)

Péterfy tanulmányi verseny – angol nyelv – saját évfolyamon

1. Plöchl Ádám (7.A) (Fodorné Koller Zsuzsánna)
3. Sümegi Bence (7.A) (Fodorné Koller Zsuzsánna)
Bujtás Ferenc (8.A) (Kornay Andrea)

Országos angol nyelvi verseny megyei forduló

4. Richter Zsóka (8.A) (Kornay Andrea)

Megyei középiskolai angol nyelvi verseny

II. kategória

3. Horváth Eszter (9.A) (Fodorné Koller Zsuzsánna)
4. Krausz Bernadett (9.A) (Fodorné Koller Zsuzsánna)
4. Kovács Dorina (9.A) (Zieger Krisztina)

IV. kategória

3. Horvát Lilla (10.A) (Szili Zsuzsanna)

V. kategória

1. Szokol Krisztina (9.A) (Fodorné Koller Zsuzsánna)

Betty Memorial angol nyelvi verseny nyelvvizsgával rendelkezõk kategóriája

1. Gölles Fruzsina (12.A) (Szili Zsuzsanna)
2. Szokol Krisztina (9.A) (Fodorné Koller Zsuzsánna)
3. Sneff Regina (9.A) (Fodorné Koller Zsuzsánna)

nyelvvizsgával nem rendelkezõk kategóriája

1.Bilicz Zsolt (12.A) (Szili Zsuzsanna)
2. Fehér Péter (11.B) (Járnecz Edina)
3. Krausz Bernadett (9.A) (Fodorné Koller Zsuzsánna)

Kenguru országismereti verseny angol nyelvbõl – saját kategóriában

1. Bujtás Ferenc (8.A) (Kornay Andrea)
3. Szokol Krisztina (9.A) (Fodorné Koller Zsuzsánna)

Less Nándor Országos Földrajzverseny

III. kategória : 15. Gábor Viktória (10.B) (Gaál Mercédesz, Alexa Péter)
II. kategória. 15. Pintér Péter (9.D) (Alexa Péter)

Lóczy Lajos Országos Földrajzverseny

13. Gábor Viktória (10.B) (Gaál Mercédesz, Alexa Péter)

Földgömb Nemzetközi Földrajzverseny

3. Kiss Zsóka (10.A) Skoda Péter (11.D) (Gaál Mercédesz, Alexa Péter)
5. Göncz Csaba (10.D) Szentes Richárd (10.D) (Alexa Péter)

Megyei biológia verseny

I. kategória

2. Koszoru Péter (10.D) (Takácsné Róka Katalin)
6. Szmodics Bálint Dávid (10.A) (Martonné Pálfalvi Katalin)

II. kategória

1. Virth Veronika (11.A) (Takácsné Róka Katalin)

III. kategória

3. Tolnai Judit (12.D) (Martonné Pálfalvi Katalin, Csörgicsné Balogh Edit)

Curie Környezetvédelmi Emlékverseny országos döntõ

12. Horváth Heléna, Németh Fanni, Bilicz Zsolt (mind 12.A)
(Martonné Pálfalvi Katalin)
13. Kovács Gabriella, Tomasics Sára, Szabados Gyula (mind 10.A)
(Martonné Pálfalvi Katalin)

Winkler Lajos kémiaverseny – 7. osztály

3. Kiss Georgina (Csörgicsné Balogh Edit)

Megyei fizikaverseny 7. osztályosok részére

2. Porgányi Márk (7.A) (Dénes Sándor)
3. Herbel Péter (7.A) (Dénes Sándor)

Az Öveges József Fizikaverseny döntõjébe jutott

Bujtás Ferenc (8.A) (Dénes Sándorné)

Megyei középiskolai fizikaverseny – saját kategóriában

2. Szilágyi Dezsõ (9.D) (Dénes Sándor)
1. Benedek Ádám (10.D) (Dénes Sándorné)
2. Erdõs Gergely (10.A) (Dénes Sándorné)
4. Patus Eszter (10.D) (Dénes Sándorné)
4. Flumbort Csaba (12.D) (Dénes Sándor)

A Mikola Sándor Országos Középiskolai Fizikaverseny 2. fordulójába jutott

Szilágyi Dezsõ (9.D) (Dénes Sándor)
Poszavecz Roland (9.D) (Dénes Sándor)
Nyizsnyik Bence (9.A) (Piriti János)
Benedek Ádám (10.D) (Dénes Sándorné)
Erdõs Gergely (10.A) (Dénes Sándorné)
Patus Eszter (10.D) (Dénes Sándorné)

A Zemplén Gyõzõ fizikaversenyen

2. Patus Eszter (10.D) (Dénes Sándorné)

csapatverseny

1. BLG

Nemes Tihamér Országos Alkalmazói Verseny

13. Gölles Martin (10.B) (Hermanné Tóth Erika, Herman József)
35. Nagy Máté (10.B) (Herman József)
54. Abonyi József (10.D) (Erdõsné Németh Ágnes)
65. Tislér Tamara (10.D) (Erdõsné Németh Ágnes, Kele Krisztián)

Nemes Tihamér Országos Számítástechnikai Verseny

2. korcsoport

40. Abonyi József (10.D) (Erdõsné Németh Ágnes)

Országos Logo verseny

2. korcsoport

28. Stefics Attila (6.A) (Hermanné Tóth Erika)

3. korcsoport

21. Horváth Balázs (8.A) (Erdõsné Németh Ágnes)
25. Herbel Péter (7.A) (Erdõsné Németh Ágnes)
38. Pásztor Patrícia (8.A) (Erdõsné Németh Ágnes)

Neumann János Nemzetközi Tehetségkutató Programtermék Verseny

Játékprogram kategória

4. Biró Gábor (11.B) (Herman József)

First lego League

„Legjobb csapat"- kupa és összetett 2. hely

Abonyi József (10.D), Dely Dániel,(10:D), Göncz Csaba (10.D), Erdõs Gergely (10.A), Fehér Péter (11.B)

„Legjobb kutatás" – kupa és összetett 4. hely

Porgányi Anna(5.A), Bécsi Bálint (5.A), Erdõs Márton (6.A), Porgányi Márk (7.A), Dencs Bence (9.A) Göncz Balázs (9.D)

(Erdõsné Németh Ágnes)

AKIK A KULTÚRA ÉS A SPORT TERÜLETÉN A LEGTÖBBET TETTÉK

Iskolánk egyik büszkesége a Virág Benedek ifjúsági vegyes kar, melynek karnagya Cseke József tanár úr. A kórus titkára továbbra is Tóth Eszter (12.C). Idén nagyon szép eredményeket értek el a Helikonon, ezekrõl (s minden egyéb helikonos eredményrõl) külön cikkben szólunk. Tavasszal a kórus Budapesten járt a Kodály Zoltán V. Magyar Kórusversenyen, és résztvevõi voltak egy olaszországi kórusfesztiválnak is, errõl Csejtei Dóri írása szintén olvasható az évkönyvben. A Nagykanizsai Ifjúsági Szimfonikus Zenekar tagjainak döntõ többsége is batthyánys diák, büszkék vagyunk minden egyes fellépésükre. A zenekar vezetõje: Jakobovics Árpád zenetanár.

A „Tiszán innen – Dunán túl" Országos Népdaléneklési Verseny megyei fordulójában arany minõsítést kapott Richter Zsóka (8.A), Rajkó Petra (8.A) és Szermek András (6.A). Felkészítõ tanáruk Bagarusné Szabó Katalin.

Egyik legnagyobb zenei büszkeségünk a végzõs Gayer Mátyás (12.A) zongorista, a jazz muzsika nagy reménysége, aki fellépett többször a budapesti Mûvészetek Palotájában, de eljutott már Londonba, a magyar Kulturális Központba is.

Szerencsére rengeteg kiváló vers- és prózamondóval dicsekedhetünk, hadd emlegessük õket: Karádi Dávid (8.A), Kupó Márton (9.A), Cseszkó Delinke (9.A), Szanics Annamária (9.E), Dominik Zsolt (11.B), Geiszl Zsófia (10.E), Czupi Áron (11.A), Horváth Bálint (11.E), Szabados Márta (12.A), Kovács Zsolt (12.B), Baracskai Anikó (12.F), Kanász Viktor (12.G).

A Hyány Galériában idén is sok nagyszerû kiállítás részesei lehettünk: akvarelleket láthattunk a BLG nyári alkotótáborának munkáiból , az alkotók: Biró Anikó (Mûvészeti SZKI.), Böröczki Viola (11.D) Horváth Eszter (11.E), Horváth Kitti (Piarista-iskola), Muzslai Borbála (10.A), Stamler Emma (Bolyai-iskola), Stamler Lili (8.A); a 12.G osztály fotósainak (Doszpoth Dóra, Erdélyi Mónika , Etler Anna , Cseke Bence , Kanász Viktor) munkáit is szívesen nézegettük. Külön öröm volt, hogy a HSMK ifjúsági galériájában is megmutatkozhattak a tehetséges batthyánys képzõmûvészek.

Az idei tanében is háromszor jelent meg iskolaújságunk, az A-LAP-HANG. Köszönjük az újságírók munkáját: Szokol Krisztina (9.A), Horváth Eszter (9.A), Baráth Dóra (10.A), Muzslai Borbála (10.A), Vass Réka (10.A), Sárempek Fanni (10.F), Balázs Szabina (11.E), Dömötör Nikolett (11.E) és Tóth Annamária (11.F); felelõs szerkesztõ Tislérné Tóth Zsuzsanna tanárnõ. Ne felejtsük el megemlíteni, hogy újságíróink közül Balázs Szabina a Zalai Hírlap fõszerkesztõjétõl megkapta az „Aranytollas újságíró" címet a SÉTA rovatba bekerült írásaiért.

Szép eredményeket értek el kvízversenyzõink ebben a tanévben is a Bonyhádon immár 6. alkalommal megrendezett Kvízelítõn. Ám az eredmények mellett fontos a hetenkénti tréning Alexa tanár úr vezetésével. A legaktívabb résztvevõk: Skoda Péter (11.D), Kanász Viktor (12.G), Lajtai Ádám (12.B), Szücs Zoltán (11.B), Megyes Melinda (11.B), Szilágyi Katalin (11.D), Szabó Dániel (11.B), Gölles Martin (10.B), Virth Veronika (11.A), Németh Adrienn (11.A), Dominik Zsolt (11.B), Gerencsér Lilla (8.A), Vida Ágnes (8.A), valamint Kornay Andrea tanárnõ.

A Zalaegerszegen megrendezett Idegen Nyelvi Fesztiválon nagyon szép eredmények születtek, egy külön cikkben emlegetjük is ezeket.

Idén is volt Zalai Tehetségígéret – verseny, iskolánkból két diák is tehetségígéret lett : Szabados Márta (12.A) és Richter Zsóka (8.A). Gratulálunk nekik!

Sok kiváló sportolónk és sporteredményünk is van

Az idei tanévben Horváth Barbara (8.A),Lukács Márton (9.B),Rábavölgyi Eszter (10.F) és Czigány András (11.A) kapta meg iskolánkból "A Magyar Köztársaság jó tanulója-jó sportolója 2009" címet. András triatlonnal foglalkozik, tagja az ifjúsági válogatott keretnek, Márton a lábtoll-labda kiválósága, Barbara és Eszter pedig a SZAN-DIA fitness club látványtáncosai.

A „Zala megye jó tanuló – jó sportoló diákja 2009." elismerést iskolánkból a következõ tanulók vehették át: Czigány András (11.A) - triatlon, duatlon; Erdõs Gergely (10.A) – vívó; Horváth Barbara (8.A) - látványtánc, kötélugrás; Magyar Dóra (11.E) - látványtánc; Mihovics Szabina (12.B) - judoka; Rábavölgyi Eszter (10.F) - látványtánc, kötélugrás; Simon Péter (12.G) – kerékpár. Tegyük azért hozzá, hogy a megyébõl összesen 15-en kaptak ilyen elismerést, ebbõl hét (7) batthyánys!

Mihovics Szabina (12.B) junior diákolimpiai bajnok lett; büszkék vagyunk arra, hogy Szabina egész batthyánys léte alatt öregbítette iskolánk hírnevét a judó sportágban.

Június közepén rendezték a triatlon diákolimpia országos döntõjét, ahol Németh Renáta (10.A) és Czigány András (11.A) is elsõ helyezett lett.

Remek eredményei vannak a tájfutó csapatnak, errõl egy külön írásban számol be a batthyánys tájfutók „atyja", Erdõs Gábor tanár úr.

Kiváló vívói is vannak az iskolának: Vernyel Sára (6.A) Farkas Miklós (8.A) Erdõs Gergely (10. A) Somoskeõy Péter (10.A) Egyéniben is remek eredményeket értek el az év során, de hadd emeljük ki a junior Diákolimpiát, ahol az Erdõs – Somoskeõy - Farkas összetételû csapat az elsõ helyen végzett, Vernyel Sára pedig tagja volt a Magyar Köztársaság újonc nõi kard csapatbajnokának.

Emlegessük sportakrobatáinkat, akik különbözõ versenyeken kiváló eredményeket értek el egyéniben és párosban is: Szokol Martin (10.C), Lukács Patrik 10.C)

Dicséretet érdemelnek versenytáncosaink is, akik nemcsak klubjuk, hanem iskolánk jóhírét is viszik egy-egy fellépés, verseny alakalmával: Salamon Kata (5.A), Balázs Fruzsina (8.A), Kovács Adél (8.A), Salamon Sára (8.A), Dencs Bence (9.A), Szmodics Bálint (10.A), Kálóczi Anita (11.D).

Sakkozóink közül emeljük ki Zsirai Péter (6.A) nevét, aki az idei tanévtõl a Központi Sakkiskola kiemelt oktatásában vesz részt, de szép eredményeket értek el a többiek is: Molnár Flóra (5.A), Perger Kitti (5.A), Havanecz Bianka (10.C) Kobán Bálint (12.A).

Remek eredményekkel tértek haza a különbözõ versenyekrõl az iskola úszói, a legcsillogóbb érem Zámodics Márk(7.A) nevéhez kötõdik, õ diákolimpiai bajnok lett. Ám a többiek nevét is emlegessük, hisz megérdemlik: Molnár Flóra (5.A), Gayer Márton (6.A), Zsuppán Patrícia (9.B), Ács Gergely (9.C), Vékási Vanda (9.F), Németh Renáta(10.A), Kisgyura Eszter (10.A), Ács Réka(10.A), Tóth Mirandolina (10.E).

A XI. Fekvenyomó Diákolimpia V. korcsoportjának döntõjében 3. helyezést ért el Balázs Bence (10. B), testnevelõje Herman József.

Asztaliteniszben sok szép érmet szerzett idén Szerdahelyi Péter (8.A).

Idén már 30 órás volt a foci, amelyet a Város napjához kapcsolódva rendezett iskolánk. 22 osztályból 129 játékos vett részt a foci-maratonon, és 74 mérkõzést játszottak le. A gyõztes a 12.G osztály csapata lett, a gólkirály címét Takács Attila (12.B) szerezte meg 22 góllal.

Kézilabdás lányaink is megérdemlik a dicséretet, hiszen – többek között - megnyerték a Ganz Nemzetközi kézilabdakupát. Edzõjük Gaál Mercédesz tanárnõ.

KIVÁLÓ TANULÓINK DICSÕSÉGTABLÓJA



Erdõs Márton
(6. A)



Lukács-Borbély Péter
(7. A)



Horváth Barbara
(8. A)



Rajkó Petra
(8. A)



Richter Zsóka
(8. A)



Stamler Lili
(8. A)



Szokol Krisztina
(9. A)



Lukács Márton
(9. B)



Erdõs Gergely
(10. A)



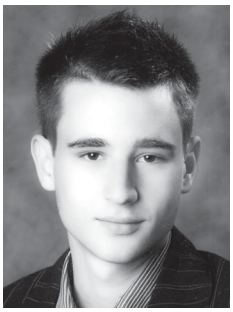
Benedek Ádám
(10. D)



Göncz Csaba András
(10. D)



Patus Eszter
(10. D)



Kócza Levente
(10. F)



Hegedûs Veronika
(10. F)



Rábavölgyi Eszter
(10. F)



Czigány András
(11. A)



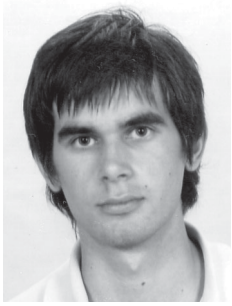
Bujtás László
(11. A)



Virth Veronika
(11. A)



Fehér Péter
(11. B)



Nagy Ákos
(11. B)



Skoda Péter
(11. D)



Bárkovics Bonita
(12. A)



Gayer Mátyás
(12. A)



Szabados Márta
(12. A)



Bányai Fanni
(12. B)



Kovács Zsolt
(12. B)



Mihovics Szabina
(12. B)



Tóth Benjamin
(12. B)



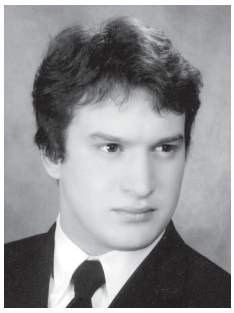
Csorba Zsuzsanna
(12. D)



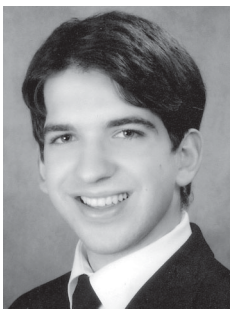
Kisgyura Kata
(12. D)



Tolnai Judit
(12. D)



Cseke Bence
(12. G)



Kanász Viktor
(12. G)



Oláh Dávid
(13. F)



Szentes Katalin
(13. F)

A TANÁRI KAR

Alexa Péter	történelem, földrajz	1999—
Andl Melinda	történelem, német, a történelem–földrajz munkaközösség vezetõje	1991—
Artner Katalin	német	1999—
Bagarusné Szabó Katalin	biológia, ének	1996—
Balogh László	fizika, matematika,	1986—
	igazgató	2009—
Baloghné Harkány Judit	magyar, német, a német munkaközösség vezetõje	1986—
Benedekné Stadler Éva	német	1990—
Berecz Mónika	angol, biológia	2002—
Bíróné Mike Éva	testnevelés, rajz	1989—
Blasszauer János	angol	2000—
Borók Erzsébet	magyar, orosz, angol	1981—
Cseke József	ének	1997—
Csörgicsné Balogh Edit	biológia, kémia	1997—
Dénes Sándor	fizika, kémia	1994—
	igazgató	2004—
Dénes Sándorné	fizika, kémia, a kémia-biológia munkaközösség vezetõje	1982—
Dobó István	német	2001—
Dömötörfyné Sifter Éva	francia	
Erdõs Gábor	matematika, fizika	1991—
	igazgatóhelyettes	2004—
Erdõsné Németh Ágnes	matematika, számítástechnika	2006—
Fodorné Koller Zsuzsánna	francia, orosz, angol	1982—
Földi Gábor	magyar, angol	2005—
Dr. Gálné Dénes Tünde	francia, angol	2006—
Györek László	matematika, filozófia	1993—
Gaál Mercédesz	földrajz, testnevelés	2001—
Gyergyák Emõke	angol	2003—
Halász Judit	történelem, földrajz	1999—2010
Dr.Hámori Zsoltné	magyar, történelem	1993—
Herman József	számítástechnika, testnevelés, az informatika munkaközösség vezetõje	2004—
Hermanné Tóth Erika	számítástechnika, matematika	2001—
Hidvégi Györgyné	magyar, német	2001—
Horváth Éva	könyvtáros, matematika	1993—
	ifjúságvédelmi felelõs	1998—
Horváth Gábor	történelem	2000—
Horváth Gyöngyi	német, orosz	1994—
Járnecz Edina	angol	1999—
Kasztl Csilla	matematika	2005—
Katona Noémi	szabadidõ-szervezõ, SZM-összekötõ, az osztályfõnöki munkaközösség vezetõje	2000—

Kele Krisztián	számítástechnika, matematika	1998—
Knausz Ágnes	magyar, orosz, angol, a magyar munkaközösség vezetõje	1998—
Kornay Andrea	angol	1989—
Kovács András	német, történelem	1997—
Kovács Lívia	német, magyar	1994—
Kovácsné Nemes Adél	magyar, angol	2005—
Dr. Kurtáné Láda Klára	egészségügyi szaktanár	óraadó
Lábodi Gyöngyi	matematika, orosz, a matematika munkaközösség vezetõje	1995—
Loncsár Gáborné	egészségügyi szaktanár, a gyakorlati oktatás vezetõje	1982—
Martonné Pálfalvi Katalin	biológia, kémia	1998—
Nagyné Kõmûves Rita	magyar, latin	1994—
Németh Ferenc	magyar, történelem	1992—
Olasz Nóra	német	2005—
Országné Szita Ágnes	matematika	2002—
Papp Ferencné	könyvtáros	1995—2010
Pécsi László	történelem, latin, a DÖK-mozgalmat segítõ tanár	1991—
Dr. Pintér Ferenc	matematika, fizika	1972—
Pintér Gyula	matematika, kémia	2003—
Piriti János	matematika, fizika, a fizika munkaközösség vezetõje	1987—
Révész Arany	testnevelés, orosz	1988—
Rohonczi Viktória	matematika, kémia	2002—
Salamonné Lackner Henriett	német, olasz	1993—
Simon József	magyar, történelem	1988—
Sipos Ágnes	angol, német	1999—
Stamler Lajos	rajz, földrajz	1988—
Dr. Szabadosné Rák Éva	német	2005—
Szalai Gabriella	matematika, fizika	2003—
Szili Zsuzsanna	angol, az angol munkaközösség vezetõje	1999—
Takácsné Róka Katalin	biológia, kémia	1995—
Tislérné Tóth Zsuzsanna	magyar, orosz,	1989—
	igazgatóhelyettes	2009—
Tolnainé Horváth Ágnes	matematika	2002—
Tulok József	testnevelés, biológia	2001—
Tüske Judit	földrajz, történelem	1997—
Willmann Zsolt	testnevelés, a testnevelés munkaközösség vezetõje	1984—
Zieger Krisztina	angol, német	1997—
Zsovár Anita	matematika, fizika	1994—

ÜGYVITELI DOLGOZÓK

Szabó Lászlóné	gazdasági vezetõ
Pajorné Kulcsár Erika	élelmezésvezetõ
Dr. Patusné Tóth Márta	gazdasági ügyintézõ
Mecséri Istvánné	ügyintézõ
Sinkovicsné Szili Gyöngyi	iskolatitkár
Samuné Fehér Katalin	ügyviteli dolgozó
Domián Károly	rendszergazda
Dér László	házmester
Kollerné Palkó Melinda	laboráns
Dr. Belsõ Marita	ifjúsági védõnõ

TECHNIKAI DOLGOZÓK

Bartusné Horváth Ágnes	konyhai dolgozó
Bellák Sándorné	takarítónõ
Bogdánné Nagy Margit	konyhai dolgozó
Bonczok Aladárné	szakácsnõ
Bunics Lászlóné	takarítónõ
Csöndör Józsefné	konyhai dolgozó
Deimné Bartos Zsófia	takarítónõ
Dergez Tiborné	szakácsnõ
Dezsek Györgyné	takarítónõ
Domján Istvánné	konyhai dolgozó
Éder Lászlóné	takarítónõ
Földesi Ottó Györgyné	konyhai dolgozó
Halász Angéla	takarítónõ
Kárpáti Emilné	takarítónõ
Kiss Nikoletta	konyhai dolgozó
Kovács Ferencné	takarítónõ
Kucskó Ferencné	takarítónõ
Lencz Szonja Ruth	konyhai dolgozó
Marosi Györgyné	konyhai dolgozó
Moór Marianna	konyhai dolgozó
Nagy Ottóné	hivatalsegéd
Rácz Magdolna	konyhai dolgozó
Soósné Bébecz Mária	takarítónõ
Szabó Ágnes	konyhai dolgozó
Szabó Józsefné	takarítónõ
Szokolné Büki Brigitta	konyhai dolgozó
Tislarics Ferenc	fûtõ, karbantartó
Tizedes Tibor	portás
Vukics László	portás
Zborovszky Andrásné	takarítónõ

AZ ISKOLA TANULÓI

5. A osztály

Osztályfõnök: Csörgicsné Balogh Edit

Bécsi Bálint
Bene Barbara
Csányi Csenge
Csányi Csilla
Darnai Máté
Dávid Afrodité
Füle Mátyás
Gál Bertold Sándor
Hegedüs Ákos
Herman Aliz
Horváth Dóra
Horváth Miklós Kristóf
Hunya Anna Laura
Kálovics Milán
Kapin Péter
Karancz Panna Fruzsina
Kertész István
Kiss Benedek Gyõzõ
Koncz Balázs
Kondákor Karolina Mónika
Kovács Alex
Kovács Máté Koppány
Molnár Flóra
Németh Petra
Perger Kitti
Porgányi Anna
Salamon Kata
Simán Dániel
Sipos Vivien
Takács Anna
Vernyel János
Zavaczky Áron

6. A osztály

Osztályfõnök: Bagarusné Szabó Katalin

Antal Nóra
Boda Márton
Brenner Zsófia
Budai Bence
Csik Daniella Alexandra
Dávid Gergely
Erdõs Márton
Fodor Adél
Fodor Lõrinc Döme
Gayer Márton
Hegyi Bálint Ottó
Iván Júlia
Jáger Zsolt
Lakatos Liliána
Nagy Csongor
Novák Eszter
Pap Kornél
Pétervári Ádám Endre
Rózsa Luca
Sneff Benjámin
Sneff Petra Lilla
Stefics Attila
Szelényi Vivien
Szendrei Viktória
Szermek András
Tóth Zsigmond
Tóth Zsófia
Vernyel Sára
Vida Stefánia
Zsirai Péter

7. A osztály

Osztályfõnök: Lábodi Gyöngyi

Árva Dávid
Balogh Zsófia
Beke Attila
Boa András
Fehér János
Fullér Kristóf
Gaál Örs
Gelencsér László Ádám
Herbel Péter
Herman Adél
Horváth György Márk
Horváth Klaudia
Horváth Réka
Iványi Réka
Kaszás Laura
Kiss Georgina
Krausz Fanni
Lukács-Borbély Péter
Nagy Bettina
Nagy Diána
Nagy Krisztina
Nagy Marcell Tibor
Németh Dóra
Plöchl Ádám
Pócza Gergõ
Porgányi Márk
Sümegi Bence
Szendrei Lilla
Tarnai Kata
Tóth Kata
Trepess Beatrix Ilona
Veszelyi Krisztina Nóra
Weisz Virág
Zámodics Márk

8. A osztály

Osztályfõnök: Tislérné Tóth Zsuzsanna

Balázs Fruzsina
Bujtás Ferenc
Dolezsár Bence
Farkas Miklós
Gayer Mihály
Gerencsér Lilla
Gonda Bianka
Herjavecz Lilla
Horváth Balázs János
Horváth Barbara
Horváth Dávid
Karádi Dávid Árpád
Kardos Vivien
Kovács Adél
Németh Csongor
Németh Dorottya
Novák Natália
Oláh Lídia
Pásztor Patrícia
Rajkó Petra
Richter Zsóka
Rózsa Gábor
Salamon Sára
Stamler Lili
Székely Adrienn
Szerdahelyi Péter
Szokol Szimonetta
Tarnai Hanna
Tóth Erika
Vida Ágnes
Zsirai András

9. A osztály

Osztályfõnök: Takácsné Róka Katalin

Balogh Benedek
Biró Bence
Czigány Nóra
Cser Balázs
Cseszkó Delinke Júlia
Dabi Zsófia Borbála
Dencs Bence
Fellegi Áron
Fenyvesi Dóra Éva
Füle Nóra
Gréger Zsófia
Gróf Olivér
Horváth Eszter
Horváth Teodóra
Kiss Klaudia
Kovács Dóra
Kovács Dorina
Krausz Bernadett
Kupó Márton
Leibinger Adrienn Anett
Molnár Damján
Németh Babett
Nyizsnyik Bence
Orbán Balázs
Sárdi Mercédesz Mira
Sneff Regina
Szilágyi Bernadett
Szokol Krisztina
Takács Kristóf
Tamás Tamás
Tikos Gergõ
Tóth Máté
Végvári Tamás

9. B osztály

Osztályfõnök: Szalai Gabriella

Balogh Melinda
Baraniuk Bálint
Csaplár Dávid
Dávid Szilveszter
Domina Balázs
Dugmanics Zoltán
Fekete Dániel
Gál Zsolt
Gócza Gergely
Havasi Ákos
Jakabfi Angelika
Kovács Enikõ Anna
Lukács Márton
Magyar Martin
Makai Felícia
Mészáros Kristóf
Nagy Alexandra
Nagy Renáta
Nagy Zsanett
Nándori Luca
Péntek Bence
Radák Xénia Boglárka
Rétei Richárd
Somogyi Krisztina
Sütõ Luca
Svélecz Klaudia
Ünnep Kristóf
Várnagy Anna
Zsuppán Patrícia

9. C osztály

Osztályfõnök: Zieger Krisztina

Ács Gergely
Bakon Bence
Bogdán Dániel
Brenner Fanny
Büki Márk
Czapári Beatrix
Csonka Anna
Csonka Veronika
Csordás Balázs
Ecsedi Noémi
Horváth Anett
Kürti Noémi
Lennert Laura
Lukács Zita
Muzslai Virág Mária
Nagy Réka
Novák Vivien
Nyúl Zsófia
Pajor Viktória
Pinterics Attila
Radmanics Karina
Schább Bereniké Éva
Takács Csaba
Varga Dorottya

9. D osztály

Osztályfõnök: Dobó István

Berke Fruzsina
Csuha Péter
Draskovics Márk
El-Khatib Jázmin
Gilitsch Gergõ
Gombos Dávid
Göncz Gábor Balázs
Hajdu Viktória
Horváth Pálma
Kápolna Éva Eszter
Kocsis Tamás
Kónya Alexa Ariella
Kovács Dániel
Kuzma Kata
Léránt Vivien
Lukács Elizabet Virág
Mirkó Dániel
Óvári Andrea
Péter Ramóna
Pintér Péter László
Poszavecz Roland
Rajnai Kamilla Eszter
Sernek Dóra
Somogyi Viktória
Szermek Ágnes Dóra
Szilágyi Dezsõ
Sziva Bernadett
Szlávecz Tamás
Takács Alexandra
Takács Tamás
Tóth Viktória Ninetta
Vadász Kinga

9. E osztály

Osztályfõnök: Járnecz Edina

Árkus Péter
Beck Laura
Bedi Blanka
Bellovics Melinda
Böröndi Bianka
Dominkó Nikolett
Farkas Zsófia
Fülöp Lilla
Géczi Laura
Gór Annamária
Gyurkó Gréta
Hetési Bianka
Horváth Bálint
Kanász Kitti
Keglovics Réka
Kodella Kitti
Kovács Dorottya
Lukács Martin
Lutor Katalin
Majoros Meliton
Mátyás Katalin
Nagy Lujza
Németh Gabriella
Péter Kármen
Piskor Fanni Vivien
Somogyi Nikolett
Szabó Zoltán
Szanics Annamária
Szatai Evelin Bernadette
Tóth Eszter

9. F osztály

Osztályfõnök: Kovács Lívia

Babati Edina
Balázs József
Bálló Ákos Marcell
Bedõ Beatrix
Bognár Fanni
Bohár Bianka Sára
Böjti Boglárka
Dömötör Bettina
Geiszl Dorottya
Göbölös Kristóf
Hauck Jacqueline-Marie
Heller Zoltán Péter
Horváth Anikó
Kiss Alíz
Komlósi Barbara
Lõrincz Bence
Makár Bálint
Marton Zsófia
Nagy Gábor
Nagy Kristóf Attila
Popovics Bence
Szabados Kitti
Szalóki Fanny
Szmodics Veronika
Szücs Barbara
Szücs Daniella
Tkálecz Zsófia
Várkonyi Dana
Vékási Vanda

10. A osztály

Osztályfõnök: Gaál Mercédesz

Ács Réka
Balogh Lõrinc
Baráth Dóra
Császár Bence
Erdõs Gergely
Fekete Bálint
Gerõly Júlia
Horváth Lilla
Juhász Sára
Kisgyura Eszter
Kiss Zsóka
Kovács Gabriella
Lukács Roland
Lukács Viktor
Magdics Dóra
Magyar Dániel
Muzslai Borbála Rebeka
Nagy Kristóf
Németh Krisztina
Németh Renáta
Rátfai Réka
Simon Richárd
Somoskeõy Péter
Szabados Gyula
Szerdahelyi Tamás
Szmodics Bálint Dávid
Tomasics Sára
Varga Bálint
Vass Réka

10. B osztály

Osztályfõnök: Herman József

Árvai Bence
Áttal Szabina
Balázs Bence
Bárdossy Klaudia
Budai Réka
Etler Márton
Ferenczy Ágota Lilla
Furó Péter
Gábor Viktória Lili
Gelencsér Janka
Gerzsenyi Márk
Godinek Edit
Gombos Viktor
Gölles Martin
Holicska Tamás
Horvat Anna
Horváth Kristóf
Horváth-Szalai Ádám
Imrei Marcell
Juhász Ányos
Kepe Eszter
Kovács Eszter
Magyar Krisztina Gréta
Mészáros Lilla
Mihalecz Zsófia
Molnár Bence
Nagy Máté
Nagy Szilárd
Szij Farnciska Zsófia
Toperczer Dorina
Tóth Tekla
Varga Viktória
Várkonyi Mendi Vanessza
Vizeli Bálint József
Zsohár Ádám

10. C osztály

Osztályfõnök: Berecz Mónika

Buksa Petra Barbara
Csendes Éva
Farkas Csilla
Göntér Vivien
Havanecz Bianka
Hegyfalvi Dóra
Horváth Zsuzsanna
Huszár Nóra
Kanizsai Anett
Király András
Kiss Gréta
Kucsebár Dávid
Lengyel Lilla
Lengyeltóti Réka
Lukács Patrik
Ménesi Zoltán
Nagy Zsófia
Oláh Anett
Petrovácz Petronella
Poszovecz László
Rodek László
Sipos Martina
Skriba Szabolcs
Steinhardt Petra
Szabó-Thomka Hanna
Szatmári Lilla
Szokol Martin György
Szolnoki Bence
Vig Dániel
Vuk Vivien
Zsigmond Fanni

10. D osztály

Osztályfõnök: Knausz Ágnes

Abonyi József
Balázs Ivett
Bedõ István
Benedek Ádám
Benkõ Viktória
Bocskai László
Böjti Bence
Csapó Roland
Dely Dániel
Dominkó Péter
Erdõdi Bence Tamás
Fábián Eszter
Fecske Dalma
Göncz Csaba András
Herjavecz Zoltán
Herman Franciska
Horváth Gergely Ádám
Horváth Kristóf
Horváth László
Kiss Dóra
Kodela Flórián
Kolman Márk
Kolonics Ádám
Koszorú Péter
Kovács Ákos
Patus Eszter
Szakáll Péter
Szentes Richárd
Szûcs Veronika
Takács Diána
Tanai Marianna
Tislér Tamara
Tóth Eszter Mária

10. E osztály

Osztályfõnök: Kovács András

Ács Aletta
Anek Dorina
Bicskei Hajnalka
Csonka Zsófia
Dezsõ János Péter
Faller Nóra
Geiszl Zsófia
Gelencsér Fanni
Godinek Rita
Hajmási Ákos
Harmadás Gergely
Jakab Bálint
Jakabfi Margít
Kamondi Zsófia
Könczöl Enikõ
Krasznai Gréta
Kulcsár Nelli
Lukács Lilla
Magyar Cintia
Majlinger Réka
Marton Péter
Molnár Mátyás Árpád
Salamon Bálint
Sipos Renáta
Soós András István
Szücs Valentina
Takács Réka
Tóth Mirandolína
Trojkó Tamás
Végh Kitti
Zalai Roberta Petra

10. F osztály

Osztályfõnök: Kovácsné Nemes Adél

Ambrus Ramóna
Balazsin Edit
Bognár Angéla
Boros Dóra
Busa Tímea
Buvári Réka
Büki Nikolett
Felsõ Nikolett
Gergina Márton Zoltán
Gyergyák Soma
Hegedüs Veronika
Horváth Bence
Horváth Zsolt
Kálcsics Kitti
Kerpács Kitti
Kiszelák Zsófia
Kócza Levente
Kondor Nikolett
Kondricz Albert Zsolt
Korpavári Rita
Papp Viktor
Perge Petra
Proszenyák László
Rábavölgyi Eszter
Rácz Viktória
Rudolf Nikolett
Sárempek Fanni Judit
Sütõ Bence
Szalai Zsanett
Törõ Daniella
Varga Klaudia
Zámodics Máté

11. A osztály

Osztályfõnök: Zsovár Anita

Aranyodi Anita
Balogh Péter
Baráth Éva
Bányai Nikoletta
Bilicz Dávid
Bujtás László
Czigány András
Czupi Áron
Csejtei Dóra
Horváth Krisztina
Iván Dóra
Kamondi Flóra
Kanyó Bence
Kálovics Edina
Kiss Nikolett
Leibinger Evelein Anna
Lukács József
Nagy Eszter
Neubauer Gergõ Tibor
Németh Adrienn
Oláh Zsanett
Orbán Emese
Pálvölgyi Máté
Pusztai Gréta
Szarka Diána
Tislér Péter
Tóth Borbála
Virth Veronika
Vuk Petronella

11. B osztály

Osztályfõnök: Andl Melinda

Angyalosi Gergõ
Balogh Benjamin Kajetán
Bernát Emil
Bíró Gábor
Czigány Balázs
Czuczi Fanni
Csente Tibor
Dávid Márk
Dominik Zsolt
Draskovics Dávid
Fehér Péter
Gáspár Tamás
Horváth Dániel
Horváth Eszter
Horváth Krisztián
Imre Márk
Jakus Anikó
Kálovics Kornélia
Knapp Orsolya
Kotnyek Bálint
Kovács Ervin Márk
Ladányi Dóra
Makaró Sándor
Megyes Melinda
Meggyesi András
Milassin Luca
Nagy Ákos
Olasz Vivien
Smolcz Bence
Szabó-Thomka Dániel
Szerdahelyi Dóra
Szücs Zoltán
Vágó Csaba

11. C osztály

Osztályfõnök: Kornay Andrea

Agoudan Virág Aida
Ambrus Kinga Júlia
Auer Anna Jozefa
Biró Borbála
Csák Olivér Brúnó
Farkas Pál
Gaál Fanni
Horváth Ottó
Kiss Anna
Kósz Éva Katalin
Kuzma Evelin
Lengyel Nóra
Megyesi Barnabás
Nagy András
Novák Violetta
Péter Lilla
Samu András
Stelkovics Réka
Szakáll Maja
Szántó Erika
Szita Patrícia
Tizedes Noémi
Turul Titanilla
Végh Ádám

11. D osztály

Osztályfõnök: Dénes Sándorné

Bányai Márk Tamás
Biró Dániel
Böröczki Viola Anna
Csöndör Izabella
Erdélyi Dávid
Gawin Nikolett
Hajas Balázs Zoltán
Horváth Gábor
Horváth Lili
Kálóczi Anita
Kárász Klaudia
Kavcsák Réka
Kiszelák Katalin
Kóbor Klaudia
Kocsis Eszter
Korcsmáros Ádám
Kovács Kinga
Kunics Eszter Anna
Lakatos Sándor
Lelner Zsófia
Rétei Réka
Rózsás Gábor
Rózsás Péter
Sipos Zsolt
Skoda Péter
Solymosi Erika
Szele Attila
Szilágyi Katalin
Tamás Dániel
Tislér Dina
Tóth Bence
Tóth Pajor Mátyás
Várfalvi Réka
Virág Cintia

11. E osztály

Osztályfõnök: Baloghné Harkány Judit

Balázs Szabina
Buzsics Katalin
Cseh Zsófia
Dömötör Nikolett
Fodor Dániel
Gaál Krisztina
Gyöngyösi Bella
Gyuranecz Katalin
Horváth Bálint
Horváth Eszter
Horváth Lilla
Juhász Dóra
Katona Orsolya Csenge
Korcz Ferenc
Kovács Ádám
Kovács Kristóf
Kovács Nóra
Ledniczky Mónika
Lukács Dalma
Magyar Dóra
Magyar Lilla
Marton Dóra
Mihalecz Orsolya
Németh Nóra
Óvári Viktória
Péntek Júlia
Polai Eszter
Tóth Zsófia
Törgyekes Klaudia
Varga Viviána
Varsányi Márk
Vlasics Vivien

11. F osztály

Osztályfõnök: Hermanné Tóth Erika

Anek Rebeka
Anlauf Zsanett
Babati Kitti
Bacher Alexandra
Betlehem Viktória
Borbás Ninetta
Czigány Zsófia
Csányi Attila
Dobronyi Piroska Kata
Gerencsér Ramóna
Gilicze Nikolett
Glavák Dániel
Gyurkó Dóra
Hajmási Nóra
Heitz Vivien
Horváth Bettina Erzsébet
Horváth Ramóna Ilona
Kálcsics Ferenc
Keszler András
Kotnyek Johanna
Kun Imre
Kuti Eszter
Lukács Henrietta
Medvenics Petra
Musztács Marietta
Pákozdi Rebeka Dorottya
Pintér Alíz
Radványi Lilla
Tóth Annamária
Tóth Gabriella
Vida Vivien
Weisz Anikó
Zalán Zsófia
Zsigó Tamás

12. A osztály

Osztályfõnök: Erdõsné Németh Ágnes

Balogh Júlia
Bárkovics Bonita
Benczik Judit
Bilicz Zsolt
Bodzai Gréta
Csányi Gabriella
Császár András
Cseresnyés Péter
Dénes Csaba
Dezsõ Dóra
Dezsõ Virág
Erdõs Gergely
Erdõsi Gilbert
Fullér Dániel
Gayer Mátyás
Gölles Fruzsina
Gyana Dániel
Györek Eszter Noémi
Horváth Heléna
Kobán Bálint
Németh Bálint
Németh Fanni
Pap József
Simon Kíra
Stummer Péter
Szabados Márta
Szarka Tamás
Varga Zita Cintia
Zsovár Zsófia Ilona

12. B osztály

Osztályfõnök: Dr. Szabadosné Rák Éva

Abonyi Gergõ
Bányai Fanni
Baticz Brigitta
Billege András
Bíró Dániel
Bobály Boglárka
Cseresnyés Zoltán
Héder Balázs
Jávor Richárd
Kánnár Dániel
Kiss Dóra Júlianna
Kordély Ádám
Kosztolánczi Lilla
Kovács Zsófia
Kovács Zsolt
Krasznai Virág
Lajtai Ádám
Lengyeltóti Orsolya
Léránt Xénia
Major Balázs
Mezõdi Máté
Mihovics Szabina
Németh Barbara
Novák Dóra
Pápai Judit
Rodek Fanni
Rózsás Éva
Sabján Gréta
Simán Péter
Takács Attila
Tóth Benjámin
Tóth Bernadett

12. C osztály

Osztályfõnök: Németh Ferenc

Bakon Krisztián Attila
Bálint Helga
Bódi Nóra
Csernella Zsófia
Csonka Eszter
Dévényi Viktória
Düh Zsófia
Kalászos Roland
Kánnár Gergõ
Kiss Melinda
Kiss Mirella
Koncz Dorottya Réka
Lõrincz Petra
Major Ferenc
Marxer Balázs
Molnár Markó
Muhr Tímea
Pál Réka
Pintér Adrienn
Protár Zsófia
Radanics Eszter
Sárecz Klaudia
Szabadi Dániel
Takács Nikolett
Telkes Klaudia
Tóth Eszter

12. D osztály

Osztályfõnök: Dr. Hámori Zsoltné

Banka Zsófia
Benkõ Péter
Böröndi Dávid
Cser Tamás
Csorba Zsuzsanna
Fábián Máté
Flumbort Csaba Miklós
Gaál Szabina
Goór Zsolt Miklós
Hamusics Orsolya
Horváth Szabolcs
Horváth Vencel
Kisgyura Kata
Kiss Kinga
Komlós Zsóka
Kovács Dalma
Kolonics Dorina
Májer Szabina
Marton Zsófia
Mikó Szandra Éva
Novák Milán János
Papp Dániel
Preksen András
Rádi Bettina
Ruskó Eszter
Sajni Bálint
Strommer Benjamin
Tolnai Judit
Weier Zsuzsanna

12. E osztály

Osztályfõnök: Tulok József

Billege Barbara
Bognár Alexandra
Bõcskei Balbina
Czapári Dóra
Fenyvesi Orsolya
Ferincz Nóra
Góczi András
Grabarics Barbara
Hóbár Beáta Flóra
Kánnár Veronika
Kovács Balázs
Kucsebár Eszter
Kuzma Lívia Kitti
Magyar Benjamin
Markek Péter
Méhes Barbara
Milávecz Evelin
Nagy Orsolya
Németh Vivien
Novák Ádám
Páli Gergõ
Pásztor Patrícia
Polai Ivett Réka
Poszovecz Eliza
Riczu Ramóna
Simon Márk
Sulán Emese
Szabó Barbara
Szalai Zsófia
Szentes-Patka Katalin
Tkálecz Kornélia
Vlasics Roland

12.F osztály

Osztályfõnök: Hidvégi Györgyné

Aldrigo Francesco
Anda Krisztián
Bali Dóra
Baracskai Anikó Eszter
Bárány Lili
Betlehem Eszter
Csente Andrea Alexandra
Csordás Jácint
Deregi Ádám
Dominkó Barbara
Gersei Adrienn
Gombor Nikoletta
Hajdu Anett
Horváth Zsófia
Király Miklós
Magyar Marcell
Marton Evelin
Miklai Dániel
Molnár Ivett
Nagy Anita
Németh Tamás
Sáfár Mónika
Sárkány Dorottya
Vida Ágota
Visnovics Dániel László

12.G osztály

Osztályfõnök: Gyergyák Emõke

Arató Anna
Busa Zsófia
Cseke Bence
Doszpoth Dóra
Erdélyi Mónika
Etler Anna
Fekete Adrienn
Fülöp Mihály
Gerzsenyi Enikõ
Grabant Bianka
Kanász Viktor
Karvalics Vivien
Kele Zsanett
Kopár Kinga
Kovács Lilla
Magyar Zsanett
Martinecz Ilka
Marton Katalin
Mátyás Szabina
Mercz Tamás
Németh Áron
Péter Csilla
Pintér Enikõ
Rinfel Dániel
Simon Péter
Somogyi Dóra
Somogyi Zoltán
Szabó Manuéla
Szalay Ádám
Szoliva Zsolt
Takács Karina
Tamás Gábor
Zorga Mercédesz

13.F osztály

Osztályfõnök: Benedekné Stadler Éva

Bánfai Adrienn
Bebes Szabolcs
Bíró Oliver
Bognár Gréta
Boros Eszter
Csordás Rebeka
Dominkó Anna
Domján Péter
Draskovics László
Faits Brigitta
Fellegi Dávid
Gráner Fanni
Hepp Katalin
Horváth Ákos
Kiskovács Beáta
Kiss Szilvia
Könczöl Éva
Makár Krisztián
Mészáros Lilla Zsófia
Nagy Dávid
Németh Cintia
Oláh Dávid
Orsós Gyöngyi Eszter
Péntek Lilla Nikolett
Szabó Benjámin
Szentes Katalin
Szertics Bella
Szûcs Eszter
Tóth Sára

2009. november 11-én elhunyt Tüskés Tibor, városunk díszpolgára, aki egykor iskolánk diákja volt, s gyakran és szívesen járt vissza hozzánk akár magyarórát tartani, akár egy-egy baráti látogatásra. Végrendeletében a Batthyány-gimnáziumra hagyta magánkönyvtárát. Az alábbiakban közreadjuk Balogh László igazgató úrnak a 2009. december 8-án elmondott gyászbeszédét.

Tisztelt Kanizsai Gyászoló Gyülekezet!
Kedves Tibor! Mester és Tanár Úr!

Eljött a rendelt idõ…. Nemrég még Te búcsúztattad a kanizsai temetõben sírjánál barátodat, s most mi állunk itt, s átérezzük az Élet mulandóságát és az örök újrakezdõdést. Az élet csodája van mögötted, sok-sok munka és elismerés, kitüntetés. Nem véletlen, hogy oly sokan tekintették Tüskés Tibort gyászolandó halottuknak, s valljuk, hogy személyében a XX. századi magyar irodalom és mûvelõdés értékeinek õrzõje, generációk nevelõje távozott el közülünk.

Fáradhatatlan irodalmi patrióta voltál, sokaknak Te voltál „a" szerkesztõ. Több mint félszáz könyved jelent meg, melyek által és kiállásod révén megmaradtál valahol mindig tanárnak íróként és irodalomtörténészként is. Sorra elmentek mellõled legjobb íróbarátaid, de Te álltál a vártán, s tudtad, a tehetség, az elismerés, az életkor nem érdem, hanem ajándék, kegyelem. Így bár piarista diákként jártad iskoládat, de már az állami gimnáziumban érettségizvén állandó kapcsolatban voltál gimnáziumunkkal, a Batthyány Lajos Gimnáziummal - évente látogatván bennünket rendkívüli magyarórákkal ajándékozva meg felnevelõ, eszméltetõ városodat, iskoládat. Büszkék vagyunk erre a kapcsolatra, arra, hogy életedben díjat alapítottál gimnáziumunkban a legrátermettebb bölcsész-diáknak, s könyvtáradat is nekünk szánod. Így írtál könyvet nekünk, kanizsaiaknak, zalaiaknak, pannonoknak, magyaroknak. Így nem volt véletlen, hogy 2009-ben Nagykanizsa Díszpolgára lettél. Igen, az írott betût mindig a nemzet szolgálatára, fölemelésére fordítottad, mert tudtad, hogy haza van a magasban és köztünk is…

Oly nagy kitartással írtad íróállványodon írásaidat tudva azt, hogy az íróelõdök, a kortársak és az íróutódok között megtartó folyamatosság van, a kézfogás melege nem szakadhat meg. A magyar irodalomban láthatatlan, nemzedékeket összekötõ lánc van, amely esztétikai és erkölcsi értékekbõl, nemzeti hagyományainkból fonódik össze. Bár 56 éve Pécsen éltél, de kézfogásaid és üzeneteid révén Kanizsához is kötõdhettél és segítettél nekünk is jobban kötõdni városunkhoz, s a tanítványok itt is mesterként vártak és tartottak számon. Oly jó precíz, atyai leveleidet újraolvasni; gördülõ, írott betûid és írógéped ismerõs kalligráfiai révén kicsit az irodalomtörténet részének tekinthettük Kanizsát is. S hogy itt kívánsz végsõ nyughelyet is magadnak, ez minket, Kanizsát is büszkeséggel tölthet el. Hiszen könyveid és kézfogásaid révén felemelsz bennünket is Bertha Bulcsuhoz, Lázár Ervinhez, Fodor Andráshoz, Kodolányi Jánoshoz, Veres Péterhez, Csorba Gyõzõhöz, Nagy Lászlóhoz, Illyés Gyulához, Pilinszky Jánoshoz, Rónay Györgyhöz, ...

Általad és mûveid révén versrõl versre és a testvérmúzsák révén is tudhatjuk, hogy mi a mérték és a mû, a vidéki élet, a tájak és az emberek kapcsolatai; titkokat kerestél, és az idõ rostájában, a párhuzamos történelemben, a jelbeszédben megtaláltad az utad, kedves Professzor Úr…! Igen, értékmentõ és értékteremtõ voltál.

Halálodnak hírét írótársaid nehezen dolgozzák fel. Újra elment valaki a nagy önzetlenek nemzedékébõl, aki íróként, tanárként, szerkesztõként pótolhatatlan ûrt hagy maga után. Valamelyest enyhít a fájdalmon, hogy október végén Pécsen személyesen meglátogatva Téged még sikerült átadni az újra kiadott, általad szerkesztett könyvet, melynek címe: „Szülõföldem, Kanizsa", s vele együtt Nagy Gáspár újra kiadott könyvét a : „Kanizsa – vár (vissza)" címû örökérvényû üzenetet. Gyakran szerepeltél iskolai évkönyveinkben fényképeiddel és írásoddal is. Így a 2000-es évkönyvben szerepel a „Könyv dicsérete" címû írásod, mellyel 70. születésnapodon köszöntöttünk. Ennek utolsó bekezdése így hangzott, Te írtad, s most üzen ez a két mondat: „Az ókori görög mitológia szerint Kháron, az alvilág révésze a holtak lelkét csak akkor szállította át a Styx folyón, ha temetésekor a halott szájába egy pénzdarabot tettek. Ha utoljára lehunyom a szemem, azt szeretném, hogy nyitott könyv takarja el az arcomat." S a következõ oldalon évkönyvünkben iskolánk szintén gyakori vendége, Nagy Gáspár költõ „Te Deum" címû verse szerepel. Bizony a könyvek és sorsok képesek minden idõt átívelni, s a jelenben is üzenni… Ez az igazi exponált idõ, mely nemzedékeken is képes áthatni – tudta ezt Tüskés Tibor: a „derûs borúlátó", az elõrelátó.

Nem nekrológot és nem emlékbeszédet kívánok szólni, hanem Tüskés Tibor nekünk szóló örökségérõl és barátságáról emlékezem meg a város, az iskola és jómagam nevében szomorúsággal és büszkeséggel. Õ a barátságát valóban Hamvas Béla-i értelemben osztotta szét: „ A fény csak abban válik áldássá, aki másnak is ad belõle." Õ így volt áldást hozó. S a szeretet elõtt nincs halálhatár, s a mûvekben tovább lehet élni. Mivel Tüskés Tibor több mint 50 könyvet írt, ezért õ nagyon sokáig fog még élni… Így lehet a halált emberiesíteni, akár még elviselhetõvé is tenni. „ A halállal szemben egyedül a szeretetben bízhatunk" – mondhatjuk Simone Weillel. A szeretet az egyedüli, amely elviselhetõvé teheti a veszteséget. A szeretet, amely nem puszta érzés, hanem tett és cselekvés. Így lehet igaz az egyházi zsolozsma: „Immár a nap leáldozott", de „már kél a fénynek csillaga". S Babitscsal mondom: „nem annak kell az imádság, ki az Istent megtalálta már", mert azt már átölelte az Isten…. S a Jelenések könyve 14. része, 13. verse alapján: „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg… Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik õket." Ezért nem reménytelen a világ, s így a halál sem… Mert amit másokért teszünk, megmarad és halhatatlan. S egy 50 kötetes íróemberre különösen igaz ez. Nekik könnyebb átvinniük a szerelmet a túlsó partra…. Ez adhat reményt és örömet még kétségbeesésben és a szomorúságban is.

Ezért köszönthetem Tüskés Tibort a nemrég elhunyt barát, Pék Pál versével az „Arccal a Semminek" címû kötetébõl, amelyet az élõ Tüskés Tibornak ajánlott.

Törvény
A 70 éves Tüskés Tibornak

„Mint a nád a bolond szélben,
bukdostunk a köd alatt,
s valamennyi égtõl távol
laktuk be az ólakat.

Bélyegesek csöndje fogott,
haszontalan „nincs tovább” - -
múltunk hamis pitvarába
mért bókol hát jázminág?

Hisz a kertek hullámtalan
lombtavába vetett táj,
Atlantiszunk ébred, vonva
egysorsunkat zátonyán.

S megérinti még az arcunk,
letépve a cicomát,
mi poklainknak elfedezte
apostoli tébolyát - -

Akkor tán az éj megismer,
s visszanéz egy szökevény
világ, ami sohasem volt,
s bennünk holnap mégis él.”

Felnevelõ, eszméltetõ városa, iskolái és barátai nevében búcsúzom, s köszönöm Tüskés Tibornak, hogy szeretett városa, iskolája és barátai lehettünk.



Érték és ítélet – Tüskés Tibor köszöntése halála alkalmából

A Zalai Újság 1921. január 26-i számában megjelent egy kis hír: „Eljegyzés. Szõlõsy Mancikát eljegyezte Tüskés István. Minden külön értesítés helyett.”2009 novemberében hír Tüskés Tibor haláláról. Megtéréséről. Minden külön értesítés helyett. 1921 januárjában hasonló idõ lehetett, mint most. Eljegyzés történt élettel, 2009-ben eljegyzés történt a halállal. Minden külön értesítés helyett. Valamikor az eljegyzés is egy életre szólt – a halál is egy életre szól.

Jártam Olaszországban Gargano félszigetén olyan temetõkben, ahol kis házakat építenek azoknak, akik elhagyták ezt a fajta létezést. A házakon ablakok, kapuk, a kapuk felett lámpácskák, a házak között utcák, terek, kis szökõkutak. Padok, ahol leülnek a rokonok, beszélgetnek, mögöttük házacskáikban figyelik õket bennük maradt halottaik. Gyerekek futkároznak a fehérre meszelt falak között, és virág, és távolabbról a tenger mormolása. Egyszer este is oda merészkedtem. Utcai lámpák égtek, sárga fényük volt, a kis városka utcái tiszták, gondozottak. Az egyik kis terecskén, egy padon a sárga lámpa fényében egy kamasz fiú és egy kamaszlány csókolóztak. Maguk mögött, körülöttük nagyapáik, dédapáik mosolyogva lesték õket. Azóta nem vagyok hajlandó látni mást a temetõkben, csak ezt. Házacskák, lámpákkal, ahonnan hallgatóznak a lakók. Mit mondunk róluk, hogy élünk. Kikukucskálnak az ajtórésen, mosolyogva nézik a futkosó unokát, hallgatják a csicsergõ gyermekhangokba burkolózó tengert. Itt elõttünk egy házacska, benne Szõlõsy Mancika és Tüskés István. És mások is. Sokan. És most Tüskés Tibor. Leselkednek ki, bennünket néznek. Ne lássák, hogy szomorúak vagyunk, mert õk is elkedvetlenednek. Azt hiszik, valami bajunk van. Annak örülnek, ha minket is örülni látnak.

Ne vidd be a fájdalmaidat abba a házba! Oda csak megtisztulva, könnyedén lehet belépni. A csomagodban az itt hagyottak szeretetével. Társak, gyermekek, társaid, gyermekeid szeretetével, szeretõ emlékezetével. A boldog percekkel. Minden mást hagyj kint, én elviszem, Tibor. Hagyd kint, a mesterem vagy és voltál, kötelességem elvinni innen. Elvinni és elégetni a fájdalmakat. Mert fájt Neked, amikor legendás szerkesztõként eljuttattad a Jelenkort olyan színvonalra, ahová azóta sem talált vissza. Eljuttattad, és elvették tõled. És amikor már lehetett volna, hogy újra megkapd, nem nyújtották Neked. Neked, az egyetlennek, aki ezt megérdemelte volna. Létrehoztál a csodával határos módon egy könyvkiadót. És amikor azt hitted, egészen a tied, mert megérdemelted – asztalodhoz ültettek a rendszerváltáskor a pártbizottságról egy jó szándékú embert – de ezzel a könyvkiadódat is elvették tõled. Teljesen mindegy, hogy késõbb szerkesztõvé nevelted, a fájdalom maradt benned, tudom. Fájt nyilván, amikor Kaposvárról utaztál Pécsre és vissza, hogy a Somogy kéziratait bíbelõdj, bár az elõd, a nagy barát hagyatékát kívántad folytatni, ez feltehetõen erõt adott. Hoztad-vitted az úton a híres mandulafát, nehéz volt cipelni, látta, akinek volt rá szeme. Vannak méltó díjak, méltó elismerések – fájt Neked, hogy ezek kuratóriumai rendre kihúzták neved a díjazottak közül. Azok a kuratóriumi tagok, akik nélküled, a munkásságod nélkül semmiféle polcra önmaguktól nem jutottak volna föl. Ezt a fájdalmat is add ide, és a többit is, amirõl most nem beszélek, de amelyekrõl mi annyit beszéltünk. Maradj mosolygós magad, fájdalmak nélkül odabenn.

A Nyugat nemzedékét a szerkesztõk tették azzá, ami. Bármely, azóta nagy klasszikus költõnk csak bolyongó, elveszett lélek lett volna a honi irodalom könyvébõl. Te alázattal szerkesztetted a valódi értéket, alázattal szolgáltad a tehetséget, mert azt hitted, ezzel tartozol nekik. Pedig õk tartoznak és tartoztak neked. Boldogan válogattál a tehetségek közül a

hatvanas években, boldogan írtad róluk az elemzéseket, a könyveket, mindig másról, mindig másért. A legfontosabb idõkben adtál menedéket a vacogó gondolatnak, a korban fázó igazi értéknek, magadra alig gondolva. A Jelenkorban, a Somogyban, a Pannonia Könyvekben. És megszállottan kerested a közelmúltban az értéket és tehetséget; nem tehetsz róla, hogy egyre nehezebb megtalálni. Nem volt könnyû sorsod, mert te egymás mellett emlegetted az értéket és ítéletet. Azzal, hogy érték mellé álltál, ítéletet mondtál. És azzal, hogy ítéltél, az értéket védted. Nem tetszik ez mindenkinek. Keveseknek tetszik az ilyen alapállás, az ilyen létezési forma. Mosolyoghatsz a kapuk mögött, Neked volt igazad. Százszor, ezerszer beigazolódott, és a „perc-emberkék" rendre eltûntek a megérdemelt feledésben. Te ott vagy a kortársakban, ott vagy Weöres egy-egy sorában, Kodolányi írói lázában, Csorba Gyõzõ leeresztett egyik vállában, Fodor levelében, és mindenki mindenjében, akihez valamiféle közöd volt. Irigylésre méltó örökléd. Bár nekünk jutna ilyen.

Elolvastad a megyei könyvtárban elsõ drámámat, megkérdeztem, hova küldjem. Nem a pécsi színházat mondtad elsõre, ez fel is tûnt. Pedig ott volt, kétutcányira. Valahová máshová, Zsolt, ahol nincs múltja, ahol nincsenek elõítéletek. Küldje oda. Ismer ilyen helyet? Ahol talán még jóakarója is van? Különös egyezés, hogy pont Zalában volt ilyen hely, ilyen színház, ahonnan elindulhatott a pályám. Pécsett nem lettél díszpolgár. Ez fájdalom, hagyd itt. Elviszem. Nagykanizsa díszpolgárrá avatott. Hogy csodálkozhattál ezen! Kár, hogy nem láttam az arcodat, amikor ezt megtudtad. Minden, a valódi értékhez kötõdõ ember hazát, házat, otthont keres az értékben. Állandó otthonkeresésben voltál. És egyszer csak váratlanul oda nyújtják Neked. Szerettem volna akkor látni a szemedet. Szerintem ez a gesztus olyan lehetett Neked, mint Nagy László kézfogása, Pilinszky ölelése.

Nehezen látok már, azt mondtad, amikor legutóbb találkoztunk. Talán csak nem akartál látni. Szeretteidet láttad belül, elég az … a külsõ világ érdektelen. A perc-emberkéket itt hagytad nekünk, és nem írtad meg, mihez kezdjünk velük.

Szombaton a Nemzeti Fórum országos gyûlésén voltam. Nekem kellett szónokolnom, elmondani, hogy képzelem el a jövõ irodalmi, színházi, filmes életét. Ahogy közeledett a felszólamlás ideje, eszembe jutottál. Arra gondoltam, mennyi belõled az, amit leírtam elõre. Mennyi vagy bennem, mennyit adtál ahhoz, hogy néha meg tudjak szólalni. Én következtem volna, de a gyûlést vezetõ hölgy mielõtt megadta a szót, arra kérte a résztvevõket, egy perces felállással adózzunk Tüskés Tibor emlékének. Döbbenten álltam ott. Döbbenten és boldogan. Néma volt a terem, emlékeztek rád. Mindenki tudta, kire és mire emlékezünk most. Azt hittem, nehéz lesz megszólalni ez után, de nem. Segítettél. Megszólaltál bennem, és ûzted-hajtottad az igazság megismerése felé vágyakozó gondolatokat. Köszönet érte.

Szerkesztõként dolgoztam Budapesten, de a mester segítségére mindig számíthattam. Ott adtuk ki a „Párhuzamos történelem" címû munkádat, amelyben édesapád naplója – és a Te útleírásod párhuzamát vontad meg. Párhuzamosok – melyek a végtelenben találkoznak. Itt állunk most, egy ilyen találkozás elõtt. Csuda egy dolog ez.

Ha levelet küldtél, nem mulasztottad el oda írni a nevem mögé: 'író'. Senki nem szólít már így egy borítékon. Határtalanul boldog voltam ettõl mindig, ha levél érkezett. Nem törõdöm bele, hogy ez már nem lehet így. És nincs is így. Te már mindig írsz nekem, amíg élek, mindig meg jön az a boríték, és én ezek után is ugyanolyan örömmel bontom fel.
Írj! Várjuk a további leveleidet, Tibor.

2009. december 8.

Pozsgai Zsolt

„*Miért nõ a fû, hogyha majd leszárad?*"
Miért szárad el, ha újra nõ?
- és így van értelme*?*

Tisztelt Hallgatóság!

Köszöntöm a teremben ülõ Ádámokat és Évákat! Köszöntöm az örök nõket, és a bátran álmodó férfiakat! Az ember azonban több értelemben is összetett: hittel igenlõ és kételkedve tagadó, tehát az emberben ott a *luciferi kérdõjel* is.

Megválaszolandó kérdés pedig van a világban bõven: *Miért nõ a fû, hogyha majd leszárad?* Ezen, biztos nem gondolkodtak el az Éden elsõ lakói: a fû nõtt, leszáradt, újranõtt, a természet körforgásának rendje szerint. Az elsõ emberpár boldogan élt, világmegismerõ kérdések kínja nélkül.

Tisztelt Hallgatóság! Sodródó világban élünk. Nekünk már valóban el kell gondolkodni azon: *miért szárad le a fû*? És fõképp azon, képes-e újra zöldellni? Hisz korunk teremtménye, a globális szörnyeteg, nemcsak az emberi létformát, de a természetet is veszélyezteti. Felvetõdik a kérdés: Jól élünk mi? Okosan? Természetesen?

Egy tény: hatalmas kérdõjelek árnyékában élünk. De ne aggódjunk, van segítség: a médiából nem késlekedik az érdekeknek megfelelõ válasz. Az *esti kérdésre* kíváncsi tömeg nem verssorok közt keresgél, hanem az álmegoldást nyújtó képernyõ elé ül: lehet táskát nyitogatni milliókért, csillagnak lenni, lehet gyõzni – ha nem is az ár ellen, - de a sztár ellen mindenképp. Az ember pedig lassan elfelejti, milyen is a zöld fû simogatása. Mûfûre teszi kerti székét. Mûfüvön fociznak a srácok. Ezt a füvet nem kell öntözni, mégsem szárad el. Reklámok bûvöletében telnek az esték. A személyes találkozást virtuálisra cseréljük. De meddig lehet ezt a „*pótéletet élni*"?

A kérdés fölénk növekszik, mint hatalmas fa. A világra kíváncsi kisgyerek, és a tudós ismétli leggyakrabban a legfontosabb kérdést: *MIÉRT?* Miért van halál az élettel szemben? Miért van nem az igennel szemben? Miért van küzdés, ha kudarc a vége? *Miért nõ a fû, ha leszárad?* Miért van így? *És miért szárad le, ha újra nõ?* És így van értelme?

Igen, van!!! – felel nekünk Szisziphosz története, aki bár tudja, hogy a kõ, újra és újra legurul a hegyrõl, õ mégis újra és újra indul terhével fölfelé. Vajon miért? És van ennek értelme? Csak ennek van. Nem a hiábavalóságot kell látnunk, hanem azt hogy mire képes az ember értelmével és izmai erejével. Gondoljunk rá, amikor görgetjük a saját mélybe hulló köveinket. Bonyolult világban élünk, de tudnunk kell *a siker azoké, aki fel tudnak állni.* Higgyünk Szisziphosznak, aki fölémagasodott sziklájának!

Az is fontos, hogy ne hagyjuk elmenni magunk mellett az élet hétköznapi csodáit. Gondolhatjuk persze azt is, mit érdekel engem holmi zápor, naplemente, ha egyszer úgyis mindez véget ér? Teljesen felesleges bármibe is belefogni. Valóban: *Rövid az élet. Nem mindegy, hogyan élsz?* De mi lenne, ha a bizonytalan kérdõjelet felkiáltó jelre cserélnénk? *Rövid az élet! Nem mindegy, hogyan élsz!* Ugye mennyire másképp hangzik ugyanaz a mondat?!

Hölgyeim és Uraim! Boldog volt az elsõ emberpár? Talán. Boldog volt Szisziphosz? Talán. És mi élhetünk boldog életet? Minden bizonnyal, ha elfogadjuk: az élet véges, egyszer el kell számolnunk vele. Elõdeinknek, utódainknak, önmagunknak. Addig? Hinnünk kell, hogy a kõ egyszer fennmarad a hegyen, hinnünk kell, hogy embernek lenni nagyszerû. Hinnünk kell abban is, hogy ahogy a fû újra nõ. Szeretteink élete sem tûnhet el a semmibe, hisz bennünk él tovább. Ezért fontos, hogy nyomot hagyjunk magunk után. *Isten hatalmas verse a teremtett Világ* – írja Nagy Gáspár. Tudnunk kell, ebben a nagy versben ott lehet a mi kis *grafitporunk* is.

Hölgyeim, mi nõk, Évák, csináljunk lugast magunk körül, varázsoljuk a világot otthonossá! Uraim, Önök, Ádámok, öntsenek hitet a világba! Mi, emberek, pedig mindannyian kételkedjünk és válogassunk Lucifer módjára. Tudjuk, hogy mi az érték és mi a talmi. Legyünk igényesek. Kövessük a természet örök ritmusát. …

És így van értelme? Csak így van!

Kisgyura Kata 12.D

(Ez a beszéd dicséretben és könyvjutalomban részesült az egyetemisták számára 11. alkalommal megrendezett Kossuth Szónokversenyen)



Múlnak a gyermekévek…
— szalagavatói búcsúbeszéd —

Anna: Úgy emlékszünk vissza néhány eddig hallott búcsúbeszédre, hogy kicsivel az elsõ mondat után kikapcsoltak a hallójárataink. Mivel mindenki tudja, hogy most búcsúzunk, és elmúlt 4 év, jön a híres nagybetûs Élet.

Viktor: Mi viszont úgy gondoljuk, hogy az itt eltöltött évekbõl nem az ilyenkor gyakran emlegetett közhelyek, hanem egyes pillanatok, emlékképek maradnak meg leginkább szívünkben.

Anna: Viktor eltévedése az elsõ évnyitón…

Viktor: …azok a nagy beszélgetések a kisaulában…

Anna: …a mûsorok, amelyekben mi testesíthettük meg a márciusi ifjakat vagy '56 hõseit.

Viktor: Persze azok a percek sem vesznek el soha, amikor órák után kíméletet nem ismerve rohantunk a menzára.

Anna: Fülünkbe mindig visszacsengenek majd a megszokott mondatok:

Viktor: Zoli, van házid? Add oda, légyszi!

Anna: Pszt… 6-os á!

Viktor: Nos, az a helyzet, nem felejtjük el azt sem, hogy nem szabad az oroszlán bajszát cibálni!

Anna: Sem a „Sorry"-kat, a reformkonyhát, és azt, hogy BLG-snek lenni…

Énekkar: … stílus, életforma, hivatás.

Viktor: Valóban, milyen boldogság lesz feleleveníteni a rengeteg emléket!

Anna: Shakespeare azt mondta, hogy „színház az egész világ, s színész benne minden férfi és nõ". Sok arcunkat kellett megmutatnunk egész eddigi életünkben, s most, hogy befejezõdött ez a felvonás, új szerepet kapunk.

Viktor: Szerintem minden végzõs nevében elmondhatjuk, hogy gyönyörû volt ez a szín, de ahhoz, hogy értelmet kapjon mindez, folytatnunk kell a darabot.

Anna: Sokszor nem volt egyszerû játszani a szerepünket, de mindig kaptunk segítséget, mellyel átlendülhettünk a nehézségeken. Ezért köszönet illeti szüleinket és tanárainkat egyaránt.

Viktor: Õk voltak azok, akik tanácsokat adtak nekünk mostanáig, és bízunk abban, hogy ezután is bátran támaszkodhatunk rájuk. Igenis szükségünk van szüleink és tanáraink további támogatására, mert az érettségi még csak az elsõ lépcsõfok a felnõtté válás útján.

Anna: Kedves végzõs diáktársak! Biztosan már a ma esti mulatságon jár az eszetek, de azért azt hiszem, Ti is érzitek mindannyian e pillanat különleges varázsát.

Viktor: Együtt ünnepel most velünk az egész társulat: szülõ, tanár, osztálytárs, jóbarát. Ne féljetek magatokra ölteni az új jelmezeket, s hordjátok majd a szalagot büszkén, méltón e nagyhírû és múltú iskola nevéhez!

Anna: A függöny még nem gördült le, játsszatok szívbõl!

Viktor: Útravalóul pedig fogadjatok tõlünk egy népi áldást!

Anna:

„Legyen elõtted
mindig az út,
fújjon hátad mögül a szél…"

Viktor:

Melegen süsse
arcodat a nap,
az esõ puhán
essen földjeidre,
s míg újra találkozunk…

Együtt:

hordozzon tenyerén
az Isten!”

Etler Anna és Kanász Viktor
12.G



Balogh László igazgató úr beszéde a szalagavató ünnepélyen

Kedves Ünneplõ Batthyánysok!
Tisztelt Vendégeink!

A szalagavató nem csak szimplán egy ünnepség, amelyen a végzõs középiskolások ruhájára az érettségire készülést jelzõ szalagot feltûzik. S az érettségi sem csak a középiskolai tanulmányok sikeres elvégzését követõ, a felsõfokú tanulmányokra való jelentkezésre jogosító záróvizsga, melyet 1788-ban vezettek be Poroszországban, majd 1851-ben Magyarországon.

A szalagavató a hagyomány szerint élõ népeknél sokkal inkább: be-vezetés a felnõtté avatási szertartásba, amely azonban még kevésbé fájdalmas, sokkal inkább öröm a végsõ búcsúzás elõtt. A szárny ugyan megnõtt már, s a fészek lassan üres lesz, de a pillanat itt és most még a miénk.

Kedves végzõs Batthyánysok! Titeket szeretnénk tiszta, jó szívvel köszönteni legalább egyetlen metaforával. Engedjétek hozzám jönni a szavakat, hogy az ünnepelteknek a jövõ könnyû álmot ígérjen: Bevallom, elfogult vagyok, mint ahogy minden mostani, itteni ünnepelttel elfogult viszonyban vannak az ünneplõk. Ti a mieink vagytok, kicsit belõlünk valók vagytok. Ezért a Ti szárnyalásotok kicsit a miénk is. Ezért is ragadjuk meg ezt a pillanatot, mely most múlik pontosan…

Nem az ünneplést ünnepeljük, hanem az ünnepet és benne Titeket. Meg egy kicsit azt is, hogy nem intünk végsõ búcsút még a múló diákéveknek. Igen, az ünnepben feltárulhat az élet szent dimenziója, a megfogható pillanat. Van néha olyan pillanat, mely kilóg az idõbõl, s ez maga az öröklét. Nem hinnénk, hogy ez az iskolában is megvalósulhat, pedig van ünnep az iskolában, különösen ilyenkor szalagavatókor…

Boldogok, akik lenni tudnak így, mert megcsendül a csöndjük, és titkok tudóivá válnak. Boldogok, akik komolyan tudják venni a pillanatokat, és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben. Ilyen pillanatot és nagy eseményt kívánunk az ünnepelteknek.

Kedves Végzõseink! A Batthyány Lajos Gimnázium büszke Rátok, mert eljutottatok idáig, mert érdek nélkül tetszetek nekünk, mert tagjai vagytok a Batthyánysok nagy családjának. Mert vannak közös emlékeink. S az életet nem azok a napok jelentik, amelyek elmúlnak, hanem azok, amelyekre emlékezünk. De az élet nem az, amit az ember átélt, hanem az, amire visszaemlékszik, és ahogy visszaemlékszik rá, amikor el akarja mesélni. Ezért kell szép emlékeket gyûjteni, és majd szépen emlékezni. Ezért is jár köszönet a Diáktársaknak, a Tanároknak és Szülõknek! Az útért és az erényekért és a reményekért… Azért, hogy a mag álma virág lehet.

Egy bölcs mondta: „Élj minden nap úgy, mintha az utolsó napod volna, de tanulj úgy, mintha örökké élnél!" A tanulás így örök feladat. Ha ebbõl egy kicsit is megéreztetek, akkor már nem éltél hiába… Ez lírai, komoly üzenetünk lényege: Most múlik pontosan, s engedjétek, mást úgysem tehettek. Bár néha ingoványon keresztül, de az Isten kertje elérhetõ. Szentjánosbogarak mint megannyi emlék világítsa meg lépteiteket.

Kanizsa is büszke Rátok, sokaknak szülõföldként is. Kanizsa vár vissza… S haza nem csak a magasban van, hanem közöttünk is. Mint Illyés Gyula mondja: „Míg a szabad

mezõkön jártál, szedd össze, pajtás, amit láttál, mit szívvel, ésszel zsákmányoltál.”: gondolatokat és álmokat és könyveket és társakat… Így áldjon Benneteket a sors a gimnáziumon túl, egyetemen innen. Lehet, hogy ez a boldogság titka: úgy lehet emberré lenni, ha mindig a szeretet útján jártok, mindig szeretet-közelben…

Ez az igazi öröm forrása. Így lehet ajándék az osztálytárs, a diáktárs számodra. S lehetsz Te is ajándék számára. Tudom, vannak terheid, de szárnyaid is vannak. Lehetsz ajándék és áldás a másik ember számára. Ilyen jelek lehetünk családunkban, osztályunkban, iskolánkban, városunkban, népünkben, nemzetünkben. Legyél azzá, amiért születtél, merd vállalni önmagad, és boldog leszel! Ez az igazi diákimádság; s jó Nektek, mert olyan fiatalok vagytok…

Hiszem azt, hogy a mindezek felé vezetõ úton a Batthyány Lajos Gimnáziumban jó fészekben voltatok. Most szárnyaitokra bízunk Benneteket. Emlékeztessen ez a kis kék szalag erre a múló, de örök pillanatra: még búra alatt, de fészek után és szárnyalás elõtt…

Isten áldjon Benneteket! Az iskolánk vállal Titeket!



A kevesebb néha több?

Itt állok, azon tûnõdve: hogyan köszöntsem Önöket? Miként hangozzon a megszólítás, hogy kellõen szívélyes, ugyanakkor nem tolakodó, érdeklõdést felkeltõ, de ne túl hangzatos, közvetlen mégis emelkedett legyen? Keresgettem a jelzõket, a titulusokat: *Nagyra becsült zsûri! Rég nem látott versenyzõ társaim! Kedves vendéglátóink! Tisztelt hallgatóság!* Bár minden kitétel tartalmilag megállja a helyét, de rájöttem, hogy ez sok, ugyanakkor kevés. Sok, mert a türelemmel visszaélõ; kevés, mert üres. Megértettem, hogy *a kevesebb néha több*. Végül rátaláltam a legegyszerûbb megszólításra:

KÖSZÖNTÖM AZ EMBERT!

Köszöntöm, hiszen *mindennek a mértéke az ember*, a világon minden azáltal ítéltetik meg, hogy mennyire felel meg ennek az elvárásnak. De az ember vajon bármikor és bármiben tudja a mértéket? Tudja azt, hogy mi a sok, mi a kevés, mi az elég, miböl elég kevés is, miböl nem elég a sok sem?

Érezték már, hogy a körülöttünk egyre erõsödõ erõszakból, a közönybõl a kevés is sok? Már-már sokkoló. Ugyanakkor a szeretetbõl, kedves és apró gesztusokból a még több is kevés lenne?

A kevéssel eleget mondás képessége ajándék. Aki tudja, hogy mit ne mondjon, az már félig – meddig tudja, hogy mit mondjon. Vessük el az üres és hamis szavakat, nem kevesebb lesz így a mondandónk, hanem több; nem felszínes, hanem mély. Fontos, hogy mindenkor idõben megtaláljuk a jó szót. Érezzük a szavak súlyát, hisz egy szó lehet valakit elindító, vagy valakit valamitõl visszatartó, akár sorsfordító. Kell, hogy legyen a másik számára mindig egy igaz, vigasztaló, bíztató, simogató szavunk! Egyáltalán feltétlenül minden ki kell mondanunk?! Beszélünk. Folyamatosan. Mondatok, szavak. Sokszor megfeledkezünk arról, hogy egy gesztus, egy mosoly is lehet üzenet értékû. Higgyék el, *a kevesebb néha több*!

A sikeres kommunikáció jutalma, ha az ember barátokra talál. Nem sokra, kevésre. Mert akinek sok barátja van, annak egy sincs. Mi, fiatalok ebben sem mindig találjuk meg a mértéket, a mélységet. Az internet számos felülete keltheti azt az illúziót, hogy *barátom a fél világ*. Vannak, akik több száz bejelölt baráttal dicsekednek. Valóban nekik barátaik vannak? A virtuális barátok iránt mi sem érzünk felelõsséget, de õk sem tudják a mi szomorúságunkat oldani, osztozni sem örömünkben. Exupery kishercege is kapcsolatokat keresve érkezett Földünkre, ahol rá kellett döbbennie: *az emberek egyetlen kertben ötezer rózsát nevelnek, mégse találják meg, amit keresnek, pedig egyetlen rózsában megtalálhatnák.* Hogyan? A szívünkkel kell keressük a barátainkat is!

A kevés néha több? Általában igen, de van, amikor, a kevés, egyszerûen kevés. Lehetnek pillanataink, amikor egyszerûen beszélgethetnékünk vagy a másikat hallgathatnékunk támad. Ilyenkor lehangoló, ha egy sürgetõ válasz érkezik a vonal túlsó végérõl: *Mondjad*! Tömör felszólítás, de tartalmilag is kevés, mert itt több kell. Ebben a túl praktikus világban kellenek pillanatok, amikor érdek és cél nélkül csak úgy vagyunk egymásnak.

Érettségi elõtt álló útkeresõ vagyok. Keresem a helyem, az utam. Keresem a barátaim, a hivatásom, a szavaim is néha; keresem a mértéket, aminek meg kell felelnem, aminek meg tudok felelni. Nincs más vágyam, csak lenni épp akkorának, amekkora vagyok. Ember méretûnek, ember mértékûnek. A batyumban viszek: egy-két filléres emléket, egy kék szalagocskát két évszámmal, igényt a szeretetre, a válogatni tudás képességét. Ez nem sok, de nem is kevés. Talán minden. Megyek hát utamon, de búcsúzóul megosztok Önökkel egy mikro - csodát: *Tetteid medre: életed.* Weöres Sándor egysoros versével a teljesség kerekedik körénk. Három szóban szépség, bölcsesség. Kell ennél több?

Kisgyura Kata 12. D osztályos tanuló ezzel a beszéddel elnyerte az Ordass Lajos Országos Középiskolai Retorikaverseny magiszteri fokozatának 1. helyezését Bonyhádon



Böröczki Viola (11.D) mandalája

Ars longa – vita brevis est

Jó napot kívánok mindenkinek!

De milyen is egy jó nap? Jó lehet egy napunk akkor, ha jóérzéssel zárjuk, mert hallottunk, olvastunk, láttunk valami szépet, tettünk valami jót, vagy alkottunk valamit, akár szónoki beszédünk egy mondatát. Bizonyára mindannyian alkotással töltött, jó napokat tudunk magunk mögött.

Jó napok voltak azok is számomra, mikor az örök városban, Rómában járhattam. Csak álltam Marcus Aurelius szobrának mása elõtt. Néztem messzeséget fürkészõ arcát, kerestem, mit mutat kinyújtott karjával. Néztem, és gondolkodtam. Mi halandó és mi örök? A Forum Romanum romjai közt járva rá kellett döbbennem, hogy a császár szobra sokkal több formába öntött mázsányi fémnél. Mögötte van sajátos filozófiája: *Ne úgy élj, mintha még tízezer évig akarnál élni, a kikerülhetetlen ott lebeg fejed fölött.*

Vita brevis est " már ami a rendelkezésünkre álló idõt illeti. Mit tehetünk? Úgy kell élni életünket, hogy legyõzzük az idõt. *Ars longa* – a mûvészet hosszú. Tehát a mûvészet lehet a híd a mulandóság és örökkévalóság között? *Exegi monumentum aere perennius…* Horatius több mint 2000 éves szavai ezek: *Emléket hagyok itt, mely ércnél maradandóbb.* Miböl lehet a mû, mely kiállja az idõ próbáját? Mely túléli az embert? Csak kõbõl, márványból? Horatius versei szavakból formálódtak. Költészete továbbélõ, mert hatása alól sem ókori követõi, sem a késõbbi nagy alkotók nem vonhatták ki magukat. Sorainak ritmusa hatalmába kerítette Berzsenyit, Babitsot, aki vitázott elõdjének gondolataival. *Nem árnyat látok magam elõtt, hanem egy embert, aki iránt végtelen bizalmat érzek* – Kosztolányi vallott így levelében, mely Horatiust köszöntötte 2000. születésnapján. Jól sejtette tehát az ókori költõ: *Igazi énem túléli a halált.*

Carpe diem! Carpe momentum! A mûvészet pedig engedelmeskedik. A jó mû küzd a mulandósággal. Ha sikerrel jár, üzen a jövõnek. Ha nem, a pillanat tovaszáll. De tudnunk kell azt, hogy nem mindenki születik festõnek, zenésznek, költõnek, és azt is tudnunk kell, hogy a mûvet mindig ketten alkotják: továbbélésében a fõszerep a nézõé, hallgatóé, olvasóé. Így emeljük mûvészetté a hétköznapokat.

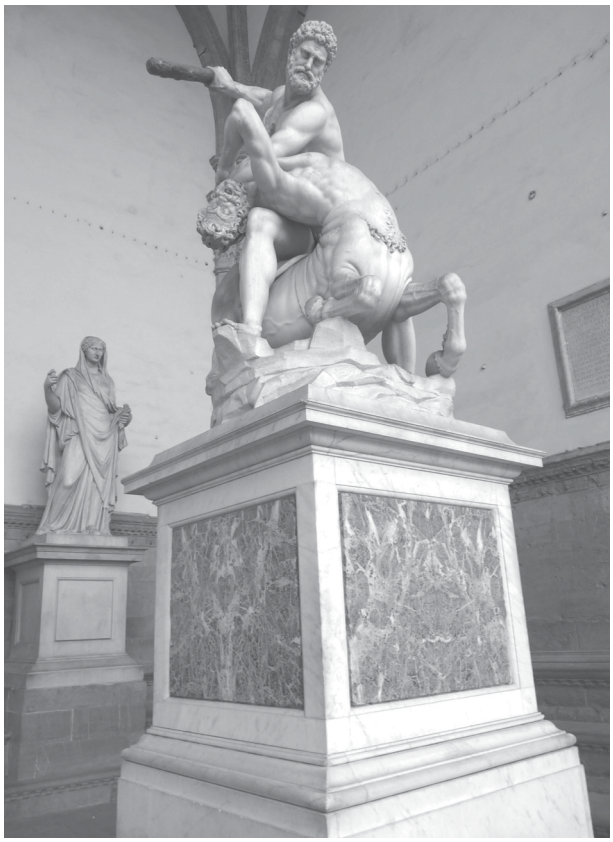
A latin nyelv tanulásával egy kulcsot kaptam a mûvészethez. Varázslatos, mikor minden héten néhány órára az ókori kultúra virágkorában érezhetem magam. Mint a nagy alvilágjárókat egy-egy szellemalak, minket is vezetett tanárunk, bár mitológiai szörnyek helyett mi nyelvtani csapdák közt kalandoztunk. Ha egyik sem tudott minket félrevezetni, úgy olvashattuk a nagy elõdök gondolatait, ahogyan azt õk leírták. Ez pedig - dacára a múló évezredeknek - közelebb hozta azt a világot számunkra. Ilyenkor mindig úgy éreztem, én is tettem valamit – valami jót.

De mi lehet jó, ha nem csupán egy napról, hanem a mûvészetrõl beszélünk? Továbbadhatjuk a mûvészetek iránti érdeklõdést, igényt, szeretetet. A szavakat s a szavak erejét. Ha mind így teszünk, bizton állíthatjuk: *ars longa.* Az ember mulandó ugyan, de amit

itt hagy, tovább ad, örökké él. Mûvészet és élet. Élet és mûvészet. Összefügg. Sõt, a valódi, nagy mûvészet maga az életünk. A mûvészettel széppé tehetjük életünk, jóvá a napunk, mert *lemossa a lélekrõl a mindennapok porát.*

Remélem hát, hogy mi itt és most, közösen egy sajátos szobrot, emlékmûvet emelünk a mûvészetnek, s így alkotunk magunknak egy újabb, valóban tartalmas, értékekkel, érzelmekkel és értelemmel teli jó napot. További szép és jó napot kívánok mindenkinek!

Csorba Zsuzsanna 12. D osztályos tanuló ezzel a beszéddel elnyerte az Ordass Lajos Országos Középiskolai Retorikaverseny primer fokozatának 2. helyezését Bonyhádon



Elmegyek, elmegyek…

Diáktársaink, tisztelt Tanáraink,
kedves Szüleink és Vendégeink!

„*Valamikor így mértem: évek, évek, egy idõ óta így: napok, napok. S most azt mondom: percek és pillanatok.*” (Áprily Lajos)

Álljunk meg egy percre, s ragadjuk meg a pillanat varázsát! Nagyon vártuk, s íme, itt van! Elérkezett az az ünnep, amely csak a miénk, csak rólunk szól. A fiatalabbak most talán irigykednek egy kicsit, de jövõ héttõl már szánalommal vegyes együttérzéssel tekintenek ránk. Õk is tudják, mi is tudjuk: egyre nagyobb a felelõsségünk, egyre több döntést kell hoznunk. A minap már vállalnunk kellett felnõtt életünk elsõ fontos döntését, hiszen szavaztunk, elsõ választók voltunk. Át kellett, hogy érezzük: nemzetünk sorsa, jövõje a mi kezünkben is van.

Kodály Zoltán sorai jutnak eszembe: „*Életed útját magad választod, / Válassz hát úgy, ha egyszer / Elindulsz, nincs már visszaút.*” Mi hát az én utam? Merre menjek tovább? – tehetjük fel magunknak a kérdést mindannyian. Az az út, mely idáig vezetett, most lezárulni látszik. Útkeresztezõdéshez érkeztünk. Sok irány, megannyi buktató, de nem maradunk egyedül; kik eddig is utunkat egyengették nem hagynak el: szüleink, akiktõl törõdést, biztatást, szeretetet kaptunk, akik mindig a legjobbat akarják nekünk, és tanáraink, akikhez majd vissza-visszatérünk, hogy elmeséljük, miként zajlik az élet kinn a nagyvilágban…Nem lehet elégszer meghálálni, ezért marad a szó: köszönjük!

A „Holnap hõseiként” elõrenézve azonban számtalan kérdés, kétely merülhet fel bennünk: Kire számíthatunk majd távol az otthonunktól, megszokott közegünktõl? Lelhetünk-e új barátokra, segítõkre? Képesek leszünk-e megállni a magunk lábán? Nyitott szemmel járj, s azzal, ami szép és értékes, vértezd föl magad! Járj a magad útján, mely sokszor göröngyös lesz, de soha ne térj le róla! Sok megpróbáltatás ért már, de ez még csak a kezdet. Találd meg s õrizd meg a lelki békéd, mert ha belül süt a nap, kint tombolhat a vihar.

Szilágyi Domonkos írja valahol: „*18 éves csodálatosságom / Nem ezt, nem amazt – mindent akar / Nem erre szerzõdtem? / Nem. / Jobbra szerzõdtünk mindannyian.*” Vajon mi ez a jobb, amire a költõ utal? Talán az élet iránti alázat. Annak józan tudomásul vétele, hogy a mindent akarás még gyermeki önzésünkbõl fakad.

Mit mondhatnék még? „*Kötelességed egy van csupán: légy hû önmagadhoz!*”

Szabados Márta 12.A osztályos tanuló ballagási búcsúbeszéde

Balogh László igazgató beszéde, amely elhangzott 2010. május 1-jén a Batthyány Lajos Gimnázium ballagásán

Kedves Ballagó Batthyánysok! Tisztelt Vendégeink!

Iskolánk, a Batthyány Lajos Gimnázium is magáénak vallja azt a hagyományt, hogy a tanulmányaikat befejezõ végzõs növendékek ünnepélyesen búcsúznak iskolájuktól. Így a BLG-s lét végén az iskolát együttesen körbejárva (jó esetben) énekszóval búcsúznak el a diákjaink tanáraiktól és társaiktól a felnevelõ és (hiszünk benne) létezõ „alma matertõl". Ez a rítus a 18. századtól él Magyarországon, hívják „sárgulásnak", „kicsengetésnek" is néhol. Mi „ballagásként" hiszünk a szertatás lélekemelõ erejében.

Így szeretettel köszöntjük és néven nevezzük ballagó diákjainkat (mind a 209-et, 7 osztályunkat): a nyolcosztályos gimnáziumi osztályunkat, a 12.A osztályt (osztályfõnökét, Erdõsné Németh Ágnest és az elsõ 4 év osztályfõnökét, Nagyné Kõmûves Rität); a matematika-történelmes 12.B osztályt (osztályfõnöke dr. Szabadosné Rák Éva); a természettudományos osztályunkat, a 12.D osztályt (osztályfõnökét, dr. Hámori Zsoltnét, s nem feledkezünk meg a régebbi osztályfõnökrõl, Popellár Márta tanárnõrõl sem); három humán osztályunk volt ezen az évfolyamon: a 12.E (osztályfõnök: Tulok József), a 12.F (osztályfõnök: Hidvégi Györgyné, régebben Feitli Kornélia és Rohonczi Viktória) és a 12.G Gyergyák Emõke tanárnõ vezetésével; és volt egy 5-évfolyamos, nyelvi osztályunk is: a 13.F, melynek osztályfõnöke Bendekné Stadler Éva tanárnõ. Mind külön színek voltatok egyenként és osztályonként. Hiszünk benne, hogy az ismeretek tárából sikerült gazdagon gyûjtenetek, és lelkileg és testileg megerõsödtetek a hozzánk kapcsolódó eszméltetõ években. Ezek az évgyûrûk „batthyánys évgyûrûk" lesznek: reméljük, különlegesek és fontosak a maguk nemében.

A ballagás már majdnem a végsõ búcsúzás az iskolától, ezért fájdalmasabb a szalagavatásnál. A szárny már megnõtt, és kezdõdnek a fészekaljtól távolító szárnycsapások. Marasztalnánk még Benneteket, de tudjuk, ez a dolgok rendje: el kell bocsájtanunk Titeket – legalább szép üzenettel szeretnénk… megragadva a pillanatot. Boldogok, akik komolyan tudják venni a pillanatokat, és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.

Kedves Végzõseink, ilyen nagyszerû pillanatot kívánunk most Nektek! A Batthyány-gimnázium továbbra is büszke Rátok, mert a nagycsaládunk tagjai vagytok, mert vannak közös emlékeink, s ha majd öregdiákok lesztek, majd akkor is kötõdhettek hozzánk, haza. Visszavárunk Benneteket!

A diákimádságunk lényege, hogy a mostani „sziporkázó, víg tavaszban" töltõdjetek fel „hittel, akarással"! Az „ifjúság gyöngykoszorú", s ha életünk lemeze fordul is: „a teljesség lehetsz Te magad"! Látod, fû-fa-virág Neked nyílik most ebben a ballagási „bájolásban". Nálad van az ajtó és talán a kulcsa is… Látod, az udvarunk dísze, a császárfánk is kinyílik mára. S hadd juttassa eszedbe (ez még nagyon sokáig így lesz), van az iskolaudvarunkban egy fa, egy mamutfenyõ, mely Veled egyidõs… (Lányom születésnapjára ültettem, aki köztetek van.) Ez a fa most a legderekabb az összes miénk közül…

Így vagyunk múltbanézõk és jövõbetekintõk. Hatalma van a közösen megélt múltnak – megõrzõ, összetartó ereje… Ezek lehetnek az életre szóló emlékek. Kívánjuk, hogy a „batthyánys élmény" Számotokra életre szóló legyen!: a hagyományaink, az igényességünk, a természetességünk: a batthyánys „diákos" mivoltunk! Ha jó volt a múltban batthyánysnak lenni, legyen a jövõben is jó! Egyébként a legjobb dolgok mindig a közelünkben vannak…

Ne feledd, mondj köszönetet társnak, tanárnak, különösen Osztályfõnöknek, Iskolának és Családnak, Kanizsának, talán még a Hazának és a Világnak is azért, ha sikerült ráébresztenie Téged, hogy megtaláld magadban vagy másban azt a pontot, amelyre hagyatkozva szilárd lesz az önbecsülésed, önbizalmad: és boldog lehetsz! Arra kérjük Istent, hogy engedjen széppé, jóvá, boldoggá felnövekedni Benneteket. Ehhez nem elég az akarat és a küzdés: a földre építhetünk, de az égben bízunk…

Adja ez optimizmusunk erejét, a reménységet, mely szárnyakat adhat és felbátorít. Bár nem vagyunk egyházi iskola, de hadd búcsúzzak egy igével mégis a Prédikátor könyve 12. része 1. versét idézve: „Örvendezz a te ifjúságodban, és vidámítson meg téged a te szíved a te ifjúságodnak idejében; és járj a te szívednek útaiban és szemeidnek látásiban."

Ragadd meg ezt az alkalmat! Seneca bölcsességét idézve: „Aki elmulasztja a pillanatokat, végül elmulasztja az egész életét. S miért ne élnénk szépen a kicsit, ha abból áll össze az egész?!"

A ballagás kialakult rítusa sûríti az idõt: Benne van az emlékezés és a búcsú, az útra hívás és az új iránti kíváncsiság, az elindulás és a majdani megérkezés: tehát a Teljesség.

Kedves Végzõs Diákjaink! Tanártársaim és a gimnázium nevében tiszta, jó szívvel kívánok Nektek igazi boldogságot, sikeres életutat: optimizmussal, derûvel, bölcsességgel!

Isten áldjon Benneteket!



Minden tükröt tart eléd,
Falak közt, semmi közepén.

Azt hiszem, az emberek többsége valahogy úgy van a reggelekkel, min én. A diákok körében a kísérteties forgatókönyvbeli hasonlatosságokban egészen biztos vagyok. Csörög az ébresztõóra. Lenyomom. Átfordulok a másik oldalamra, igyekszem eltûnni a paplan alatt, majd belátva a vállalkozás lehetetlen voltát, próbálok eljutni a konyhába. Az ebédlõasztal a székekkel, na meg a háziállatok, olykor határozottan nehezítõ tényezõk. A gyõzelem után lehuppanok egy székre, s meghitten szemezni kezdek teámmal, mely kedvenc bögrémben vár rám, hála az apai szeretetnek. Késõbb a reggeli az iskoláig tartó séta vezet a félálomból a valóságba. Amikor aztán az iskolai órák után ismét hazaérek, már felfogom, amit látok magam körül. Szobámba lépve táskám az ágyon landol, plüssmedvém vigyáz rá. Átgondolom az aznapi teendõket. Közben persze tekintetem is ide-oda jár. Az ajtón egy plakát, a porfogónak használt televízió tetején mécsesek, a falon grafitrajzaim. A túloldalon néhány növény és persze a **KÖNYVESPOLC**. Rajta ifjúsági regények, még korábbi estimesés kötetek, s a frissebb darabok. **Ha valaki tüzetesen átvizsgálja az itt található könyveket, egész kerek képet kaphat rólam**.

Édesapám könyvespolcáról választott egyik könyvem ***Szabó Magda*** folytatás nélkül maradt önéletrajzi regénye, a ***Für Elise***. **A vallomásos mûben bizonyos tárgyak kitüntetett szerepet kapnak.** A leginkább szembeötlõ példa erre az a bizonyos ***ágy***: teljesen érthetetlen módon a trianoni árva, Cili kapja meg. Õ mindenkit elbûvöl, õt mindenki szereti, sajnálja, pedig még beszélni sem tud rendesen, arról meg végképp fogalma sincs, ki Anchises, és hol van a Styx. A míves ágy féltékenységet hozott a kis Magda életébe, az igazságtalanság megtorlásaként kitúrta Cilit a ajándékba kapott ágyból. A konfliktust csak az édesanya tudta orvosolni. Ez a jelenet örök emlékké vált az írónõ számára. **Szabó Magda maga vallja, hogy az embert környezetének alapos ismerete nélkül ábrázolni meglehetõsen nehéz, már-már lehetetlen feladat. Hogy is van ez más szerzõk mûveiben? Vajon minden író rajzolással kezd szereplõinek, fõhõseinek bemutatásához? Egyáltalán mennyire jellemzõ a fõhõsre a környezet, és a környezetre a fõhõs?** Tovább barangolva a könyvespolcok között talán választ kaphatunk a kérdésre.

Nagymamámnál a nyaralások alatt válogattam könyvespolcáról. Olvastam Ramboról, Winetou kalandjairól, hobbitokról, s szigetre sodródott emberekrõl, így ***Robinsonról*** is **A szigeten játszódó regényekben figyelhetõ meg legjobban az ember és a környezet viszonya. A szerencsétlenül járt fõhõsök kapaszkodnak minden apró tárgyba, mely korábbi életükbõl maradt, s környezetüket próbálják átformálni. Ilyen helyzetben jobban meg is becsülik a körülöttük található tárgyakat.** Egy hajótörésbõl maradt kés, puska, száraz lõpor, partra sodródott ruhanemû kinccsé válik. Ahogy az elsüllyedt hajóról megmenekített könyv a legfontosabb kincs, akárcsak egy labdára rajzolt emberarc, hisz ez segít leginkább megõrizni az emberek emberi mivoltát. A szigetek lakói, ahogy Robinson is, jellemezhetõk a tárgyakkal.

Visszatérve az apai könyvespolchoz, következõ választásom egy idõben közelebb játszódó mû: George ***Orvell 1984*** címû regénye. **Az elképzelt világ szereplõit mind meghatározza, alakítja a környezte.** Itt hatalmas televíziókon keresztül figyelik az emberek minden cselekedetét. Reggeli tornával, öt perc gyûlölettel alakítják személyiségüket. „Újbeszél" szótárakat készítenek, hogy gondolatban sem legyen elkövethetõ semmiféle bûn, erre még

külön gondolatrendõrség is ügyel. **Minden régi, cél nélküli tárgyat számûztek az emberek életébõl, s munkájuk is ezt a célt szolgálja**. Az újságok, hírek, cikkek adatok módosítására gépszerûvé teszi az embereket, hogy már barátjuk eltûnése sem tûnik fel nekik. Ha hiba kerül a gépezetbe, kíméletlenül kiiktatják. Erre példa a fõhõs története. A kis **koralldarab** megvétele a „prolik" negyedébõl már lázadás, mert az egy korábbi világ emlékét idézi. A regény során a legfontosabbá az a bizonyos **napló** válik, melyet hiába rejteget gondosan, megtalálja a rendõrség. Saját emberi gondolatait, ébredõ érzelmeit, szabadságát õrzõ naplója sem az övé, fegyverként használják ellene. Hogy meggyógyítsák, a 101-es szobában köt ki fõhõsünk, ahol számára legfélelmetesebb lényekkel kell szembenéznie: a patkányokkal. **Orwell mûvében a környezet szigorú megtervezettsége, ellenõrzése az eszköz az emberi lélek csonkításához. Állíthatja-e hát bárki is, hogy szemlélhetjük az embert környezete, háttere nélkül, ha igazán be akarjuk mutatni?**

Ismét szobámban, a gyermekkori olvasmányok mellett science fiction és fantasy sorozatok között ***Rejtõ Jenõ*** mûvek bújnak meg Vavyan Fable, Molnár Éva kötetei mellett. Rejtõ mûveinek humora, emberábrázolásának valósága magával ragadott a ***Tizennégy karátos autó*** elolvasása után. Fülig Jimmy levelei, s a Szõkeciklon tombolása után a Csontbrigád következett, melynél meg kellett állnom. Rejtõnek talán egyetlen olyan mûve, ahol nemcsak derû, hanem csöndes szomorúság is marad az emberben. A mûbõl megtudjuk, egy apró **pénzérmének** milyen sorsfordító szerepe lehet egy ember életében. **A trópusi és sivatagi környezet hatását** kiválóan érzékelteti az író a hazatérésben reménykedõ, mániákba menekülõ, kissé õrültté, alkoholistává váló tisztikar megismertetésével. **A fõhõssel** a fennsíkra kerülés után pedig **megismerjük a tárgyak erejét. Könyvek nélküli, s a kegyetlen melegben való kimerítõ munka miatt még a beszéddel is spóroló emberi roncsok közé érkezünk. Néhány megmaradt szó, esti éneklés mellett a tárgyakba kapaszkodva õriznek valami nagyon mélyen rejtõzõ emberi szikrát magukban. Megmaradt tárgyaikról nevezik el egymást**: akinek lámpása van, akinek kalapja van, akinek barátja van…s így tovább. A pénzérme által embertelen sorsra kárhoztatott fõhõs pedig kideríti, hogy sorsukért egy elveszett papírdarab felelõs. A mû ismeretének tükrében újra láthatjuk, mekkora erõvel, jelentéstartalommal bír egy-egy környezet, egy-egy tárgy.

A végtelenségig lehetne folytatni a sort, akár saját, szerény könyvespolcomról, de már most látható, az irodalomban **mindig igazak a Szabó Magdától megidézett gondolatok. S így van ez a való életben is?** Suta a kérdés, **ha belegondolunk, hogy az irodalmi mûvek mind a valóság ilyen-olyan tükörbõl nézett képmásai**. Nemrég volt a szerenádok ideje is, tanáraink lakásában eddig soha nem csalódtam. Volt modern, divatos, volt kreatív, saját kezûleg díszített, volt régi, népi, múlt századbeli holmikkal teli is. S mindegyik pont olyan volt, mint az ott lakó, ott élõ tanár személyisége. Ha valaki nemcsak az általam kiragadott példákat ismerhetné meg, hanem láthatná életem összes eddigi könyvespolcát, bizonyára egész jól megismerhetne. S remélném, hogy olyan izgalommal állna e polcok elé, amilyen izgalommal én szoktam várni, hogy valaki megmutassa nekem kedvenc ékszereit, helyeit, vagy saját kis birodalmát, önmagát.

Csorba Zsuzsanna 12.D osztályos tanuló érettségi dolgozata magyar nyelv és irodalomból – mindannyiunk örömére és okulására

Balogh László igazgató úr beszéde az iskolai tanévzáró ünnepélyen, 2010. június 16-án

Kedves Batthyánysok: Diákok, Szülõk, Kollégák és Mindenki, aki pártol bennünket!

Vannak ünnepeink legbelül és nem csak az évkönyveinkben…. Ezért szeretettel üdvözlöm elsõsorban a diákjainkat a 2009/2010-es közös tanévünk záróünnepélyén. Röviden és „velõsen" szeretném összefoglalni iskolánk, a Batthyány Lajos Gimnázium legfontosabb üzeneteit így 1. közös tanévünk végén.

Minden tanév mindig ugyanaz és mégis más. Ez valamiért nagyon jól sikerült! Büszkén sorolhatnám tanulmányi és még jobb érettségi eredményeinket, az országos kompetenciamérésünk kiváló értékeit, soha nem látott bõségû országos versenyeredményeinket, és beiskolázásunk is csudajól sikerült. A kultúra területén elég legyen csak felsorolni a kiváló helikoni szereplésünket, melyet a 2. legnépesebb dunántúli diákdelegációként értünk el minden kategóriában indulva. S a sport területén is soha nem látott bõséggel érkeztek a batthyánys diákokhoz kötõdõ teljesítmények.

Ezzel együtt a mérhetõségen kívül mégis arra lehetünk a legbüszkébbek, hogy iskolánknak van „lelke": hogy a természetesség és igényesség hagyományosan jó batthyánys jelszava után megtaláltuk az ún. „BLGént": közösségi színterünk lényegi kifejezését. A távolról jövõ ránk csodálkozik, hogy milyen bensõséges nálunk a diák-tanár kapcsolat! Legalábbis hiszünk benne, hogy iskolánkban is „ a szeretet lát jól". A változó elvárások, a változó pedagógusszerepek és az új pedagóguspolitika közepette mi ilyen iskolát akarunk. Ahol átgondolt, összehangolt fejlesztésekre van szükség, ahol az érzelmi nevelésre és közösségformálásra is van szükség a meglévõ kiváló eredmények mellett. Szeretnénk megõrizni hagyományainkat reformdüh nélkül: kezünkben és lelkünkben van a jövõ. A mennyiség helyett jó lenne már a minõséget és a mélységet megcéloznunk.

Beiskolázási elképzeléseink ezt szolgálják. Ezért nem iktatjuk pedagógiai problémáinkat, hanem igyekszünk azonnal utánajárni diákkal, szülõvel és tanárral. Ezért osztjuk meg beszerzési nehézségeinket is gazdaszemlélettel: a szakképzési támogatás rendszere átalakulva, megszûnvén nehéz helyzetbe hoz bennünket tehetséggondozó iskolát. Oly sok a jó eredmény és oly sokat kell utánajárni, hogy ez fenntartót, központi támogatást és minket is arra kötelez, hogy minél több fejlesztési lehetõséget, pályázatot, szülõi támogatást kihasználjunk. Ezt szolgálja hagyományrendszerünk, de még az ún. öregdiákokkal való kapcsolattartásunk is.

Rendezvényeink sokaságából hadd emeljem ki: a **Batthyány-Kanizsa Kupa Nemzetközi Ifjúsági Sakkversenyt; a Zemplén Gyõzõ Fizikaversenyt;** a hagyományosan szép október 23-i, március 15-i **ünnepségünket**, a karácsonyi koncertünket; de **bálokban** is jók vagyunk; nagyon fontos számunkra, hogy a szalagavató és ballagási ünnepségünk méltó és emelkedett legyen; a **„kalandozó batthyánysok"** bejárták Európa sok szegletét; büszkék vagyunk a megyei „**Príma és Közönség Díjas" Virág Benedek Kórusunkra**; s nem sok iskolának van olyan **Életmód-változtató Napja** az országban, mint nekünk; de **30 órás fociban** is mi vagyunk a legjobbak; így nem véletlen, hogy az idén könnyen megalakulhatott a **Batthyánys, Landleros, Irányis Öregdiákok Egyesülete**, mellyel karöltve megrendeztük

az 1. Öregdiák Találkozónkat (melynek „lelke" volt…); lett **Iskolamúzeumunk**; és sorolhatnám különlegességeink sorát… Például „**Ökoiskola**" lettünk; több **pályázaton** nyertünk, így értékes projektek folynak iskolánkban. De még annak is örülünk, hogy **nyelvvizsgahely** is vagyunk. Amikor a tanévnyitón felengedtük „kívánság-hõlégballonunkat", én ilyen tanévet képzeltem el. S Borók tanárnõ révén még a H1N1-et is legyõztük…

A nyilvánosságot kihasználva az elõttünk álló pénzügyi nehézségek közül hadd emlegessem fel, hogy a közeljövõben szeretnénk elõrelépni: a **Sugár utca 9.** homlokzati felújításában, a porta állapotának javításában, az üvegházunk megmentésében és a villanyrekonstrukcióban. De leginkább hadd szóljak arról, hogy az Öregdiák Napon gyûjtést kezdeményeztünk egy **Emlékfal** kialakítására iskolánk egyik legkultikusabb helyén, mely Szemenyey-Nagy Tibor nagykanizsai szobrászmûvész, iskolánk volt diákja alkotása lenne, ennek makettjét láthatják itt is (…).

Az aktuális eredmények sokaságából hadd emeljek még ki néhányat: A 915 diákból 145 lett kitûnõ és 191 jeles. Még tovább kell emelni a 327 nyelvvizsgás számát. Az iskola tanulmányi átlaga 4,33 lett. Benne kiemelkedik a magyar 4,44-dal, a történelem 4.27-dal, de még a matematika 4,07-a is magasnak mondható; külön öröm, hogy jók vagyunk informatikából, 4,78 az év végi érdemjegyei átlaga. 4,00 alatt nem sokkal csak a fizika, a kémia és a földrajz van. Egy átlagos batthyánys 66 órát hiányzott a tanévben, ez nagyon sok, ebben vissza kell lépnünk! Csak 56 olyan diákunk van, aki egy órát sem hiányzott az iskolából! Higgyétek el, jobb hatásfokkal tudtok tanulni, ha kevesebb a hiányzás! A tanévben 27 igazgatói figyelmeztetést adtam ki, én viszont ebben szeretnék a Te segítségeddel visszalépni…! Viszont arra végig ügyeltem, mert ügyelhettem, hogy sokkal több dicséretet kapjatok! Így most is dicsérem az év végi érdemjegyek átlagában az osztályaink közül a „toplistásokat": 1. 5.A (4,84), 2. 11.E (4,81), 3. 10.D (4,70), 4. 12.E (4,65), … 25 osztályunk tanulmányi átlaga van 4,00 felett. Most a legrosszabb egy 3,69-es osztályátlag lett, de õket is nagyon szeretjük (10.C), sok iskola megirigyelné õket is! Összesen 22 bukás történt, ez nem jelent „világvégét", de számukra bizonyára emlékezetes lesz a nyár, mert sok tanulással is telik majd: legyen ennek pedagógiai tanulsága!

Elõttünk a Nyár, ez már a Vakáció! Kedves Diákjaink, ne feledjétek, nyáron is és minden pillanatban batthyánysok vagytok. És batthyánysnak lenni jó… - és felelõsség is! Vigyázzatok magatokra! Lehet ez akár diákkorotok legszebb nyara; de õsszel megerõsödve, sok élménnyel visszavárunk Benneteket! Az ünnepélyes **tanévnyitó idõpontja augusztus 31., kedd 18.00 óra** lesz és ugyanitt.

JÓ NYARAT, BATTHYÁNY!

Interjú iskolánk új igazgatójával
(megjelent az iskolaújság novemberi számában)

Igazgató úr, meséljen egy kicsit a kezdetekrõl!

1961-ben születtem Kárpátalján, Ungváron, tehát a mai Magyarország határain kívül, az akkori Szovjetunióban, ez ma Ukrajna. Egyébként a határ mente javarészt magyarok lakta terület: közel 200 ezer magyar él itt, csodálatos vidék…

Ön milyen volt gyerekként?

Számomra aranykor volt a Kárpátok alján gyerekeskedni. Máig nagyon sok erõs gyerekkori élményem maradt meg. A „szerelmes földrajz" azt mondatja, hogy az elsõ szülõföld soha nem feledhetõ…De az is visszarémlik, amikor 1969. január 16-án átköltöztünk Magyarországra. Ezután egy újabb aranykor következett Balatonberényben, így balatoni gyerek is vagyok. Viszont 1971-tõl kanizsai lettem, s mára már igazi lokálpatrióta.

Mi vonzotta leginkább az érdeklõdését?

Kisgyerekként nagyon szerettem számolni. Volt Kárpátalján egy tekintélyes hírû fizikatanár nagybátyám, aki által már korán elhatároztam, hogy követem példáját. Gyerekkoromban Kanizsán, a gyermekkönyvtár fizikapolcáról minden könyvet elolvastam. De a szépirodalmat is nagyon szerettem, a versmondással is jóban voltam. S a kézilabdázás is jól ment: kapus voltam világéletemben.

Milyen ambíciókkal jelentkezett a középiskolába? Mit jelentettek a gimnazista évek?

Könnyen, gyorsan tanultam. Szerettem és szeretem a tudás ízét. Természetes volt, hogy a város elsõ számú iskolájába jelentkeztem, az akkori Landler Jenõ Gimnáziumba. 1976 és 1980 között olyan jó volt gimnazistának lennem, hogy természetesen visszavágytam volt iskolámba: gimnáziumi tanárnak. Hiszem, hogy ezek a legfogékonyabb évek, s ezért életre szólóan izgalmasak lehetnek. Valószínûleg azóta is megmaradtam„örök gimnazistának" Feleségemet, Harkány Judit tanárnõt természetesen még diákként és gimnazistaként ismertem meg.

Hogyan orientálódott a pedagógusi pálya felé? Milyen hatások érték, hogy ezt a pályát választotta?

A gyökerek fontosak voltak. A családban több református lelkész és kántor-tanító volt. Diákként sok kiváló tanárral találkozhattam. 1980 körül a pályám presztízse is jobb volt. A családom egyértelmûen támogatott abban, hogy ezt a hivatást válasszam. Azóta sem bántam meg, sõt jó így „örökifjúnak" maradni…

Milyen érzéssel töltötte el, hogy immár tanárként visszatért egykori iskolájába?

Egyáltalán nem zavart, sõt, jó érzés volt érezni azt a sok szeretetet, amely diákként és tanárként is körülvett ebben az iskolában. A diáki és tanári indulásom afféle egymást erõsítõ interferencia volt számomra máig hatóan. Kifejezetten érdekes helyzet, hogy volt tanáraimmal kollégaként is találkozhattam, találkozhatok. A Batthyány-gimnázium különös értékének tartom, hogy a tantestületünk 2/3-a diákként is hozzánk járt!

Az évek során milyen véleményt alkotott a tanári hivatásról?

Aki hisz a pedagógiában, az csak optimista lehet. A tanárság ambíció és kihívás dolga, s az a jó, ha a tettek a szavakkal összecsengenek. Hiszek az apró cselekedetek hatalmában. Azzal együtt, hogy az iskola színpadán a diákok a fõszereplõk: õértük kell, hogy mûködjön minden. Csak addig érdemes mûvelni ezt a hivatást, amíg megvan az emberben a szeretet a

tanítványok és a munkatársak iránt. Nem lehet ezt „karizomból" csinálni, hanem csak „karizmával"…

Mi a véleménye az oktatás mai helyzetérõl?

Jobban szeretek „nevelés – oktatás"-ról beszélni. Túl sok a változás a közoktatás mai rendszerében: néha úgy tûnik, hogy csak a reform állandó benne. Egyre több a felelõsség a pedagógus vállán, miközben a mozgástere egyre korlátozottabb. Szerencsére a mi iskolánk viszonylag „áldásos" hely: az átlagosnál kevesebb problémával. Talán az érték és mérték nálunk még rendben van. Így õrizhettük meg a hagyományosan jó állapotunkat: az értelmiségi pályára való elõkészítés elsõdleges színtere Nagykanizsán továbbra is a Batthyány gimnázium.

Mi a véleménye a tanár – diák viszonyról? Létezhet-e együttmûködés?!

A mai magyar iskolában jellemzõ ismeretközpontúság mellett a jó pedagógus megtanít tanulni is, pozitív légkört alakít ki, példát mutat. A tanulót partnernek tekinti, de nem egyenlõk, hanem egyformán tisztelik egymást. Nem feledhetjük: a pedagógia szakma és nem tudomány. Erre a hivatásra születni kell, szeretni kell a gyerekeket, jól kell ismerni a szaktárgyat, bizonyos pedagógiai és pszichológiai ismeretek kellenek hozzá, a gyakorlat hozza meg a szaktudást, és a személyiséget kell fejleszteni a tanárok és a diákok együttmûködésében. Tehát kell, hogy legyen együttmûködés: csak így lehet…!

Mint újdonsült igazgató milyen ambíciókkal, tervekkel foglalta el az igazgatói állást?

A szeretet pedagógiája vezet Sík Sándor-i értelemben: „Megértem azt is, aki nem ért meg engem / Tudok ölelni múltat a jelenben./ És akarom ölelni a jövõt, / S szolgálatára magamat jelentem." Igazgatóként is azt szeretném, hogy jó helyre járjatok a Batthyányba: nem egy „mûintézménybe", ahol csak érdemjegygyártás folyik. Hanem olyan helyre, ahol a szeretet és az igazságosság, az igényesség és a természetesség a meghatározó. Alapos, megbízható tudás átadása mellett szeretnénk, ha szilárd erkölcsi normarendszer: belsõ iránytû is kialakulna Bennetek. Ehhez néha józan konzervativizmusra is szükség van. A belsõ iránytûhöz ismeret és lelkiismeret, érték és mérték, tudás és szeretet kell. A tudást meg lehet szerezni, a szeretetet pedig szükséges gyakorolni!

A közszereplés, az iskola irányítása és a tanítás kemény helytállást igényel. Honnan meríti erõit a mindennapokhoz?!

A családom a legfõbb erõforrásom: váram, ernyõm és lendítõm. Büszke vagyok feleségemre és két lányomra. Igaz, néha tolerálniuk kell sokféle beindulásomat. De a sokszínûség lehet a boldogság forrása. Szerencsére a Család, az Iskola és az Oktatás-kultúra-ifjúság-sport, a közéletiség esetemben össze is tartozhat, szólhat ugyanarról a lényegrõl. Ehhez kell állhatatosság, melyet fejbõl, szívbõl és testbõl meríthetek: tudás, hit és erõ egymást segítheti. Valószínûleg ezért tudtam lefutni a maratont is, mert erõsen elhatároztam és hozzá lelkesültem… A családom mellett ezt erõsítik szabadidõs elfoglaltságaim: az olvasás, a természetjárás, a futás…

Milyen az ideális batthyánys diák, milyen erényekkel ruházza fel?

Az ideális batthyánys diák mindezt talán képes volt elolvasni, s tud rá rezonálni. Persze, nem hiszem, hogy feltétlenül üdvözítõ az én hozzáállásom a világhoz. De a régi jelszó igaz volt: „batthyánysnak lenni stílus, életforma, hivatás." Mára reálisabbnak érzem az „igényesség és természetesség" felmutatását és elérését. S azt, hogy a Batthyány-gimnázium: hagyományosan jó….!

Az interjút készítette: **Dömötör Nikolett 11.E**

Bright Green Youth — környezetvédõ batthyánysok Dániában

2009. augusztus 8. és 11. között Sonderborgban, Dániában egy nagyszabású nemzetközi diáktalálkozóra került sor, melynek során a föld számos országából összesen 500 fiatal gyûlt össze, hogy környezetvédelmi témában együttgondolkodhasson, megoszthassa országának jó gyakorlatát (pl. szelektív hulladékgyûjtés módja), valamint véleményét egymással.

Jeles környezetvédõ szakemberek és kutatók segítették a mûhelyfoglalkozásokat, és a konferencia során megfogalmazott ötleteket, gondolatokat a rendezvény szervezõi eljuttatták az ENSZ 2009. december 7-18-án Koppenhágában (Dánia) tartott éghajlatváltozási konferenciájának szervezõihez. Az ENSZ konferencia célja egy, a 2012 utáni idõszakra vonatkozó ambiciózus globális megállapodás létrehozatala volt – mint tudjuk, nem volt túlságosan nagy a siker, ám ez mit sem von le a sonderborgi diáktalálkozó eredményességébõl.

A nemzetközi diáktalálkozót Frederik dán koronaherceg nyitotta meg ünnepélyesen a város polgármesterével együtt, valamint számos miniszter és nagykövet jelenlétében. A magyar csapat 15 diákból állt, 12-en közülük a nagykanizsai Batthyány Lajos Gimnázium tanulói voltak. A diákok befogadó családoknál szálltak meg, így egy kis betekintést is nyerhettek a dánok hétköznapi életébe.

Als szigetén, a Balti-tenger partján fekszik Sonderborg. A szigeten számos szélfarm hasznosítja a napjainkban annyira fontos megújuló energiát. Ez nem volt új a számunkra, hiszen tudtuk, hogy Dánia az energiaszükséglete közel egyötödét szélerõmûvekkel fedezi, ami a legmagasabb arány világszerte. Élen jár a szélturbinák gyártásában és használatában egyaránt, valamint arra törekszik, hogy ezt az arányt 50%-ra növelje. A szigetet keresztülkasul kerékpárutak hálózzák be. A diákok többsége iskolába is kerékpárral jár, így a városban a közlekedési dugót hírbõl sem ismerik.

Alsionban, a csodálatos egyetemen dolgoztak a diákok, akik 41 különbözõ országból érkeztek. A fiatalok a tábor alatt a „Bright Green Youth" feliratú fehér pólót viselték. Ez, valamint a közös tenni akarás a környezet megóvása érdekében egyesítette õket. A diákok teljesen vegyes csoportokban dolgoztak, egy országból csak egy tanuló volt minden egyes csoportban. A csapatok konkrét ötleteken, találmányokon munkálkodtak, mely ötleteket aztán szakértõkbõl álló zsûri elõtt prezentáltak. Az ötletek között szerepelt pl. egy napenergiával mûködõ kerékpár, valamint az utakon felállított speciális „fekvõkapcsoló", melyen áthaladva a jármûvek az utcai lámpákat felkapcsolják.

A magyar csapat a kb. 20 órás utat autóbusszal tette meg, de a diákok a fárasztó utat egyáltalán nem bánták meg, bár az indulásnál nem volt túl jó ómen, hogy a buszt már Palinnál cserélni kellett – szerencsére egy kényelmesebbre, nagyobbra. Diákjaink számos élménnyel, valamint új barátokkal gazdagodtak.

A Diákháló Alapítvány a programban részt vett fiatalokkal, valamint más lelkes fiatalok bevonásával tervezi egy, hazánkat behálózó környezetvédõ akciócsoport létrehozását. Hiszünk abban, hogy a fiatalok sokat tehetnek egy szebb, tisztább és fenntarthatóbb világért.

Blasszauer János

A világ közepén, avagy üzenet a tengerentúlról

Azt hiszem, elmondhatom, hogy mindnyájan meglepõdötten és kicsit irigykedve néztünk osztálytársunkra, Fannira, mikor egy álmos, kedd reggeli osztályfõnöki órán tudatta velünk a hírt: jövõre az észak-amerikai Oregon államban, Roseburgben folytatja majd tanulmányait. Kínálkozott a lehetõség, õ pedig örömmel elfogadta, hiszen – ahogy említette – világot szeretne látni, s ami a legfõbb, angolul megtanulni. Augusztus közepén repülte át a tengert, azóta folyamatosan várjuk róla az új híreket. Nagyon megörültem, mikor az interneten keresztül fel tudtam vele venni a kapcsolatot és röviden meginterjúvolni.

Mesélj kicsit a „kezdetekrõl"! Hogy jött a kiutazás ötlete?

A bátyámtól származott, aki egy teljes évet töltött Új-Zélandon. Gyönyörû élményekkel gazdagodva jött haza, és folyékonyan beszélte az angolt, amit nagyon megirigyeltem tõle. Rájöttem, hogy engem is érdekelnek az idegen kultúrák, emberek. Csak biztatni tudott, hogy legyek bátor, ne szalasszam el a lehetõséget, mert ilyen nem adódik többször az életben.

Talán mai világunkban kicsit nevetségesnek tûnik a kérdés, de miért éppen Amerika?

Mindenképp angol nyelvterületre akartam menni, Új-Zélandon és Ausztrálián gondolkoztam még, s végül sikerült meghoznom a döntést. Bele akartam csöppenni ebbe a világba, részese akartam lenni, hiszen ma minden Amerikáról szól: itt készül a legtöbb film, innen indulnak útjukra a különféle divatirányzatok, s nem utolsósorban gyönyörû hely. Ha van valahol közepe a világnak, akkor az csakis itt lehet. New Yorkot és Washingtont látni kell, a filmvászon egyiket sem tudja hûen visszaadni. Ezenkívül voltam még Philadelphiában, Bostonban és Oregon államban a Crater- és Diamond-tavaknál, mindegyik lenyûgözött.

Akkor már valamelyest sikerült megismerned a helyet, ahol élsz… de mit éreztél akkor, mikor leszálltál a géprõl?

Annyi érzés egyszerre még sohasem kavargott bennem. Mindenekelõtt fáradt voltam, máris éreztem az idõeltolódást és az elõttem húzódó sok-sok idõt a hazautazásig, a családom viszontlátásáig, akiktõl nemrég búcsúztam el… Egyedül voltam, senkinek sem mondhattam, hogy „szia, magyar vagyok és öt perce érkeztem, segítenél?", hanem rögtön angolul kellett fogalmaznom, ami ebben a lelkiállapotban nem volt egyszerû. Ezenkívül nagyon izgatott voltam, mert minden olyan másnak tûnt…

Például?

Az emberek, ahogy kinéztek, beszéltek, mozogtak, a házak, hogy olyan amerikai méretet öltöttek, az utcák, ahogy ott magasodtak és kavarogtak elõttem…

Féltél?

Ezt az egyet nem éreztem. Csak szokatlan volt. Fogalmam sem volt, mi fog történni velem öt perc múlva, de ez akkor, mikor már ott voltam, valahogy nem ijesztett meg. Inkább csak furcsa volt az egész, de nyomaszott is a sok új dolog, és ami a legjobban, hogy egyedül kell majd megoldanom mindent…

De azóta…

Azóta az egész világ fenekestül felfordult, és olyan dolgok történtek velem, amikre akkor még gondolni sem mertem. Nagyon jól belejöttem a beszédbe, olyannyira, hogy most már egészen furcsa újra magyar mondatokat alkotnom. Ami talán a legmeglepõbb, hogy gyakran angolul is álmodom. Egyre több barátot szerzek; sokat járunk ide-oda iskolán kívül, legjobban a bálokat szeretjük. Rendszeresen sportolok; benne vagyok az iskola úszócsapatában és teniszezem. Hetente két-három versenyen is részt veszek.

Akkor látom, nem unatkozol… Hogy telik egy napod?

Hatkor már fel kell kelnem, mert itt az iskola háromnegyed nyolckor kezdõdik. Az órák ötven, a szünetek ötpercesek. A tantárgyak teljesen mások, mint Magyarországon: rengeteg van belõlük és a 2-3 kötelezõn kívül mindenkinek választania kell néhányat, amit a legjobban szeretne tanulni. Nekem három kötelezõm van: angol, közgazdaságtan és amerikai történelem (ez utóbbit nagyon szeretem), ezenkívül fölvettem a fõzést, a weight traininget, az algebrát és a forensicst, ami magyarul igazságtant jelent. Szerencsére nem fogom megunni õket, a következõ félévben ugyanis új tárgyaim lesznek. Az ebédszünet huszonöt perces, az utolsó órának kettõ óra negyvenkor van vége. Ezután iskolabusszal megyek az uszodába, ahol általában egy órát úszom. Innen a fogadócsaládom visz haza; meleg vacsora vár rám, ami után vagy otthon töltjük az est hátralévõ részét, vagy elmegyünk valahova. Tizenegy körül fekszem le.

Tehát nem bántad meg, hogy kiutaztál.

Ellenkezõleg! Kétlem, hogy az élet adna még egy ilyen fantasztikus lehetõséget, mint amilyet most kaptam. Hhálás vagyok a szüleimnek, hogy lehetõvé tették ezt nekem, és persze nagyon hiányoznak õk is, a barátaim is. Mindenkit szeretettel üdvözlök!

az interjú készítõje: **Csejtei Dóra (11.A),**
az interjúalany: **Hederics Fanni**



A gólyákról

Ciconia nigra

„Sík- és dombvidéki, kisebb vízfolyásokkal, láprétekkel tarkított erdõk, ártéri erdõk, hegyvidéki öreg bükkösök fészkelõje. Állománya az utóbbi években enyhe növekedést mutat. Legelterjedtebb a Dél-Dunántúlon. Vonuló (március-szeptember).” Ez hát a fekete gólya.

Ciconia ciconia

„Országszerte elterjedt, elég gyakori fészkelõ lakott területeken (falvakban, kisebb városokban). Országos állománya az elmúlt évtizedben enyhén növekedett. Vonuló (március-szeptember)” Ez pediglen a fehér gólya (a teljesség igénye nélkül bemutatva)

Talán nem is szükséges a szélesebb körû tájékoztatás az adott két fajról, mindenki látott már egy-egy példányt, ha álmodozó kedvében az égre bambult. Igen, az a fehér és fekete, piros csõrrel büszkélkedõ egyed, aki gyerekkorodból mint „postás” sejlik elõ.

„Vonuló (március-szeptember)” Ez talán mégiscsak bõvebb kifejtésre szorul, mert ugyan hova is vonulnak? Talán már te is belebotlottál egy-két képbe az iskolát róva, melyrõl fehér szárnyával integet rád, s ilyenkor te is belegondoltál már, hogy egyszer te is az voltál. Vagy éppen vagy! Mert hova máshova mehetnének szeptemberben a gólyák, mint a BLG-be. Nem is egy megszeppent példányt figyelhettél meg, amint már harmadszorra ment el elõtted, míg végre meg merte kérdezni, hogy hol van a rajzterem. Az én esetemben dupla az öröm, hisz saját kis házi gólyát mondhatok a magaménak, aki nem mellesleg a húgom. Nem a te szemed csalatkozik, amikor az iskolaújság íróját látod hol hosszabb, hol rövidebb hajjal, szemüveggel elsétálni az orrod elõtt. Most már te is tudod, hogy kik vagyunk, szóval kérlek, ne kérdezd meg, hogy ismerem- e, mert a válasz: igen, nagyon is jól, és most ráadásul gólya is, szóval akad gondom. „Bori, segítenél abban a gólyabáli mûsorban, amirõl egyébként nem mondok el neked semmit, és ne is kérdezz, hogy milyen lesz, mert majd meglátod?!” Mert a gólyák báloznak is (és ezt valamiért egyetlen természetkönyv sem említi meg), méghozzá nem is akárhogyan. Ha kíváncsi vagy az ideiekre, gyere és nézd meg õket ezen a héten, pénteken…

Hol is tartottam? Talán az elõbbi kis idézetbõl már kiderült, hogy házi gólyámat nem kell félteni, de ez nem általános dolog és jobb, ha odafigyelünk rájuk, mert még az olyan tapasztalt gazdáknál is, mint én, elõfordul, hogy kölcsönkérik az énekkönyvünket, vagy egyszerûen csak egy kis pénzért szaladnak (bocsánat, röppennek) be hozzánk, ugyanis tapasztalatlan gólya lévén még sok mindenrõl megfeledkeznek. Mégis: milyen jó nézni, ahogy a kis tollasokból okos felnõttek lesznek, akik - bár 4 év alatt fennáll a veszélye (és ez így jó), hogy elvesztik szárnyukat - mégis képesek a magasban szállni. Na, de ne siessünk annyira elõre, egyelõre maradjuk annyiban, hogy szeressük, tiszteljük új testvéreinket, és lehetõség szerint ne hagyjuk õket elveszni se iskolánk hírhedt útvesztõiben (bár már november van), sem másutt. Most csak ennyit. Bõvebb információért fordulj biológiatanárodhoz, vagy térj be az egyik terembe, melyen ez áll: 9. osztály!

Muzslai Borbála Rebeka 10.A

Megyei Prima-díj 2009

Mindannyiunk legnagyobb örömére iskolánk énekkarát, a Virág Benedek Ifjúsági Vegyes Kart (Cseke József karnagy) jelölték a Zalai Príma-díjra. Már a jelölés is megtisztelõ, ám az igazi siker természetesen az volt, hogy az énekkar meg is kapta a díjat, mi több: a közönségdíjat is énekkarunk nyerte el; a szavazatok összeszámlálása után kiderült, hogy a Zalai Hírlap olvasói összesen 4253 voksot adtak le, s legnagyobb kedvenc iskolánk kórusa lett, hiszen 2520 szavazatot kaptak, vagyis a szavazatok több mint felét.

A Batthyány Lajos Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola tehetséges fiataljaiból álló ifjúsági vegyes kar elõdje, a nõi kar 1966 õszén alakult dr. Stimecz Jánosné vezetésével. 1981-ben felvették az intézmény egykori kiválóságának, Virág Benedeknek a nevét. Aztán 1986-ban a Zala Megyei Közgyûlés nívódíjban részesítette a vegyes kart. 1996-ban, dr. Stimecz Jánosné nyugdíjazásakor Cseke József vette át a kórus irányítását. A karvezetõ már gyermekkorában vonzódott a zene iránt, nyolc évesen kezdett el fagottozni. Eközben pedig aktív résztvevõje volt a batthyánys (akkor még landleros) vegyes karnak. Az érettségit követõen a szombathelyi Berzsenyi Dániel Tanárképzõ Fõiskola történelem - ének-zene szakán szerzett diplomát. 1987-ben Gelsén kezdte pedagógusi pályáját, hét év tanítás után népmûvelõként helyezkedett el, és 1997 óta a Batthyány-gimnázium énektanára. Irányítása alatt a nagyhírû énekkar egyenletesen fejlõdõ, magas színvonalú együttessé nõtte ki magát. A hazai fesztiválsikereken kívül 2008-ban a Virág Benedek Ifjúsági Vegyes Kar a nemzetközi közönség elõtt is bemutatta tudását, hisz Grazban szerepeltek az V. Kórusolimpián. A nehéz mezõnyben az ifjúsági vegyes kar és a szabadon választott egyházzenei kategóriában ezüst diplomát kaptak.

Március végén az énekkar Olaszországban járt egy nemzetközi kórusversenyen. Errõl külön írást olvashatnak évkönyvünkben.



Idegen Nyelvi Fesztivál

A Batthyány-gimnázium diákjai ez évben is kiemelkedõen sikeresen szerepeltek a zalaegerszegi Apáczai ÁMK-ban megrendezett Idegen Nyelvi Fesztiválon, ahol több mint 200 diák vett részt Zala, Vas és Veszprém megye középiskoláiból.

Már a jelentkezõk létszámában is megnyilvánult a lelkesedés, hiszen a batthyánysok hét nyelvbõl – angol, német, francia, latin, olasz, orosz és szicíliai dialektusban - neveztek a versenyre.

A 15 nevezett produkcióból elsõ helyezést ért el az angol és olasz nyelvû jelenet, az angol klasszikus ének és musical, a francia modern ének és próza, a német és az olasz modern ének, valamint a latin vers és jelenet. Elsõ helyezéssel jutalmazta a zsûri a szicíliai dialektusban elõadott folklór feldolgozást és az orosz klasszikus dalt. Másodikak lettek a német musical kategóriában induló végzõs diákok, harmadik helyezést ért el az angol vers kategóriában induló versenyzõ, valamint különdíjas lett a német klasszikus ének produkció. A résztvevõ diákok közül kiemelkedett teljesítményével Szabados Márta (12.A), Czupi Áron (11.A) és Oláh Dávid (13.F), akik különféle nyelvekbõl 3-3 elsõ helyezést gyûjtöttek be.

Hogy az itthon maradók is részesei lehessenek a produkcióknak, a Medgyaszay Házban is elõadták „versenyszámaikat” tanulóink – a közönség, vagyis a diáktársak nagy örömére és tetszésére.



Batthyánysok az ûrközpontban

Feledhetetlen élmény volt eltölteni egy hetet Amerikában, Huntsville-ben az Ûr- és Rakétaközpontban. Erre a nagyszerû lehetõségre a Honeywell cég által kiírt pályázaton lehetett nevezni. Iskolánkból, a Batthyány Lajos Gimnáziumból ketten (Megyes Melinda 11.B és jómagam, Benedek Ádám 10.D) kaptunk esélyt arra, hogy bizonyítsunk a tengerentúlon.

Huntsville-be meglehetõsen fárasztó, 14 órás repülõút vezetett, melyet két átszállás szakított meg, Amsterdamban és Atlantában. A táborba megérkezve lenyûgözött a felállított rakéták és az élethû ûrsikló-modell látványa. A nyitóünnepségen találkozhattunk az elsõ iráni származású asztronautanõvel és a NASA-nál dolgozó egyik rakétamérnökkel, akiktõl a közösen írt könyvüket (My Dream of stars) dedikálva ajándékba kaptuk.

Másnap a tábor résztvevõit 16 fõs csoportokba osztották, az én csoportomban amerikaiak, angolok, csehek, kanadaiak voltak. A csapat tagjai egész héten át közösen oldották meg a különbözõ feladatokat. A csapatépítõ tréningek mellett komoly tudást igényelt egy sikeresen felszálló rakéta, valamint jól mûködõ hõpajzs építése. Nagyon tetszett a Hudson Alpha nevezetû biotechnológiai intézet, ahol elõadást hallgattunk meg a DNS kutatásban rejlõ lehetõségekrõl. Különösen élveztem, amikor a laborban saját magam vonhattam ki DNS-t a kiviból. A biológián kívül gyakorolhattam fizikatudásomat is, ugyanis a helyi egyetemen megmértük az általunk épített rakéta közegellenállási együtthatóját.

Természetesen nem maradhatott el az ûrhajósok kiképzésére használt eszközök kipróbálása sem. Óriási élmény volt átélni a 3,2G-s gyorsulást a centrifugában. A Space Shottal megtapasztalhattuk a kilövés során az ûrhajósokra ható hatalmas erõt és azt, hogy milyen is az a súlytalanság. Nagyon izgalmas volt, amikor az egész csapat vadászrepülõgép-szimulátorokat vezetve egymás ellen csatázott.

A hét egyik legérdekesebb küldetése maga az ûrmisszió volt, amelyben a földi irányítók között PROP voltam, azaz az üzemanyagért és a rakétákért feleltem.

A búcsúest is tartogatott számunkra meglepetést: a fõépületben a vízszintesen felfüggesztett, 100m hosszú SATURN V rakéta alatt fogyasztottuk el az ünnepi vacsorát. A vacsora után nem maradhatott el ugyanezen a helyszínen a tánc sem.

Azt hiszem, ez volt életem eddigi legemlékezetesebb kalandja! Nagyon boldog vagyok, hogy részt vehettem a U.S. Space & Rocket Center nemzetközi táborában.



Benedek Ádám (10.D)

Alapítványi bál a Batthyányért
XVII. alkalommal

2010. január 23-án rendeztük iskolánk 17. alapítványi bálját. Már maga a 17-es szám is tiszteletet parancsoló, hiszen jelzi, hogy képesek vagyunk évrõl évre a megújulásra, s még mindig képesek vagyunk megszólítani és mozgósítani jó szándékú, segíteni akaró embereket.

A sormási István fogadóban megtartott bál elején Balogh László igazgató köszöntötte a vendégeket Segítségére volt Zimány Linda egykori batthyánys diák. A bált megnyitotta és pohárköszöntõt mondott Marton István polgármester. Mûsort adott a Kanizsa Big Band, melynek tagjai között számos jelenlegi és korábban végzett batthyánys található. Végzõs diákjaink is nagy sikerrel léptek fel, táncprodukcióikkal ámulatba ejtették a közönséget. Az est további részében a jó hangulatról a Hot Party Orchestra gondoskodott.

A bál bevétele az iskola tanulóinak külföldi és belföldi tanulmányútjait, a tehetséggondozás támogatását és az eszközfejlesztést szolgálja.



Világjáró batthyánysok…-
Egy hónapom Bielefeldben

A csurgói Csokonai Vitéz Mihály Gimnázium jóvoltából és iskolám, a nagykanizsai Batthyány Lajos Gimnázium támogatásával egy hónapot tölthettem el a bielefeldi Friedrich von Bodelschwingh gimnáziumban, az un. „Europaklasse" tagjaként. A név sokat mond, hiszen az itt tanuló diákok Európa országainak valamelyikéből érkeztek (és érkeznek minden évben) a németországi Nordrhein-Westfalen keleti részének legnagyobb városába, amely a maga 300 000 lakosával Németország nagyvárosai közé tartozik. A Teutoburger Wald által nyugatról határolt, annak védelmét élvezõ, nagy területen elterülõ város egyik körzete Gadderbaum, és annak legnagyobb szervezete - mely szervezet mára nemcsak Németország, de a világ más városaiban is jelen van - az eredetileg az epilepsziás betegek kezelésére létrehozott Bethel. Ennek legnagyobb hatású vezetõje Friedrich von Bodelschwing, Bielefeld egyik legnagyobb, általános iskolából, gimnáziumból és szakmai kollégiumból álló iskolaszervezetének (ahol körülbelül kétezer diák tanul) névadója. S amelynek a 2010.02.16. és 03.12. közötti idõszakban én is tanulója, szerves része voltam 17 másik fiatallal, akikben annyi a közös, hogy mindannyian európainak mondhatják magukat (és mindannyian tudnak németül).

Anglia, Franciaország, Olaszország, Csehország, Lengyelország, Magyarország, Oroszország. Hét ország, hét nyelv, hét kultúra. Most találkozott (elõször egy közös reggeli alkalmával 16-án, kedden) fehér asztal mellett, fiatalok által képviselve. A magunk elé kitûzött célok a következõk voltak: a német nyelv- és országismeret elmélyítése, a kölcsönös megértés javítása azonos korú fiatalok találkozása által, együttmûködés nemzetközi csoportokban, konkrét projekteken dolgozva és az európai sokszínûség, de közösség/azonosság tudatának megteremtése

Ezen célkitûzések elérésére nem is adódhat jobb alkalom, mint egy közösen eltöltött hónap. Az Europaklasse egy önálló osztály, önálló programmal. Az órarendünkben a sok-sok németóra mellett (amelyeken a német nyelvtannal, irodalmi szövegekkel foglalkoztunk) fizika, biológia és ének is szerepelt. A történelemórákon Berlin - a császárság, a Weimari Köztársaság, a hitleri Németország idején és napjainkban - volt a téma. A kettéosztott Németország és német fõváros történetével az ott tett kirándulásunk alkalmával foglakoztunk. Meglátogattuk a „Falmúzeumot", amely a Vasfüggöny berlini szakaszának leghíresebb katonai ellenõrzõpontjánál, a Checkpoint Charlie-nál áll. Olyan egykori, eredetileg kelet-berlini katona vezetett körbe bennünket és mesélt saját és a Fal történelmérõl, aki Berlin nyugati felébe szökött és ott a menekülõknek segített. Akire kiadták a likvidálási parancsot, mégis itt van, és mesél egy olyan korszakról, amely hosszú, kegyetlen éveken keresztül meghatározta (nemcsak) Európa történelmét…ez volt számomra a legmeghatározóbb élmény az ott töltött egy hónapban.

Berlint nem lehet két nap alatt megismerni. Hallottunk sok mindent a harmadik legnagyobb török, az egyik legszegényebb német városról. Sokat láttunk, de nem mindent. Az ott töltött két nap arra volt elég, hogy eldöntsük: egy hosszabb kirándulás alkalmával még felkeressük. Bielefeldet, ezt a gazdag kulturális és sportélettel rendelkezõ várost azonban bõven volt alkalmunk megismerni. Ezt meg is tettük. Közösen eltöltött délutánjaink során megnéztük a „A német impresszionizmus" c. kiállítást, együtt mentünk moziba, uszodába,

parkba (Bielefeldben van egy állatpark az ott õshonos állatokkal, csodálatos környezetben), felkerestünk nem egy kávézót a középkori épületeibõl néhányat még õrzõ, sétálóutcákkal könnyen bejárható és éppen ezért ideális találkozóhelyeket biztosító belvárosban. Közben sokat beszélgettünk, megismertük egymást és egy kicsit a másik kultúrájába is belekóstolhattunk. Az országok és szokások között fellelhetõ különbségek soha nem jelentettek akadályt, inkább építõen hatott a bepillantás az eltérõ szokásrendszerekbe mind a tanulást, oktatást, mind pedig a nemzeti hagyományokat illetõen. (Nem irigyeltük olasz társainkat, mikor megtudtuk, hogy nekik az összes, középiskolában tanult tárgyból (11) érettségizniük kell…)

Többek között az ezen a téren jelentkezõ, valamint a különbözõ országok szociálpolitikáját illetõ kérdésekrõl esett szó a „Projekt" elnevezésû óránkon, egy másikon a téma a haza fogalma az eltérõ kultúrákban. Lehetõségünk volt (egész pontosan az órarendünkbe volt ágyazva) az iskola legfelsõ három évfolyamán (11.,12.,13.)zajló órák látogatására. Itt újra és újra szembesültünk az ebben az iskolában alkalmazott, a mienkétõl teljesen eltérõ tanítási gondolkodásmóddal, módszerekkel. Ezek fejtegetésébe most nem mennék bele, annyit azonban el kell hogy mondjak: más, sokszor talán jobb, eredményesebb, van, amit én is beépítenék az oktatási rendszerünkbe, van azonban, amit kihagynék. Még egyszer mondom: ezek az én személyes tapasztalataim, és a belõlük levont következtetéseim. Érvek és ellenérvek egyaránt léteznek, mindenesetre izgalmasnak bizonyult ez a fajta tanulás, a dolgok ilyetén módon történõ megismerése.

Amióta újra itthon vagyok, sokszor kaptam a kérdést: nem furcsa-e megint itthon lenni? A válasz egyértelmû: nem. Nagyon megszerettem azt a közösséget - mert valódi közösség, szoros kapcsolat alakult ki a tizennyolc diák között -, nagyszerû, közös élményekben volt részünk (amelyek részletes elmesélésére nem elég ennyi hely), mély barátságok kötõdtek. A német nép iránt érzett szimpátiám nem változott, mindenhol nyitottan, nagyon pozitívan fogadtak, ilyen téren csak nagyon kellemes tapasztalataim voltak. Egyszóval nagyon jó volt, remekül éreztem magam, de hiányzott már anyanyelvem, családom, barátaim és iskolám (az itteni tanítási módszerek is) egyaránt. Bár egy hónapig nem beszéltem magyarul, és mindig németül kellett gondolkodnom, egyáltalán nem volt furcsa visszailleszkedni.

Azzal a tudattal indultam el, hogy ott, Bielefeldben képviselem magam, batthyánysként iskolámat, és egyetlen magyarként Magyarországot. Ebben a tudatban igyekeztem mindenhol nyitott szemmel járni, tapasztalatokat szerezni, megnyilatkozni, s (ha ez egyetlen személynek lehetséges) pozitív képet alkotni arról a nemzetrõl, amelynek tagjaként éltem és tanultam Németországban.

Az osztály a maga elé kitûzött célokat maradéktalanul megvalósította, és nekem ebbõl csak elõnyöm származott. Úgy érzem, nekem is sikerült elérnem személyes célkitûzéseimet… Az itt megszerzett tudás, ezek a tapasztalatok reményeim szerint mind hozzájárulnak majd ahhoz, hogy késõbb még eredményesebben képviselhessem közösségemet. Ezt a tudást és ezeket tapasztalatokat nem szerezhettem volna meg, ha erre nem kapok lehetõséget és támogatást azoktól, akiknek ezúton is szeretnék megköszönni mindent.

Muzslai Borbála Rebeka 10.A

Az Origami Klub

Klubunk megalapításának oka a tökéletes hobbi keresése volt, amit mindannyian megtaláltunk. Eleinte próbálkoztunk más dolgokkal is, pl.: számítógépes játékok, könyvolvasás, stb. Már olvasott mindegyikünk az origami keletkezésérõl. Hála a klubvezetõnknek azért, hogy itt tartunk.

Míg beteg volt, ideje annyi volt, mint a tenger, s az interneten pár újabb dolgot keresett, amivel szabadidejében szórakoztatta magát. Hát megtalálta az origamit, amely bár nem új dolog, egész jó idõtöltés így is. De aztán ebbõl több lett: miután elhozta munkáit az iskolába, mindenki megcsodálta. Eztán találta ki az ügyintézõ úr, hogy alapítsunk egy klubot.

Sokan próbálkoztak a klubba való bejutással, ám csak pár embernek sikerült. Most hivatalosan 9-en vagyunk. A klub célja eleinte csak a szórakozás volt, de mivel egyre több helyekre hívtak meg (verseny), sõt még újságcikket is írtak rólunk, elkezdünk komolyabban foglalkozni a dologgal.

Utánanéztünk az origami keletkezésének is. Az eredeti szándék az volt, hogy a kínai sírokba elhelyezett értékeket megvédjék a sírrablóktól. Ezért az eredeti "kincseket" lemásolták papírral. Aztán az ékszert, aranyat kicserélték a papírmásolatra, és így õk gazdagabbak lettek.

No, de visszatérve a témára, nem sok olyan embert találunk ilyen korban, aki hasonlóan komoly dologgal foglalkozik, mint mi. Ha gyorsan kell sok origami, akkor még órákon, szünetekben és otthon is (akár egész nap) hajtogatunk. Példaként említeném, hogy amikor a Pais-iskolai (Zalaegerszeg) origami-versenyre meghívtak minket, és kevés volt az alapanyagunk raktáron, akkor kevesebb, mint huszonnégy óra alatt több ezer hozzávalót hajtogattunk le.

Szeretnénk, ha minél többen megkedvelnék az origamit, ha többen is megtanulnák bonyolult mûvészetét. Bizony nem könnyû, annyi biztos. Klubvezetõnk több modellt is tanulmányozott, mindezek közül mégis a 3D Triangles technika tetszett neki. Ez a hajtogatási folyamat nem a hagyományos origamira hasonlít; minél részletesebb, kisebb darabokból készül, annál jobban kiadja a formát.

Nem is igazán a Triangle-k összerakása a nehéz, hanem meghajtogatni a több ezer darabot. Példának említem a hatalmas zacskót, melyben körülbelül 12.000 darab kis fehér háromszög lapul. Mi e szatyrot „Góré"-nak nevezzük, mivel ez a legnagyobb munkánk. Második remekmûvünk a 3-4.000 darabos „Kis Góré", melyben ugyanilyen, csak fekete alapanyagok találhatók.

Klubunk vezetõje Novák Eszter (Edo/Mester), szervezési ügyintézõnk (akár van ilyen szó, akár nincs) Pap Kornél, pénzügyi tanácsadónk Lakatos Liliána (Ann/N), managerünk Tóth Zsófia (Szofi), Rózsa Luca (Luc/Lucy) az ötlettanácsadónk, Fodor Lõrinc Döme (Döme) a pénztáros, Pétervári Ádám, Fodor Adél (Léda) és Jáger Zsolt a többi origamisunk.

Érdeklõdõket bármikor várunk és fogadunk is.

Az Origami Klub — 6.A

Bad Marienberg – ahogy mi láttuk

Még él bennem a pillanat, amikor egy teljesen szokványos órán Dr. Szabadosné Rák Éva tanárnõ bejelentette a németországi utazás lehetõségét: izgatott sustorgás a teremben, ábrándozó arcok, az esetleges igazolt hiányzás felett elõre érzett öröm, kérdések tömkelege – csak hogy húzzuk az idõt. Én csak viccbõl kérdeztem meg a padtársam: „Na, Réka? Menjünk?", õ pedig legnagyobb megdöbbenésemre igennel felelt.

És valóra vált az álom, egyik pillanatról a másikra március 21-én a BLG elõtti buszon találtuk magunkat. A fiúk, hogy a hosszú utat „megkönnyítsék", ilyen felkiáltásokat tettek: „Már csak 15 óra!"„Még a fele vissza van! Ha-ha!". Az utazás végére persze nagyon elfáradtunk, nem igazán aludtunk, mert mindenki be volt zsongva.

Amikor megérkeztünk, kényelmes, ám rettentõen hideg szobák fogadtak minket. Hamarosan megkezdõdtek a programok, ahol vegyes nemzetiségû csoportokban kellett dolgoznunk a másik delegációval: a németországi törökökkel. Eleinte (sõt, késõbb is) gondot okoztak a nevek, de a legkarakteresebbek azért megmaradtak, mint Aslahan, Mervan, Fynn és persze Abdullah. Nos, velük kellett együtt dolgoznunk a különbözõ projekteken, melyeknek témája elsõsorban a berlini fal leomlása volt.

Esténként ismerkedtünk, török szavakat tanultunk, illetve a festõi szépségû városkában sétálgattunk, megcsodálva a házakat, a patyolattiszta utcákat, a szuper autókat, kirakatokat, a használt holmit, cipõket összegyûjtõ tároló helyeket, elámulva a németek találékonyságán. Egyik este elmentünk bowlingozni, ami számomra felejthetetlen élmény: a világító cipõfûzõk, az önfeledtség, a hangulat, és persze a társaság…

Természetesen ellátogattunk Bonnba is, ahol a Történelem Házát tekintettük meg. Itt egy pazar, igazán érdekes kiállítást láttunk, profi idegenvezetéssel, de a többségnek a fõ attrakció a szabadidõ, a vásárolgatás volt.

Aztán persze eljött a péntek reggel, amely jajgatásokkal teli volt: „Hogy elment az idõ! Még csak most jöttünk, s máris megyünk vissza…" vagy „Hol a telóm? Nem láttad?", és hasonló mondatok. Pakolás, az utolsó projektek elõadása, gyors csoportkép az esõben, sebtében történõ ölelések, jókívánságok, máris a buszon vagyunk, és távolodik az álomvilág... És eszünkbe jut a pótolnivaló…

Hiába, Németország egy egészen más világ. Az út során mindannyian sokat tanultunk, megnõtt a tér, kitágult a világ. Hazatérve egyetértettünk abban, hogy egy kiadós alvás után ismét nekivágnánk.

Böröczki Viola (11.D)



Tisztán, bátran, lelkesen

Mi kell a sikerhez?

Egész életünket feltesszük rá, hogy erre a kérdésre felelni tudjunk. Tehetség? Önbizalom? Szerencse? Mind megfoghatatlan, körülírhatatlan és változékony dolgok. Lehet-e egyáltalán válaszolni rá?

Mi úgy véltük, a sikerhez legelõször is szükséges negyvenöt biztos énekhang, egy adag szorgalom, kétszer annyi kitartás, fegyelem, egy elszánt és lelkes karnagy, némi anyagi háttér és persze merészség, hiszen egy gimnázium falai mögül fogunk kiállni a világ elé. Éppen ezért tudtuk, hogy a sikerhez itt kelleni fog tapasztalat, nagy áldozatkészség és valamilyen szintû profizmus is – ennek tudatában vágtunk bele és tûztük ki célul a legnagyobbakat.

Mi a siker?

Csakis a gyõzelem? Ha így gondolkodunk, talán bele se vágunk. Negyvenöt jó hangú, de amatõr gimnazista profi zenetagozatosok ellen? Utólag visszagondolva is úgy érzem, tisztában voltunk a lehetõségeinkkel és a korlátainkkal. De annyi területi, országos és egy olimpiai (!) siker után ki ne érezné, hogy itt az idõ ismét kiállni a nagyok elé, kíváncsi távol-keleti szemek keresztüzébe?

Az elsõ esti megnyitón képet kaphattunk a legjobbakról és fölmérhettük a színvonalat. A grazi olimpia után tudtuk már, mire számítsunk, mégis elámultunk, mire képesek az igazán nagyok. A hétfõi napot lázas felkészüléssel töltöttük, hiszen kedden már meg kellett mérettetnünk magunkat. Alacsony lépcsõkön álltunk, a zsûrin kívül még egy-két kórus figyelt minket, így talán nem is éreztük át teljesen, mi is történik most velünk. Pedig pontosan erre a húsz percre készültünk hónapok óta, ezt vártuk olyan izgatottan, ezért utaztunk egy egész éjszakán át több száz kilométert. Levonultunk és már vége is volt.

Mi jelentette a sikert?

Minden, ami velünk abban az öt napban történt. Kezdve onnan, hogy senkit nem felejtettünk otthon, egészen addig, hogy mindenki épségben hazaérkezett. Láttunk egy gyönyörû várost tóval és hegyekkel, egy templomot, ami egyáltalán nem tûnt annak, kórusokat a világ minden pontjáról, Veronát szürkén és esõsen; napközben lejártuk a lábunkat, fényképeztünk, eltévedtünk, kommunikálni próbáltunk, idegenekkel ismerkedtünk és megállás nélkül nevettünk, éjjel pedig folytattunk ugyanezt, csak egy kicsit hangosabban. A legizgatottabbak talán utolsó este a templomnak nevezett épületben voltunk, hiszen akkor következett a díjkiosztó. Vajon mit gondolt a világ a Batthyány-gimnázium Virág Benedek kórusáról? „Bármit is kapunk, üvölts, ha meghallod a nevünket!" – hangzott mindenfelõl a biztatás. És úgy is történt. Tapsoltunk és üvöltöttünk megállás nélkül, mert tudtuk, hogy ennyi igazán kijár nekünk. A hangunkért, a szorgalmunkért, a kitartásunkért, a bátorságunkért és legelõször is Cseke József karnagyunkért, aki a színpadon ugyanolyan lelkesen lengette az oklevelünket…

Õ hallott minket kívülrõl és azt mondta, kihoztuk a legjobbat, amit lehetett.

Ez a legnagyobb siker.

Csejtei Dóra 11.A

Napsütötte Toszkána

Húsvéthétfõn este zuhogó esõben indultunk a gimnázium elõl Olaszország felé. Mindannyiunk nagy örömére a mediterrán térségben verõfényes napsütés fogadott minket másnap reggel. Elsõ állomásunk a híres festõ, Leonardo da Vinci szülõháza volt, természetesen Vinciben. A délutánunkat Luccában töltöttük, ahol a tériszonnyal küzdõk nagy örömére felmásztunk egy hatalmas toronyba, ahonnan a gyönyörû panorámát csodálhattuk meg. Szintén itt ettük utunk elsõ igazi olasz pizzáját, amely "kissé"különbözik az itthon kaphatóktól. Ezután átutaztunk Pisába, ahol meg kellett támasztanunk a Ferdetornyot, nehogy eldõljön. Sikerült, nem dõlt el! Azt hiszem, hogy senki sem fogja elfelejteni a néger árusokat sem, akik a „you like it" és a „good price" kifejezéseikkel teljesen lenyûgöztek minket. Azután egész kirándulásunk alatt ezeket ismételgettük. Este hét óra körül értünk a szállásunkra, ahonnan a tenger légvonalban fél kilométerre volt. A bõséges olasz vacsora után tettünk is egy kísérletet, hogy lejussunk a tengerpartra, de sokan már a mocsaras próbatétel után visszafordultak. A csoport negyedével azonban minden viszontagság ellenére elértük a hullámokat.

Másnap reggel a friss croissant illatára mindenki könnyen kipattant az ágyból. Aznapi kirándulásunk fõ attrakciója Volterra, az etruszkok által létrehozott kis város volt. Azt gondolom, bátran kijelenthetem, hogy mindenki számára ez jelentette toszkánai utunk fénypontját. Az alabástrommûhely, az etruszk múzeum, a római színház maradványai és az óratorony felejthetetlen marad számunkra. A legmeghatározóbb élményt azonban a városka hangulata jelentette. Itt is, mint ahogyan a többi helyen is megmutatkozott a számomra a legnagyobb meglepetést okozó feltétetlen kedvesség, az olaszok vidámsága és nyugodtsága. Délutánunkat Siena mûemlékeinek megtekintésével töltöttük. Itt a legjobb dolog a Paio téren való napozás volt. Ezután visszaindultunk a Cecinában található szállásunkra. Mindenki nagyon kifáradt a városnézésben, ezért az elalvás könnyen ment.

A harmadik nap reggelén farkaséhségünk csillapítására a croissant mellé Nutellát is kaptunk a kedves házinénitõl, aztán újra bepakoltunk a buszba, és Firenze felé vettük az irányt. A délelõttünket az autóbuszban töltöttük el Firenze bizonyos pontjainak alaposabb megismerésével, kora délután pedig elfoglaltuk a második szállásunkat. A nap hátralévõ részében bebarangoltuk a várost. Átsétáltunk a Ponte Vecchión, Firenze leghíresebb hídján, amely a legjelentõsebb folyót, az Arnót íveli át. Este elfogyasztottunk egy toszkán vacsorát, majd következett Firenze „by night". Az estét körhintázással zártuk le. Noémi néni, Heni néni és Pécsi tanár úr szintén felültek velünk a ringlisre, Stamler tanár úr pedig bûbájos fotókat készített rólunk.

Elkövetkezett a negyedik nap, amely sajnos a hazautazást jelentette. Délelõtt a csoport fele még megtekintette a Santa Croce templomot, a többiek pedig az Uffizi képtárat. Dél körül intettünk búcsút a toszkán vidéknek. Mindenki szomorú volt, hogy haza kell térnünk, hiszen olaszországi kirándulásunk mindenki számára felejthetetlen élményeket nyújtott.

Mindannyiunk nevében szeretnék köszönetet mondani kísérõtanárainknak: Katona Noéminek, Salamonné Lackner Henriettnek, Pécsi Lászlónak és Stamler Lajosnak, hogy ezt a gyönyörû utazást megszervezték számunkra.

Kuzma Lívia Kitti 12. E

Az életmódváltás napja

Iskolánkban immár negyedik alkalommal került megrendezésre az életmódváltás napja, melynek „motorja" Révész Arany tanárnõ, aki évrõl évre bõvíti, finomítja a programot, a megelõzõ feladatokat. Mi is a cél? Az, hogy az iskola mintegy 1000 tanulójával olyan értékrendszert ismertessünk meg, amely pozitív életmódmintákat preferál, s egyúttal segítséget, alternatívákat adjunk az EGÉSZséghez vezetõ úton.

Az egészség fogalma nemcsak a betegség hiányát, hanem testi-lelki és szociális jólétet jelent, és ennek feltétele az egészséges életmód. Az életmód megváltoztatása nem könnyû feladat, hiszen igazi eredményt csak folyamatos tanulással, a fokozatosság elvének betartásával, nagy akarattal és következetes kitartással lehet elérni.

Idén is zajlott az osztályok közötti verseny, melynek tétje a „távol-lét", vagyis egy plusz nap szünet a nyertes osztályok számára. Idén a 7.A és a 10.D nyerte a versenyt, melynek során slágerátiratot kellett alkotni, egészséges ételekbõl összeállítani egy menüsort, sor- és váltóversenyen részt venni, fekvõtámaszversenyen jeleskedni és kvíz partin ügyeskedni.

A rendezvény napján, április 16-án az ünnepélyes megnyitó után különbözõ programokon vehettek részt diákjaink – hallgathattak elõadást a neves rákkutatótól, prof. dr. Dávid Tamástól; Dr. Alotti Nasri szívsebész professzor a szív evolúciójáról beszélt; volt íriszdiagnosztika és „tudat-wellness", masszázs és tai-chi, fényterápia és akupunktúra….vagyis minden, mi szem-szájnak ingere. Ráadásként a kisaulában különféle kóstolók voltak – mindenféle egészséges étket ki lehetett próbálni.

Izgatottan várjuk a következõ, hasonlóan izgalmas, érdekes és tanulságos napot.



Projektzáró találkozó Máltán

A Batthyány Lajos Gimnázium diákjai és tanárai immár második éve vesznek részt egy többoldalú együttmûködési projektben, melyet az Európai Unió „Egész életen át tartó tanulás" programja támogat. A nemzetközi projektben öt ország partnerintézményei dolgoznak együtt, és már címe is „Saving Energy … Saving our Future („Energiatakarékosság … Jövõnk megmentése") híven tükrözi a témáját, mely egyben a legfõbb célja is: az energia tudatos felhasználása és az energiatakarékosság, mint kívánatos és környezettudatos magatartásforma kialakítása.

A projekt megvalósítása során a résztvevõk több területen is gazdagodtak tapasztalatokkal. A diákok adott idõkeretben méréseket végeztek otthonaikban, városukban, az összegyûjtött adatokat feldolgozták, így szerzett ismereteiket posztereken bemutatták és a nemzetközi projekttalálkozókon prezentációk, elõadások formájában osztották meg a partnerországokból érkezett diákokkal. A projekt egyik legfontosabb eleme, hogy az eredmények mindig összehasonlításra kerültek, így világítva meg minden résztvevõ számára, hogy energiafelhasználásunk milyen nagymértékben függ országunk földrajzi helyzetétõl, az éghajlattól, adottságainktól csakúgy, mint azok a területek, ahol takarékoskodni tudunk az energiával. Természetesen sok azonos következtetésre is jutottak a diákok, erõsítve ezzel az összetartozás élményét.

Páratlan lehetõséget nyújtott ez az iskolai együttmûködés tanárok és diákok számára egyaránt egy nemzetközi csapatmunkában való részvételre, mellyel nemcsak nyelvtudásukat fejleszthették, hanem elmélyíthették az információs technológiákban való jártasságukat, ösztönzést találtak tanórán kívüli tevékenységek végzésére és alkalmat más kultúrák megismerésére, elfogadására. Nem elhanyagolható az a sok tapasztalat sem, amelyet a pedagógusok egymás gyakorlatából saját iskolájukba átültethetnek.

Természetesen minden résztvevõ számára hatalmas élményt jelentett a nemzetközi projekttalálkozókon való részvétel, hiszen minden iskola egyben vendéglátó is volt a két év során. A törökországi Bolu, a magyar Nagykanizsa, a németországi Sulingen, majd a lengyelországi Czestochowa után Málta lett a projektzáró találkozó színhelye, ahol a vendéglátó Junior College – mely egyben a projekt koordinátora is - tevékenykedik.

A Batthyány Lajos Gimnáziumból három diák és három tanár utazott a találkozóra. A vendéglátók színes programot állítottak össze számunkra. A szakmai tárgyú elõadások, értékelõ tanári megbeszélések, iskola- és óralátogatások, valamint beszámolók és prezentációk mellett kirándulásokra és városnézésre is jutott idõ. Jártunk a fõvárosban, Vallettában, és átkompoztunk Málta testvérszigetére, Gozóra is. Nagy élményt jelentett egy olyan általános iskola meglátogatása, ahol a máltai kormány példa értékû fejlesztéseket hozott létre, többek között egy szélerõmû és napelemek is mûködnek az iskola tetején

A diákokat nagy szeretettel várták azok a családok, akiknek gyermekeit Nagykanizsán vendégül láttuk. Öröm volt látni, ahogy édesanyák hirtelen a vendég gyerekek édesanyái

is lettek, ahogy önfeledten ölelkeztek össze tanárok és diákok a viszontlátás örömére. Kétségtelen, hogy a megannyi megszerzett szakmai tudás mellett a legbecsesebb, életre szóló tapasztalást az jelentette, hogy - ha csak rövid idõre is - a diákok együtt élhettek a vendéglátó családokkal, bepillantást nyerhettek mindennapjaikba, szokásaikba. A kialakult barátságok pedig jóval túlmutatnak a jelen együttmûködés határain.

A jelenlegi együttmûködés, a Comenius LLP SESOF projektje a végéhez közelít. Munkánk eredményeit szeretnénk a közeljövõben minél szélesebb körben a nyilvánosság elé tárni. Ezzel egy idõben azonban már megtettük az elsõ lépéseket egy újabb projekt indítása felé, hiszen arra törekszünk, hogy a következõ évfolyamok is kivegyék részüket a nemzetközi csapatmunkából.

Zieger Krisztina tanárnõ



A diákok: Balogh Júlia (12.A), Juhász Dóra (11.E), Kovács Zsolt (12.B)

Helikoni Ünnepségek, Keszthely

Április 22. és 24. között zajlottak Keszthelyen a Helikon Ünnepségek. Ez a középiskolás diáksereg kétévenkénti nagy versenye, mely azért természetesen kikapcsolódást is jelent minden résztvevõnek. Iskolánkból – a hagyományokhoz híven – népes küldöttség, 134 diák indult, hogy megméresse magát, s minél több díjjal térjen haza. Nem csalódtunk: öt arany, négy ezüst és hat bronz oklevéllel gazdagodtunk. Engedtessék meg, hogy felsoroljuk a nyerteseket! (zárójelben a kategória)

Arany
Orff ütõegyüttes (kamarazene)
Kócza Levente - 10.F (néptánc szóló)
Oláh Dávid - 13.F (komolyzene –ének)
Gayer Mátyás - 12.A(könnyûzene)
Virág Benedek kamarakórus (kamarakórus)

Ezüst
Horváth Barbara - 8.A (mozgásmûvészet - modern tánc)
Horváth Bálint – 11.E (vers- és prózamondás)
Virág Benedek vegyes kar (vegyes kar)
Virág Benedek nõi kar (nõi kar)

Bronz
Csejtei Dóra – 11.A (irodalmi alkotás)
Böröczki Viola – 11.D (képzõmûvészeti alkotás)
Németh Áron klarinét 12.G (komolyzene-hangszerszóló)
Szakáll Péter – 10.D - kötélugró show (egyéb)
BLG - SZAN-DIA (mozgásmûvészet - modern tánc)
BLG Néptáncegyüttes (néptánccsoport)



Rendhagyó interjú Kanász Viktorral
(megjelent az iskolaújság 2010. májusi számában)

A kávéház édeskés illatú forgatagában foglaltunk helyet, egy félreesõ kis sarokasztalnál. Jött a pincérnõ. Rendeltünk, és én már azon gondolkoztam: szóval, mi is legyen az elsõ kérdés… Merthogy, ellentétben az eddigi pontos-precíz újságíróskodó mûveleteimmel, ma hiányzott a kis fekete noteszkémbõl a kérdéssor. Haj, nem is olyan könnyû egy jó ismerõst semmirõl nem tudó, semleges idegenként faggatni… Azért mégiscsak kikerekedett belõle valami – egy õszinte baráti beszélgetés, amelynek talán több mondanivalója volt, mint egy egyszerû kérdés-felelet játéknak. És hogy ki is az a titokzatosság ködébe burkolózó ifjú, aki immár másodszor szakít idõt arra, hogy egy firkásznövendék tollhegyre tûzze, és rajta gyakorolja írhatnámságát? Kanász Viktor, a Történelem Tudora, a Világot Jelentõ(?) Deszkák Don Juan-ja, a búcsúzó 12.G egyik büszkesége, a Batthyány-emléklánc tulajdonosa, egyszóval Fortuna kegyeltje…

-… aki most kissé elfogódottan néz az asztalon pihenõ diktafonra. Vagy ez inkább egy ballagó diák elmerengõ, fátyolos tekintete?

- Az igaz, hogy szinte pillanatok alatt telt el a négy év. Mintha csak nemrég történt volna, hogy évnyitón eltévedtem… Repült az idõ, és már közeledett a szalagavató. Aztán a Kék Szalag bál, ahol tudatosult, hogy hamarosan valami nagyon meg fog változni. Szerenád, bolondballagás, tegnap meg az igazi… Amikor beálltam a sorba és hallottam a csengõszót, jött a döbbenetes felismerés: nagyjából ennyi volt ez a négy év. Tényleg van valami abban, hogy sírva vigad a magyar…

- Akkor inkább beszéljünk a vidám dolgokról! Gondolom, ajándékokban nem szenvedtél hiányt.

- De nem ám! Az egyik legnagyobb (és legkellemesebb) meglepetés egy kard volt, amit a barátnõmtõl kaptam. Nagyon örültem annak a fotóalbumnak is, amely végigköveti az életutamat gombafrizurás, pufók, alig felismerhetõ, 3-4 esztendõs énemtõl 18 éves önmagamig. Ami még különösen értékes volt számomra: egy 19. századbeli térkép Surdról. Itt éltem ugyanis hetedikes koromig - nyáron végre volt idõm foglalkozni a történetével.

- Ha már visszakanyarodtunk a gyökerekhez: mesélj egy kicsit a kezdetekrõl! Említetted, hogy sokáig Surdon éltetek.

- Még általános iskolába jártam, amikor Kanizsára költöztünk. Másfél év múlva már a BLG padjait koptattam. Nagy váltás volt ez az életemben, hiszen a régi osztályból egyedüliként jöttem ebbe az iskolába. Nem mintha elveszve éreztem volna magam, leszámítva persze a beiratkozást és az évnyitót, amikor történt egy kis incidens… De utólag még hasznosnak is bizonyult – OKTV-n a „Kósza” jeligét választottam:)

- Találó! De ha már szóba került az töri és az OKTV, hadd gratuláljak…

- Na hallod, kétszer ugyanabba a folyóba így belelépni! Tavaly is, idén is 17. Létezik ilyen?!

- Valóban, szörnyûségesen borzalmas. Azért ugye tudod, hogy sokan fizetnének, ne adj' Isten ölnének érte…

- Azt hozzáteszem: sûrû volt a program akkortájt… Elõtte Sopronban a Széchenyi-versenyen hajráztunk (országos döntõ, naná… alább nem is adják – a szerk.). Pár napra rá lebetegedtem, de csütörtökön már a nyakamon volt az OKTV. Aznap jöttünk is vissza Keszthelyre, mert ugyebár a Helikon…

- Helikon és színjátszás. És szavalás, és törizés, és pályázatok, és fotókiállítás és filozófia-fakultáció… hogy az érettségirõl meg ne feledkezzek. Hogy bírod…?

- Elhiszed, hogy sosem unatkoztam? Még matekórán sem. Minden napra jutott valami. A fotózás csak hobbiszintû, és leginkább tájképekre korlátozódik. A filozófia pedig igenis érdekel! Hétfõnként volt egy szabad nulladik órám… Földrajzból már tavaly leérettségiztem, és milyen jól tettem! Már általánosban is szerettem a föcit, topográfiából is képben voltam, a többi meg szinte úgy ragadt rám. Fõleg a társadalomföldrajz állt hozzám közel.

- Hosszú távú tervek érettségi után? A nagy kérdés: mi leszel, ha nagy leszel?

- Gyümölcs a Yogobellában? Na, jó, nézzük komolyabban. Legszívesebben egy polihisztor-szerû emberke lennék, aki egy csomó érdekes dologgal foglalkozik – könyvet ír, történészkedik, kutat… csak sajnos az élet túl rövid. Tovább szûkítve a kört: mivel már kiskamasz koromtól érik bennem, hogy mindenképpen töri, ezért Pázmány, töri szak. Voltam nyílt napon, beszélgettem ottani ismerõseimmel, és eldöntöttem. A piliscsabai békésebb környezet engem sokkal inkább vonz, mint a pécsi vagy akár a pesti diákélet. Szeged pedig… nagyon messze van.

- A tablótokat elnézve pár év múlva te egy komoly, öltönyös, ide-oda telefonálgató, elfoglalt úriember leszel.

- A jövõképem alapjában véve pozitív. Ha sikerül, amit elterveztem, akkor történész leszek. Ha nem, akkor árufeltöltõ a TESCO-ban…

- Vegyük az elsõ lehetõséget. Szóval, húsz év múlva, álmaid megvalósítása és sikeres karrier-építgetés közepette…?

- Hát, nyugdíjba biztos nem kell mennem. De az életem színteréül egy civilizációtól távoli környezetet képzelek el, mondjuk egy erdõ közepén. Házikó, szigorúan mellõzve a formatervezett bútorokat, gyümölcsfák, kisgyerekek… Látod, a nagyváros nem igazán az én világom.

- Mit gondolsz a jövõ nemzedékérõl?

- Nem féltelek titeket. Eleinte, úgy szeptember környékén talán furcsa lesz, hogy kevesebb ismerõs arcot láttok majd a folyosókon, de egy idõ után elfelejtitek az egészet. Néha-néha összefutunk, és az élet ugyanúgy megy tovább.

- Mi fog leginkább hiányozni?

- Minden… a hülyéskedések, a színjátszós fellépések, a töriórák Alexa Péter tanár úrral, a puskázások, a versenyek, a portás bácsi, a kvízklub, a kisaula… Nagyon szép pillanatokat kaptunk itt, amilyeneket diák csak kívánhat.

A beszélgetés itt véget ért. Záráskép Goethe sorait idézve kívánok minden ballagónak sikeres utat, valóra vált álmokat és örök emlékeket.

„Élni való minden élet,
Csak magadnak hû maradj
Veszteség nem érhet téged,
Hogyha az lész, ami vagy.”

Dömötör Nikolett 11.E

Útkeresõk és útvesztõk

2009 õsze nem kis megpróbáltatást jelentett a Batthyány-gimnázium kilencedikeseinek. Az új környezetbe való beilleszkedés és a gólyabáli szereplés mellett még egy fontos feladat várta õket.

„Egy hét gyermekeink biztonságáért, útvesztõk és útkeresõk" címmel zajlott a HSMK-ban a jubileumi akadályverseny, melyen a kanizsai középiskolák 9. és 10. osztályosai vettek részt. Az osztályoknak kilenc akadályt kellett teljesíteni. A rendõrök három állomást mûködtettek, a gyámhatóság az aktuális jogi eseteket, a családsegítõk a család mentális szerepét, a CKÖ a másságot és toleranciát szituációs játékokkal vette górcsõ alá, a védõnõk az éjszakai életet, azon belül is a biztonságos szexualitást, a Technika Kft. KRESZ-tesztje pedig a gyerekek közlekedésben való jártasságát tesztelte.

A 9.E osztály minden akadályt sikeresen vett, így maximális pontszámmal nyerte meg a versenyt, és jutott tovább a megyei fordulóba, melynek Keszthely városa adott otthont 2010 áprilisában. Ezen a verõfényes, tavaszi pénteken középiskolás diákok lepték el a Balaton Színház termeit. Az „Útkeresõk, útvesztõk" vetélkedõn Zala megye legjobb középiskoláiból érkeztek csapatok, hogy összemérjék tudásukat, ki is a legjobb kortárs segítõ csapat.

A vetélkedõ fontos eleme volt, hogy kifejezésre jusson a csapatszellem, a csapategység, az, hogy közösen oldják meg a feladatokat. Hat helyszínen hallgattak elõadásokat a diákok a gyermekvédelem, drogmegelõzés, biztonságos szex, elõítéletek, fiatalkori bûnözés és a családon belüli erõszak témáiban. Egy-egy állomáson 15 percet tölthettek a diákok elõször az elõadások meghallgatásával, majd a saját szituációik eljátszása után mentek tovább a következõ állomásra. Az akadálypálya teljes idõtartama 115 perc volt, ezért a menetidõ betartása nagyfokú odafigyelést, feszített tempót és pontos útvonalkövetést igényelt.

A Batthyány-gimnázium lelkes csapata, a 9.Elit alakulat ezen akadályokat is sikeresen leküzdötte, és elhozta a kupát a vele járó pénzjutalommal együtt, amire igazán büszkék lehetünk, hiszen ez még nagykanizsai csapatnak nem sikerült, amióta a verseny létezik. Az osztály sok-sok pozitív és gazdag élménnyel tért haza a fárasztó nap után, de megérte, hisz - véleményüket tolmácsolva -:

- Megtudtuk, hogy kihez fordulhatunk, ha bajba jutunk, ha barátunknak vagy családunknak van szüksége segítségre.

S tegyük hozzá: a közösségfejlesztés szempontjából is rendkívül hasznos ez a program.

Járnecz Edina tanárnõ, a 9.E osztály osztályfõnöke



Van egy csapat! – tájfutó projekt a Batthyányban

A tavalyi évkönyvben „Kell egy csapat!" címmel adtunk hírt arról, hogy a tájfutás megszerettetése kapcsán mi minden történt iskolánkban. Azt hiszem, jelen cikk címe jelzi: a kezdeti lépéseket sikeresnek érezzük, hiszen kialakult a CSAPAT.

A tavalyi évhez hasonlóan testnevelés órák keretében az újak, vagyis az 5. és 9. osztályosok az iskolaudvarról készült, szakemberek által szakmailag tökéletesnek minõsített tájfutótérkép segítségével kaphattak betekintést a sokak által ismeretlen sportág rejtelmeibe. Ennek hatására a tavaly kialakult stabil maghoz újabb gyerekek csatlakoztak, és tanulták meg az elméleti foglalkozásokon az alapokat olyan hasznos kompetenciákból, mint a térképolvasás és a tájoló használata. Bátran mondhatjuk, hogy 50 felett van azoknak a gyerekeknek a száma, aki térkép és tájoló segítségével bármilyen ismeretlen terepen magabiztosan tudnak tájékozódni. Nagy sikert arattak a közös térképes edzések Kistolmácson, Nován és a Csónakázó-tónál, ahol a tanteremben megtanultakat lehetett a gyakorlatban is kipróbálni. A kisgimnazisták erdei iskolájában több mint 120 gyerek vett részt a tájfutó bemutató versenyen, amely selejtezõbõl, döntõbõl és éjszakai váltóversenybõl állt. Örvendetes, hogy õsztõl a rendszeres futóedzések is beindultak, amelyért Steindl József atlétaedzõnek tartozunk köszönettel. Két okból örülünk ennek. Egyrészt azok, akik komolyan, versenyszerûen szeretnének tájfutni, megszerezhetik az ehhez szükséges fizikai alapokat. A versenyeken a futóteljesítmény határozott javulása jelezte Józsi bácsi remek munkáját. Másrészt sokan, akik eddig nem edzettek rendszeresen, csatlakoztak ahhoz a 20-25 fõs csapathoz, akik minden kedden és csütörtökön gyûjtögették a kilométereket a Csónakázó-tónál a hangulatos erdei utakon. Az edzések iskolaidõben délután fél 5-kor kezdõdtek, a nagy meleg beálltával, nyáron pedig este 6-ra kerültek át. A napi adag – kedvtõl, felkészültségtõl függõen és a versenyekhez igazodva – 5 és 10 km között ingadozott, a kocogástól az iramfutásokig, a fartlek futásoktól a résztávos edzésekig mindenre sor került, hiszen Józsi bácsi mindig ügyelt a tudatos tervezésen kívül a változatosságra is. Öröm nézni, amikor a csapat együtt nekiindul, és amikor edzés végén, fáradtan megbeszélik, milyen volt az aznapi erõpróba. A legapróbb ötödikes kislánytól az érettségire készülõ fiatalemberig mindenki a nagy csapat része. Na és persze a felnõttek, szülõk és tanárok, akik próbálják tartani a lépést csemetéikkel, több-kevesebb sikerrel. Azt hiszem, a gyerekeknek ez is fontos: látják, hogy az apu sem adja fel, hogy az anyu hátán is csurog a verejték, és hogy a felnõttek bizony néha fogcsikorgatva is végigcsinálják a napi penzumot. A jó példánál kevés hatékonyabb pedagógiai eszköz van. Másrészt úgy érzem, õk látják a legjobban, hogy gyermekeik jó helyen vannak, amikor tájfutni mennek.

A legelszántabbak közül 25-en a munkánkat kezdetektõl önzetlenül segítõ szakedzõ, Fehér Ferenc által vezetett Zalaegerszegi Tájékozódási Futó Club igazolt versenyzõi, ketten pedig a Nagykanizsai Zalaerdõ SE csapatát erõsítik. A ZTC a színvonalas szakmai segítség mellett sikeres pályázatai révén anyagilag is rengeteg támogatást nyújtott gyerekeinknek, akiknek minden fontos versenyen állta a nevezési és szállásköltségeit, amelyet közülük sokan nem tudtak volna vállalni. Több mint húszan vettünk részt 2009 nyarán a ZTC utánpótlás edzõtáborában, az idei, 2010-es edzõtáborba, Lentibe még többen jelentkeztek.

A 2010-es megyei diákolimpián ezúttal is megtöltöttek egy 30 fõs buszt a BLG-s nevezõk, és a tavalyinál még sikeresebben szerepeltek: 13-an jutottak be az országos döntõbe!

Porgányi Anna (5.A) és Fábián Eszter (10.D) megyei bajnok lett, Erdõs Márton (6.A) és Balogh Zsófia (7.A) ezüstérmesként, Jáger Zsolt (6.A), Bíró Bence (9.A), Csaplár Dávid (9.B), Abonyi Gergõ (12.B), Vida Stefánia (6.A) és Szerdahelyi Dóra (11.B) bronzérmesként, Porgányi Márk (7.A), Veszelyi Krisztina (7.A) és Tarnai Kata (7.A) pedig negyedik helyezettként jutott tovább. Az országos döntõt a Mátrában rendezték, ám a második napi versenyt a patakok áradása miatt júniusban a Budai-hegységben kellett pótolni. Zala megyébõl két díjazott versenyzõ volt, mindketten batthyánysok: a II. korcsoportos lányok között a legifjabb tehetség, Porgányi Anna (5.A) bronzérmet szerzett, míg a III. korcsoportos fiúk között Erdõs Márton (6.A) ötödik helyéért oklevelet vehetett át.

A diákolimpián kívül rengeteg nagy egyesületi versenyen vettek részt a csapat tagjai, és kitettek magukért. A 2009-es év összesített korosztályos ranglistáján egész éves teljesítménye alapján Erdõs Márton lett a legjobb zalai utánpótlás korú tájfutó, aki a 12 éves fiúk között az ország második legjobbjának bizonyult. A 2010-es év felfedezettje Porgányi Anna (5.A), aki a diákolimpián kívül a Tavaszi Spari Kupán, a Mecsek Kupán és a Thermenland Open nevû nemzetközi versenyen is felállhatott a dobogóra. A nagyobbak közül Fábián Eszter (10.D) szerepelt a legeredményesebben, többek között a Maccabi Kupáról és a Thermenland Open nevû nemzetközi versenyrõl is éremmel térhetett haza. Az elmúlt tanév során országos bajnokságokon bajnoki pontot érõ, kiemelkedõ teljesítményt nyújtottak többen is. Erdõs Márton a 2009-es és 2010-es Országos Váltóbajnokságon, illetve a 2009-es Országos Csapatbajnokságon is ötödik helyen végzett két társával. Bíró Bence az idei váltó OB-n csípett el egy 8. helyet. Porgányi Anna (11 évesen) és Balogh Zsófia a 14 éves lányok között lettek hatodikak az idei váltó OB-n. Szerdahelyi Dóri a tavalyi váltó OB-n lett negyedik, valamint Fábián Eszterrel együtt a tavalyi csapatbajnokságon ötödik. Ismerve a mezõny nagyságát és erõsségét, ezen az eredmények mindegyike komoly fegyverténynek számít.

A versengésen kívül a sportágért végzett munkából is többen kivették részüket. A múlt nyáron Szerdahelyi Dóri képviselte színeinket a Magyarországon megrendezett Tájékozódási Futó Világbajnokság szervezõ csapatában, idén tavasszal pedig a csapat szinte minden tagja közremûködött a ZTC által szervezett Hosszútávú OB és a Thermenland Open sikeres lebonyolításában. A versenyek sikerei bizakodással töltenek el minket, hiszen 2011 tavaszán újra komoly szervezõi feladatok elé nézünk: a ZTC szervezésében városunk, Nagykanizsa ad otthont a Diákolimpia Országos Döntõjének. Várhatóan több mint 600 versenyzõre számíthatunk, így mindenki, aki fontosnak érzi ügyünket és bármi módon tud segíteni, írja fel már most a naptárába piros betûkkel a 2011. május 21-22. idõpontot!

A CSAPAT tehát megszületett, és éli világát, s természetesen várja továbbra is mindazon gyerekeket és szülõket, akik szeretnének versenyszerûen vagy hobby szinten tájfutni, velünk edzeni, versenyekre és edzõtáborokba járni, és egy nagy család tagjaivá válni.

Erdõs Gábor igazgatóhelyettes,
projektmenedzser

Öregdiák-találkozó a Batthyány-gimnáziumban

A Batthyánys, Landleros, Irányis Öregdiákok Egyesülete a gimnáziummal karöltve 2010. június 5-én, szombaton tartotta meg elsõ alkalommal az „öregdiákok" találkozóját. Kevés ilyen erõs kötõdés létezik az életben, mint egy öregdiáké, ez még az „Összetartozás Napja" közelében (június 4.) is értelmezhetõ. Egyébként 1765. június 5-én alapította Batthyány Lajos a környék és Kanizsa elsõ gimnáziumát, mely piaristaként és államosítva is a régió erõs kisugárzású, értelmiségivé nevelõ iskolája.

A napot színes programkavalkáddal ünnepeltük. Volt „BLGén" elnevezésû kulturális bemutató (10.00), öregdiák – jelenlegi diák focimeccsek (14.00), öregdiákok köszöntése (16.00), iskolamúzeum avatása. A fizikai elõadó neve június 5-tõl „Dr. Gulyás Mihály Fizikai Elõadó".

Ezentúl „Tüskés Tibor Iskolai Könyvtár" a neve az iskola közel 40 ezer kötetes „lelkének", a könyvtárnak. Tüskés Tibor, a fél éve elhunyt író, szerkesztõ, kritikus, Nagykanizsa Díszpolgára az iskolára hagyta könyvtárát. Így méltó a névfelvétel, melynek fényét Király Lajos „Tüskés Tiborra emlékezem" címû kötetének felmutatása is emelte. Simon M. Veronika festõmûvész olajfestményét, Tüskés Tibor portréját is lelepleztük az ünnepen. Vendégünk volt dr. Nagy Anna költõnõ, Tüskés Tibor özvegye.

Tizenegy osztály tartott kerek évfordulós osztálytalálkozót ezen a napon. Õk ünnepi osztályfõnöki órával, az „alma mater" bejárásával is emlékeztek. A különleges napot sokan vacsorával zárták az iskola menzáján a nosztalgia jegyében.



Erdei iskola, avagy batthyánys Világfalu – egy nyolcadikos szemével

Erdei iskola. Újra, ám ezúttal utoljára. Hiányozni fog. A társaság, a programok, de talán még a kézmûves-foglalkozások és az órák is.

Az idei is úgy indult, mint az elõzõek. Gyülekezés a pályán, izgatott, várakozó arcok, kíváncsi, már-már irigy tekintetek a felsõbb évesektõl. Hisz ki ne szeretné egy héttel megkurtítani a tanórákkal teli évet, hogy egy olyan helyen töltse idejét, ahol barátok, napsütés és szabadidõ várja?

Utunk ezúttal - csakúgy, mint 3 éve - Novára vezetett a Csicsergõ Szabadidõ-központba. Miután mindenki megtalálta a saját csomagját, egybõl felfedezésre indult a csapat. A tó rögtön elvarázsolt mindenkit, bár lehet, nem is a hullámzó víztükör, hanem az azon ringatózó csónakok látványa volt ilyen hatással ránk. Abban a pillanatban tíz meg tíz hang hasított a levegõbe: „Fürödhetünk?" A tanerõ nemsoká megenyhült, így megmártózhattunk, ám ezt kevesen vállalták - a térdig érõ iszap némiképp hátráltató tényezõként hatott, fõleg a lányokra. Elsõ nap nem voltak órák, idõnket nagyrészt tájfutással múlattuk, ahol is a rutinosabbak bizonyíthattak, míg azok, akik eddig nem ismerték e sportot, átélhették, milyen is a „gondolkodó futó" sportága. Ezenkívül felavattuk az elsõ batthyánys erdei iskolájukat töltõ ötödikeseket, ami kúszásból, mászásból, BLG-jelmondatból és csúszdázásból állt. Másnap már voltak délelõtti órák, szám szerint három. Ezen foglalkozások alkalmával minden tanár egy országról tartott izgalmas és érdekes elõadást a Világfalu jegyében, melynek során megismerhettük az adott ország kultúráját, vallását, történelmét, szokásait. Ittunk például teát tejjel brit példára, festettünk bindit az indai nõkhöz hasonlóan (bár egy-két vállalkozó- és vicces kedvû fiú is kipróbálta...), és sirtakiztunk Zorbához, a göröghöz hasonlóan. Kínánál lámpásokat készítettünk, Oroszországnál a nyírfáról daloltunk – természetesen oroszul, Afrikánál az elõembernek hitt pigmeus történetére csodálkozhattunk rá. (Érdemes volt figyelni, hisz utolsó nap vetélkedõt tartottunk az országokból.) Emellett a második napon mindenki kipróbálhatta a kvíz-klub nyújtotta szórakozást Alexa Péter tanár úr segítségével, kinek idegei valószínûleg kötélbõl vannak... Ám nemcsak az észbeli megmérettetések voltak emlékezetesek, hanem a sportos, sportszerû programok is. Sportszerû, hisz a rekorddöntési kísérlet például, melynek során egymáson fekvõtámaszoztunk, inkább nevezhetõ sportszerûnek, mint... gyakorlatilag bármi másnak.:) Egyik este cipõ nélkül tartottunk sportvetélkedõt, ahol a „vegyes" (minden osztályból 3-4 embert tartalmazó) csapatok mérték össze ügyességüket és kitartásukat. Ezen csapatok egyébként egész héten egymás ellen versengtek bizonyos feladatoknál, mint pl. a Világfalu-vetélkedõ, a „Kötélhúzás a tó felett" címû szuperprodukció, vagy akár a nagyteremben tartott játékos vetélkedõ.

A szervezett programokon kívüli szabadidõnket eltölthettük csocsózással, biliárdozással, pingpongozással, vagy kihasználhattuk a tó adta lehetõségeket, úgymint csónakázás és fürdõzés.

Remekül éreztük magunkat egész héten, mígnem eljött az utolsó este, a búcsúzás estéje- ahová nem mellesleg hivatalos volt iskolánk igazgatósága is. Minden csoport (mely egy fél osztályt jelentett) egy mûsorral készült az országával kapcsolatban . Anglia mûsora mi másról szólt volna, mint a három leghíresebb angol: a Királynõ, Mr. Bean és Beckhamék tényked̈eseirõl. Kínát megpróbálta leigázni Dzsingisz Kán, ám a kung fu- harcosok és

Charlie angyalai megakadályozták ebben. Az arab országok egyik meghatározó alakja, Mohamed életét kísérhettük nyomon a 6.a egyik felének, míg a dél-afrikai bennszülöttek világába nyerhettünk betekintést az osztály másik felének elõadásában. A hetedikesek egyik csapata a varázslatos Indiába kalauzolt el minket, a másik csapat mûsorában pedig görög istenek versengtek a halandókkal. Végül következtek a „vének" mûsorai, közülük az elsõ egy brazil bennszülött felnõtté válási feladatait elemezte, míg az oroszos csapat megmutatta, hogyan készültek a mûsorra, mely majdnem a „Körömolló és egy rettenetes csúszómászó" címet kapta. Legvégül a nyolcadikasok búcsúmûsora következett, amely nem volt más, mint a leporolt gólyabáli elõadás, tele szövegtévesztéssel, jelmeztelenül, ám talán még százszor sikeresebben, mint négy éve. Az estét megkoronázandó karaoke-partyt tartottunk, míg el nem jött a lefekvés ideje.

Másnap a lebarnult arcú diáksereg kissé szomorúan, de élményekkel telve vette birtokába a buszokat, és a többség alvással töltötte az út másfél óráját - sõt talán a nap további részét. Mikor megérkeztünk, mindenki furcsán nézett a bõröndös-hátizsákos-táskás-macis-párnás seregletre, akik épp megrohamozták a menzát. S a „kicsik" már most alig várják, hogy jövõre ismét ott várakozhassanak egy hétfõ reggelen a kosárlabdapályán.

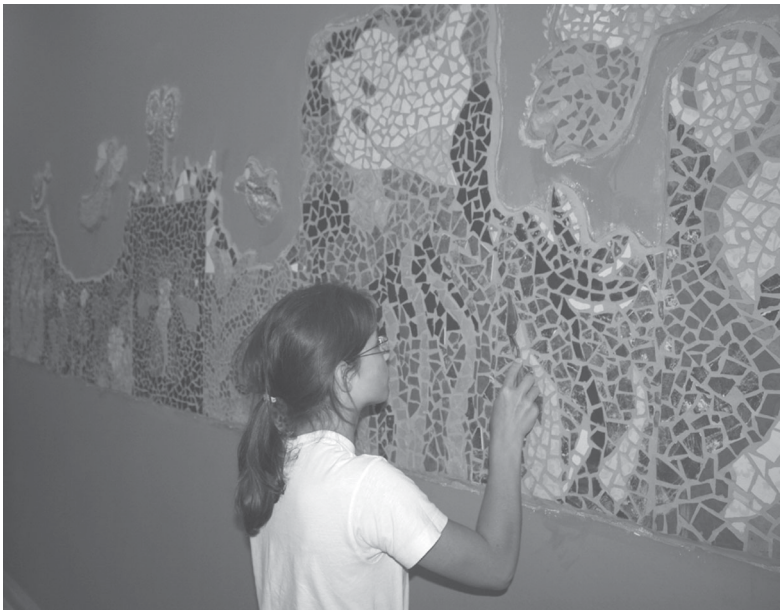
Gerencsér Lilla 8.A



„Tarka rét” a Batthyányban

A diák sok mindent kaphat ajándékba az iskolájától, például a vakációt is. Viszont diákjaitól is kaphat ajándékot az iskola. Így történt ez iskolánkban is a tantestületi záróértekezlet alkalmával, amikor az iskola képzõmûvészeti szakkörének alkotását avattuk fel ünnepélyesen. A Stamler Lajos mûvésztanár által vezetett szakkör még a tavaly nyári alkotótáborban készítette azt a nagyméretû mozaikot, amely eztán az iskola „környezetbarát” büféjét díszíti minden arra látogató örömére. A több négyzetméteres alkotás anyagköltsége viszonylag csekély volt, eszmei értéke viszont annál több. A mû címe: „Tarka rét”, mely kicsit kifejezi a Batthyányban tanuló diákok sokszínûségét is. Az iskola így is szeretne köszönetet mondani tehetséges diákjainak, akik a mû létrehozásában részt vettek. Név szerint köszönjük a munkáját a következõ diákjainknak:

Biró Anikó
Gaál Villõ
Györek Eszter
Herman Adél
Horváth Eszter
Lelner Zsófi
Milassin Luca
Milassin Sára
Muzslai Borbála
Novák Éva
Rodek Viktória
Simon Kíra
Stamler Emma
Stamler Júlia
Stamler Lili
Tomasics Sára
Tóth Bori
Tóth Kata
Vass Réka
Zsidi Éva



A nagykanizsai Batthyány Lajos Gimnázium és
Egészségügyi Szakközépiskola
MUNKARENDJE
2009/2010. tanév

augusztus 25.	9.00	Alakuló értekezlet Felelõs: Balogh László igazgató
	26-28.	Írásbeli, illetve szóbeli javítóvizsgák, osztályozóvizsgák Felelõs: Erdõs Gábor igazgatóhelyettes
26.	8.00	Tanévnyitó értekezlet Felelõs: Balogh László igazgató
27.	8.00	Szakmai munkaközösségi értekezletek Felelõs: igazgatóhelyettesek, munkaközösség-vezetõk
31.	18.00	Tanévnyitó ünnepély Felelõs: Balogh László igazgató
szeptember 1.		Elsõ tanítási nap, az 1-3. óra osztályfõnöki - szervezési feladatokra Felelõs: osztályfõnökök
7.		Az õszi érettségi vizsgákra jelentkezés határideje Felelõs: Erdõs Gábor igazgatóhelyettes
14.		Tanmenetek és szakköri tervek, munkaközösség-vezetõi tervek leadásának határideje Felelõs: munkaközösség-vezetõk Évkezdõ osztályfõnöki adminisztrációs feladatok elvégzésének határideje (Naplók, bizonyítványok, törzskönyvek!)
18-20.		Felelõs: osztályfõnökök, igazgatóhelyettesekXXI. Batthyány – Tungsram Kanizsa Kupa nemzetközi ifjúsági sakkverseny
24.	17.00	Szülõi értekezlet (összevont és osztály-szülõi) Felelõs: Balogh László igazgató
	18.00	SZM - választmányi ülés Felelõs: osztályfõnökök és Katona Noémi SZM - összekötõ
25.		OKTV jelentkezési határidõ Felelõs: szaktanárok
október 1.		A Zene Világnapja Felelõs: ének-zene munkaközösség
2-3.		ECL Nyelvvizsga
6.		Megemlékezés az aradi vértanúk napjáról Felelõs: történelem munkaközösség
9.		A tanulók fizikai állapotának mérése Felelõs: testnevelés munkaközösség
	17.00	A 9. évfolyam ismerkedési klubdélutánja Felelõs: 9. évfolyam osztályfõnökei
17.	10.00	Batthyánys, Landleros, Irányis Öregdiákok Egyesületének megalakulása Felelõs: Balogh László igazgató
22.	11.00	Ünnepi megemlékezés az 1956-os forradalomról és szabadságharcról Felelõs: történelem munkaközösség

16. – november 27. Õszi érettségi vizsgaidõszak

23. – november 1. Õszi szünet

november 5.	15.00	Diákfórum Felelõs: Pécsi László DÖK-segítõ tanár
7.		XII. Zemplén Gyõzõ Fizikaverseny Felelõs: fizika munkaközösség ITK Origó nyelvvizsga
13.	17.00	Gólyabál Felelõs: Katona Noémi szabadidõ-szervezõ
16.	14.00	Nyílt nap (4- és 5 – évfolyamos gimnázium) Felelõs: Balogh László igazgató
19.	16.00-19.00	Szülõi fogadónap és SZM választmányi ülés (17.00) Felelõs: szaktanárok és Katona Noémi SZM – összekötõ
21.	9.00	Nyílt nap (8 –évfolyamos gimnázium) Felelõs: Balogh László igazgató
26-29.		Kodály Zoltán V. Magyar Kórusverseny Felelõs: Cseke József karnagy
27.	17.00	Kisgimnazisták gólyaavatása és nyolcosztályos „Ki mit tud?” Felelõs: Katona Noémi szabadidõ-szervezõ és a 8.A
december	3-5.	ECL Nyelvvizsga
11.	16.00 – 22.00	Mikulás-bál Felelõs: Katona Noémi szabadidõ-szervezõ és SZM - összekötõ
11.		4. és 8. évfolyamos tanulók jelentkezése az írásbeli felvételi vizsgánkra
21.	18.00	Karácsonyi mûsor Felelõs: Tislérné Tóth Zsuzsanna igazgatóhelyettes
23. – január 3. Téli szünet		
január 12-13.		Nemzetközi Angol – Német - Francia Nyelvi és Országismereti verseny
15.		A félévi érdemjegyek lezárásának határideje Felelõs: szaktanárok, osztályfõnökök
17-22.		Batthyánys sítábor (Gerlitzen, Ausztria) Felelõs: Willmann Zsolt, a testnevelés munkaközösség vezetõje
22.		A Magyar Kultúra Napja Felelõs: magyar munkaközösség
.	13.00	Félévzáró értekezlet Felelõs: Balogh László igazgató Szülõk értesítésének határideje a félévi érdemjegyekrõl Felelõs: osztályfõnökök
	14.00	(8-évfolyamos gimnázium) Egységes írásbeli felvételi vizsga
23.	10.00	(4- és 5 - évfolyamos gimnázium) Egységes írásbeli felvételi vizsga Felelõs: igazgatóhelyettesek A „Batthyány Középiskoláért” Alapítvány bálja – XVII. alkalommal Felelõs: Balogh László igazgató
28.	14.00	Pótló felvételi írásbeli vizsga
	17.00	Szülõi értekezlet és SZM - választmányi ülés (18.00) Felelõs: osztályfõnökök és Katona Noémi SZM – összekötõ

február 5.	17.00	Szalagavató ünnepély Felelõs: Tislérné Tóth Zsuzsanna igazgatóhelyettes
12.	17.00	Kicsik farsangja Felelõs: osztályfõnökök
15.		Érettségire, felsõfokú továbbtanulásra jelentkezés határideje Felelõs: osztályfõnökök
19.	17.00	Farsangi bál Felelõs: Katona Noémi szabadidõ-szervezõ
25.		Megemlékezés a kommunista diktatúrák áldozatairól Felelõs: történelem munkaközösség
26.		Sí-szünet
március 12.	11.00	Március 15-i ünnepély Felelõs: magyar munkaközösség
18.	10.00	„Kenguru” – matematikaverseny Felelõs: matematika munkaközösség
23.	13.00-14-00	Igazlátó Nap Felelõs: Balogh László igazgató
25.	16.00 – 19.00	Szülõi fogadónap Felelõs: szaktanárok
március 28.-ápr. 1.		XI. Nemzetközi Kórusverseny (Riva del Garda, Olaszország) Felelõs: Cseke József karnagy
április 2-6.		**Tavaszi szünet**
9.		Fakultációra jelentkezés határideje
12.		Megemlékezés a költészet napjáról (április 11.) Felelõs: magyar munkaközösség
15.		Megemlékezés a holokauszt áldozatainak emlékérõl Felelõs: történelem munkaközösség
16.		IV. Életmód-változtató Nap Felelõs: Révész Arany tanárnõ
22.		Megemlékezés a Föld napjárólFelelõs: biológia munkaközösség
23-24.		A Város Napja Felelõs: Katona Noémi szabadidõ-szervezõ 30 órás foci Felelõs: Alexa Péter tanár
26.		Megküldjük a felvételrõl vagy az elutasításról szóló értesítést a jelentkezõknek és az általános iskoláknak Felelõs: Balogh László igazgató
29.	14.00	12. évfolyam osztályozó konferenciája Felelõs: szaktanárok, 12. évfolyam osztályfõnökei
	17.00	„Kék szalag” – bál Felelõs: Pécsi László DÖK - segítõ tanár
30.		Fordított nap Felelõs: Katona Noémi szabadidõ-szervezõ

május	1.	10.00	Ballagás Felelõs: Balogh László igazgató
	3-25.		Írásbeli érettségi vizsgák (3.: tanítás nélküli munkanap; 4. és 5.: 12.00 – 14.30 3-3 tanítási óra) Felelõs: Erdõs Gábor igazgatóhelyettes
	7.		Madarak és fák napja Felelõs: biológia munkaközösség
	13.		Kaán Károly természetvédelmi verseny Felelõs: biológia munkaközösség
	21-22.		Tanári kirándulás
	26.		Országos mérés a 6., 8., 10. évfolyamon Felelõs: Tislérné Tóth Zsuzsanna igazgatóhelyettes A kihívás napja – A tanulók fizikai állapotának mérése Felelõs: testnevelés munkaközösség
június	3-9.		Emelt szintû szóbeli érettségi vizsgák Felelõs: Erdõs Gábor igazgatóhelyettes
	5.		Batthyánys öregdiákok találkozója Felelõs: Balogh László igazgató
	7-11.		Erdei iskola az 5-8. osztályosoknak Felelõs: Gaál Mercédesz és Tislérné Tóth Zsuzsanna tanárnõk
	11.		Utolsó tanítási nap!!!
		13.00	Osztályozó konferencia Felelõs: szaktanárok, osztályfõnökök, Balogh László igazgató
	16.	18.00	„Te Deum” – jellegû irodalmi, zenés mûsor a Felsõtemplomban Felelõs: Tislérné Tóth Zsuzsanna igazgatóhelyettes
		19.00	Tanévzáró ünnepély Felelõs: Balogh László igazgató
	14-25.		Középszintû szóbeli érettségi vizsgák Felelõs: Balogh László igazgató
	23.	8.00-12.00	Az 5. és 9. évfolyamosok beiratkozása Felelõs: igazgatóhelyettesek
	25.	9.00	Tanévzáró értekezlet Felelõs: Balogh László igazgató

Tanulmányi, sport és egyéb versenyek, kulturális rendezvények, osztálykirándulások külön kiírás szerint.

Beiskolázásunk rendjét, további nevelõtestületi értekezleteket a késõbbiekben szabályozzuk. További ötleteket, javaslatokat várunk!

Nagykanizsa, 2009. augusztus 26.

Balogh László

A SZÜLÕI MUNKAKÖZÖSSÉG VEZETÕSÉGE

Elnök: Horváth Valéria
Tagok: Gelencsér Andrea
Gömöry Zsuzsanna
Kanyóné Mészáros Tímea
Nagyné Kardos Eszter
Zavaczkyné Tarr Szilvia
Weier Tibor

A „BATTHYÁNY KÖZÉPISKOLÁÉRT" ALAPÍTVÁNY KURATÓRIUMA

Elnök: Balogh László
Tagok: Dénes Sándor
Bicsák Miklós
Dr. Hajnalka Adrienn
Kalmár István
Karosi László
Dr. Polay József
Simon József
Tislérné Tóth Zsuzsanna

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik a „Batthyány Középiskoláért" Alapítványt, a Batthyány Lajos Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskolát anyagilag is támogatták.

A „Batthyány Középiskoláért" Alapítvány adószáma:
18950962-1-20